

சிந்தனை

தொகுதி 1 இதழ் 3 & 4,
இலங்கைப் பல்பைக் கழகம்,
பாழும்பாண வளாகம்,
திருநெல்வேலி,
புரட்டாதி, மார்கழி 1976.

ஆசிரியர் :

அ. சண்முகதாஸ்

நிர்வாக ஆசிரியர் :

ஆ. சுவநேசச்செல்வன்

ஆசிரியர் குழு :

இ. முத்துத்தம்பி

வி. சிவசாமி

ஜே. பி. செல்லையா

இ. மதனாகரன்

ச. சத்தியசேலன்

பொ. கோபாலகிருஷ்ணன்

த. பத்திராஜ

சாந்தினி சந்தானம்

ஆலோசனைக் குழு :

க. கைலாசபதி

கா. இந்திரபாலா

க. கைலாசநாதக் குருட்கள்

ஸுச்சரித கம்லத்

சிந்தனை, மூன்று மாதங்கட்கொருதடவை வெளியிடப்படும். இதழிற் பிரசுரமாகும் ஆய்வுக் கட்டுரை விடயம் டற்றித் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

அ. சண்முகதாஸ்,

தமிழ்த்துறை,

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,

யாழ்ப்பாண வளாகம்,

திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆணைக்கட்டணம், ஏனைய நிர்வாகம் பற்றிய விடயங்களுக்குத் தொடர்புகொள்ளவேண்டிய முகவரி :

ஆ. சுவநேசச்செல்வன்,

நூலகம்,

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,

யாழ்ப்பாண வளாகம்,

திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாண வளாகத்தில் இந்த வருடம் தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டுக் கௌ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கட்டுரைகளிற் சிலவற்றைத் தொகுத்து இதழ் மூன்றினை நாவல் நூற்றாண்டுச் சிறப்பு இதழாக வெளியிடுகின்றோம். இதில் நான்கு கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இதழ் நான்குக்கு இரண்டு கட்டுரைகளே கிடைக்கப்பெற்றன.

— ஆசிரியர்

சீந்தனை

ஆசிரியர்
அ. சண்முகதாஸ்

தொகுதி: 1, இதழ்: 3 & 4

மனிதப் பண்பியற்பீட வெளியீடு

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகம்,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.
புரட்டாதி, மார்கழி 1976

CINTANAI

Quarterly ; Published by the Faculty of Humanities,
Jaffna Campus, University of Sri Lanka.

pp. 63, Vol. I, No. 3 & 4, September, December 1976

Editor: A. Sanmugadas

Managing Editor: A. Sivanesaselvan

Faculty of Humanities, Jaffna Campus, University of Sri Lanka 1976

Annual Subscription:

SRI LANKA	Rs. 20-00
INDIA	Rs. 25-00
OTHER COUNTRIES	£ 3-00 \$ 7-00
(Postage included)	

Published by:

FACULTY OF HUMANITIES, JAFFNA CAMPUS
UNIVERSITY OF SRI LANKA, JAFFNA,
SRI LANKA (Ceylon)

PRINTED AT THE CO-OPERATIVE PRESS
MAIN STREET, JAFFNA, SRI LANKA.

கட்டுரையாசிரியர்கள்

சே. யோகராசா

B. A., B. Phil. (இலங்கை),
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
ஹோல்புறாக் தமிழ் வித்தியாலயம்,
அக்கரப்பத்தன.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

B. A. (இலங்கை),
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
முத்துத்தம்பி வித்தியாலயம்,
திருநெல்வேலி.

சோ. கிருஷ்ணராஜா

B. A. (இலங்கை), M. A. (இலங்கை),
துணை விரிவுரையாளர்,
மெய்யியல் துறை,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
யாழ்ப்பாண வளாகம்.

சாந்தினி சந்தானம்

B. A. (இலங்கை),
துணை விரிவுரையாளர்,
ஆங்கிலத் துறை,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
யாழ்ப்பாண வளாகம்.

§

சே. குணசிங்கம்

B. A. (இலங்கை), M. A. (இலங்கை),
Ph. D. (இலங்கை),
விரிவுரையாளர்,
வரலாற்றுத் துறை,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
யாழ்ப்பாண வளாகம்.

அ. கணபதிப்பிள்ளை

B. A. (இலங்கை),
துணை விரிவுரையாளர்,
புவியியல் துறை,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
யாழ்ப்பாண வளாகம்.

உள்ளே

மலர் 3

வங்காள நாவல்கள் தமிழ் நாவல்களில்
ஏற்படுத்திய தாக்கம் 1
செ. யோகராசா

பெண்களும் தமிழ் நாவலும் 10
மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

இரு காந்திய நாவல்கள் 28
சோ. கிருஷ்ணராஜா

19-ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வியும்
தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் 33
சாந்தினி சந்தானம்

மலர் 4

மத்தியகாலத் தமிழ்நாட்டு இந்துக் கோவில்கள் -
தொழில் நிறுவனங்கள் 43
செல்லத்துரை குணசிங்கம்

ஞாயிற்றுச் சக்தியும் அதன் சமநிலையும் 54
அ. கணபதிப்பிள்ளை

வங்காள நாவல்கள் தமிழ் நாவல்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்

செ. யோகராசா

கொழும்பு அஞ்சலகம்

கொழும்பு.

“இவ்வாறு வடநாட்டு மொழிகளிலிருந்து பெயர்த்த நாவல்கள் தமிழ் நாட்டில் மலிந்தபொழுது முதலில் யாவரும் அவற்றை வரவேற்றுப் படித்து மகிழ்ந்தார்கள். ஒரு பத்திரிகையில் ரவீந்திரர் நாவலும், வேறொரு பத்திரிகையில் பங்கிம் சந்திரர் நாவலும், மற்றொன்றில் சரச்சந்திரர் நாவலும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தொடர்கதையாக வந்தன. அவற்றை ஆர்வத்துடன் வாசித்து இன்புற்றார்கள் ” 1

மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது தமிழ் நாவல் வரலாற்றின் ஒரு காலப்பிரிவு. இந்நூற்றாண்டின் இரண்டாம், மூன்றாம் தசாப்தங்களில் இந்திய மொழிகளிலிருந்து - குறிப்பாக வங்காள மொழியிலிருந்து - அதிகளவு நாவல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் தமிழ் நாவல்களின் போக்குகளும், உள்ளடக்கமும் மட்டுமன்றி நாவலாசிரியரும், வாசகருங்கூடப் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதுபற்றி இன்னமும் விரிவாக ஆராயப்படவில்லை. 2 அதுமட்டுமன்று; இன்றும் நம்மவர்களிற் பலர் வங்காள இலக்கியத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது சகலதம் இருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். 3 எனவே, இதுபற்றிய தனி ஆய்வு அவசியமாகின்றது. 4

இந்திய மொழிசொன் ஏன் வங்காள மொழியிலிருந்து அதிக நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்? இதற்குச் சில முக்கிய காரணங்களுள்ளன. இந்தியாவில் பிரித்தானிய ஆட்சி முதன்முதலாக வங்காளத்திலே நிலையூன்றியமைபால் அதன் பெறுபெறுகளும் அங்கேயே முதலில் வெளிப்பட்டன. அதனால் வங்காள இலக்கியமும் நவீன தன்மைகளைப் பெறுவதில் ஏனைய மொழிகளைவிட முந்திக் கொண்டது. 5 வங்காளத்திற்குத் தடிமன் ஏற்படும்போது ஏனைய மாகாணங்களும் தும்முவது வழக்கமாயிற்று.

அத்துடன், அடிப்படையில் வங்காளத்தின் பண்பாடும், நாகரிகமும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிலிருந்தும், நாகரிகத்திலிருந்தும் பெருமளவு வேறுபடவில்லை. கூட்டுக் குடும்பம், குடும்பத்திலே தகப்பன் தலைவன், திருமணம், சாவு முதலியவற்றில் பின்பற்றப்படும் வைதிகச் சடங்குகள், உணவு முறைகளில் அரிசிச் சாதம், மீன் குழம்பு ஆகியவற்றில் இரு இனங்களும் ஒன்றுபட்டே தோன்றுகின்றன. 6

மேலும், வங்காள நாவல்களின் முக்கியமான இயல்புகள் பலவும் தமிழ் நாவலாசிரியரை இலகுவில் கவருந்தன்மையன. நாவல்களின் மிகையுணர்ச்சி, அந்

புதப்பாங்கு, மத்தியகர வர்க்கக் குடும்பங்களின் அன்றாடக் குடும்ப வாழ்க்கை உள்ளடக்கம், பிரச்சினைகட்கு முக்கியத்துவமளிக்காமல் கதைக்கே முதன்மையளிக் கும் பான்மை - இத்யாதி தன்மைகள் இளம் எழுத்தாளருக்கு உற்சாகமூட்டுவன என்பதில் ஐயமில்லை.

வங்காள வாசகரும் தமிழ் வாசகரும் ஒத்த ரசனையுணர்வினைக் கொண்டவரே. இவ்விடத்தில் இரு கவையான நிகழ்ச்சிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. பங்கிம் சந்திரரது நாவல்களிற் சில துன்பியல் கதைகளாக முடிந்தமை வங்காள வாசகருக்குப் பிடிக்கவில்லை. சிறுவயது கடந்து வாலிபப்பருவம் அடைந்து வருபவர்களும், வீட்டுப் பெண்மணிகளும் மகிழ்ச்சியாகவோ குடும்பம் முழுவதும் ஒன்றாகக் கூடிக் களிப்போடு விழாக் கொண்டாடுவதாகவோ முடியும் கதைகளைப் படிப்பது வழக்கமாயிருந்தது. எனவே, தாமோதர முக்கர்ஜி என்பவர் பங்கிமின் புகழ் பெற்ற நாவல்களான கபாலகுண்டலா, நவாப் நந்தினி, துர்க்கேச நந்தினி முதலிய நாவல்களின் துன்பியல் முடிவுகளை மாற்றி மகிழ்ச்சியாக முடியச் செய்தார்.⁷ இவ்வாறே, அகிலனும் வேங்கையின் மைந்தன் தொடர் கதையாக வெளிவந்தபோது பெற்ற துன்பியல் முடிவினை (இரு கதாநாயகிகளில் ஒருத்தியாகிய ரோகினியின் சாவு) அது நூலுருப்பெற்றபோது மகிழ்ச்சிக்குரியதாக மாற்றியமைத்தார். வங்காள, தமிழ் வாசகரது (நாவலாசிரியரதும்) மனவொற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இவற்றைவிட வேறுசான்றுகளும் வேண்டுமோ? ⁸

வங்காளத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கும் கைங்கரியத்தைத் தொடக்கி வைத்தார் திருச்சிற்றம்பலம்பிள்ளை என்பவர்; ஆனந்தமத்தினை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கினார்.⁹ தொடர்ந்து பங்கிம்சந்திரா (1839 — 1894), சரத்சந்திரர் (1876 — 1938), ரவீந்திரநாத் தாகூர், விபூதி பூஷன் பானர்ஜி, தாராசங்கர் பானர்ஜி முதலியோரது நாவல்களை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர் தா. குமாரஸ்வாமி, தா. சேனாதிபதி, டி. எஸ். பார்த்தசாரதி, ஆர். ஷண்முகசுந்தரம், அ. கி. ஜயராமன், அ. கி. கோபாலன், வி. எஸ். வெங்கடேசன், சரஸ்வதி ராம்நாத், குமுதினி முதலியோர்.¹⁰ இவர்களது முயற்சி தமிழ்நாவலுலகில் ஆழமான தடங்களைப் பதித்து வந்துள்ளது.

வங்காள நாவல்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்படுவதற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தில் தமிழ் நாவல்களின் போக்கு அவ்வது குழல் எதிகையதாகக் காணப்பட்டது என்பது முதலில் அவதானிக்கப்பட வேண்டும். வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் கல்கி எழுதியிருந்தாலும் இவ்விடத்திலும் எடுத்தாளக்கூடியதாகவுள்ளது இப்பகுதி: அவர் எழுதினார் :

“நாலு வருஷத்துக்கு முன்னால் தமிழில் நவீன இலக்கியத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆனந்தவிடனில் நாவல் போட்டி வைத்தோம். அதற்கு நாவல்கள் வந்தன. அந்த நாவல்களைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டி வந்த போது போட்டி ஏன் வைத்தோம் என்று ஆகிவிட்டது. காதலர்கள், கள்ளக்காதல்கள், ஸ்திரி சோரங்கள், கொலைகள், களவுகள், துப்புத்துலக் கங்கள், தூக்கு மேடைகள், சித்திர வதைகள், சிருங்காரப் பயங்கரங்கள், கண்களைப் பிடுங்குதல், விழியைத் தோண்டுதல், சிங்கத்தின் வயிற்றில் மனிதன் பிறத்தல், மனிதன் வயிற்றில் கரடி பிறத்தல்; பிரேதங்கள் பிழைத்து எழுதல், பிழைத்திருப்பவர் பிரேதமாகுதல் ஆகிய அநுஷ்டிபு கரமான விஷயங்களைக் குறித்து - படிப்பதென்றால் போட்டி ஏன் வைத்தோம் என்று தோன்றுவதில் ஆச்சரியமில்லையல்லவா.”¹¹

இவ்வாறு, கல்கி தமக்கேயுரிய பாணியில் எழுதியிருப்பினும் இம்மேற்கோள் பல முக்கிய விடயங்களை அடக்கியுள்ளது; ஆழ்ந்து நோக்கும்போது, அக்காலத் தமிழ் நாவல்களின் உள்ளடக்கம், நாவலாசிரியரது தரம், வாசகரது ரசனை, நாவல் இலக்கியம் இன்னமும் வேறொருத நிலை, சஞ்சிகைகளே அதற்காகப் போட்டிகளை நடத்தும் நிலைமை, கல்கி முதலியோரே அதனை முன்நடத்திச் செல்லும் பரிதாபம் ஆகியன புலப்படவில்லையா?

மேற்குறித்த தரத்திலிருந்த தமிழ் எழுத்தாளரின் போக்கிலும் இப்போது மாறுதல் ஏற்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் கூறியதுபோல் வங்காள நாவல்களின் இயல்புகள் இளம் எழுத்தாளருக்கு உற்சாகமளிப்பனவாக அமைந்திருந்தன. இராமாநுஜாநாயுடு எழுதிய பரிமளா என்ற நாவல் முழுக்க முழுக்க வங்காள நாவலை முன்மாதிரியாகக் கொண்டது.¹² இராமாநுஜாநாயுடு தொடக்கம் பிற்பட்ட கல்கி, ஆர். ஷண்முகசுந்தரம் தா. குமாரசுவாமி, பி. எம். கண்ணன், மாயாவி, லக்ஷ்மி, எல்லார்வி, பி. வி. ஆர். அறுத்தமா, அகிலன், ஆர்வி முதலியோர் வரையிலான எழுத்தாளர் அனைவரும் ஒரே ஒருவிதத்தில் வங்காள நாவல்களின் பாதிப்புக்குள்ளாவரே. இன்றைய இளம் எழுத்தாளரொருவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார் :

"நாவல் துறையில் இது என் கன்னி முயற்சி. சரத்சந்திர சட்டர்ஜி நாவல்களைப் படிக்கும்போதெல்லாம் வங்காளத்தையும், அங்கு வாழும் வங்காளிகளையும் அவர்களின் பண்பாட்டையும் படிப்பவர் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து திறத்தும் மாயஜால வித்தையில் மனம் பறிகொடுத்த துண்டு அவற்றை முய்னோடியாகக் கொண்டு நம் தமிழ் நாட்டு மக்களின் அதுவும் ஒரு பகுதியினரின் குழந்தையையும், எண்ணங்களையும், ஆராய்ச்சங்களையும், பண்பையும் எல்லாம் இயன்றளவு படம்பிடிக்க முனைந்துள்ளேன்..."¹³

இத்தகைய நாவலாசிரியரது பட்டியலை அவதானிக்கும்போது ஒருண்மை பளிச்சிடும்: வங்காள நாவல்களால் உருவான எழுத்தாளருள் பெரும்பாலானோர் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளராவார்.

வாசகரது ரசனையையும் வங்காள நாவல்கள் திசைதிருப்ப முனைந்தன. ஓரளவு யதார்த்த திணைகளைச் சித்திரித்த பத்மாவதி சரித்ரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம், தினையாளு முதலிய நாவல்களின் போக்குகள் மிக விரைவிலேயே வாசகருக்குச் சலித்துவிட்டன. அத்தகைய பற்றின்மையைத் தாமதமின்றியே இனங்கண்டு எழுதி வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்டினார்.¹³ திக்கற்ற இரு குழந்தைகள் தொடக்கம் திகம்பர சாமியார் வரையில் வாசகரது பேராசை வளர்ந்து சென்றது. இச்சூழலின் மத்தியில் 'நடுத்தர மக்களின் கீழ்ப்படிதலைச் சார்ந்தவர்களின் திசைரி வாழ்க்கையும், அவர்களுடைய அற்ப பொருமைகளும், சில்லறை மனத்தாங்கல் களும், வாய்விட்டுக் கூறுமலிருந்தபோதிலும் அவர்கள் உண்மையில் உள்ளாகிவரும் கஷ்டங்களும் எளிய மகிழ்ச்சிகளும்'¹⁴ உள்ளடக்கமாகவமைந்த வங்காள நாவல்கள் தமிழ் நாவலுக்குள் எட்டிப்பார்த்தன. இவற்றினூடே ஓரளவு தர்மமையே இனங்கண்டுகொண்ட இவ்வாசகர் வங்காள நாவல்களை மனமுலவந்து வரவேற்றமை வியப்பன்று. இவ்வாறே, முற்றிலும் சுற்பனை சார்ந்த விநோதமான அரசு கதைகளைப் படித்து வந்தவர்கள் இப்போது வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்ட வங்காள வரலாற்று நாவல்களையும் விரும்பி வாசித்தனர். சுருங்கக் கூறுவதாயின் வாசகரது ரசனையின் அடிப்படையை வங்காள நாவல்கள் மாற்றாவிடினும் போக்கினை மாற்றுவதில் படிப்படியாக வெற்றி கண்டன. (இதன் வளர்ச்சியே கல்கி வருவதற்கான களமாகவும் அமையப்போகின்றது.)

தமிழ் நாவல்களுட் பெரும்பாலானவை மிகையுணர்ச்சி (Sentimentality)யை இன்றியமையாத பண்பாகக் கொண்டவை. இதற்கான முக்கிய காரணங்களுள் முதன்மையானது வங்காள நாவல்கள் மிகையுணர்ச்சியைத் தவிராமல் பண்பாகப் பெற்றிருந்தமையே. அதாவது, மிகையுணர்ச்சிப் பண்பு வங்காள நாவல்களினிருந்து தமிழ் நாவல்களுக்குத் தொற்றிக் கொண்டது. பொதுவாக, வங்காளிகளே எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படுபவர்கள்¹⁵ வங்காளத்தில் நாவல் பிறந்தபோது காணப்பட்ட அரசியல் நெருக்கடிகள், நிலச்சுவாந்தர் முறைமையினால் நெரிசல்கள், சணல் ஆலைகள், சேரிகள் முதலியன வளர்ந்தமை ஒருபுறமும், வங்காளக் கதைகளின் சதாநாயகர்கள் 'பெரிய இடத்துப் பிள்ளை'களாகவும், படித்தவர்களாகவும், தன்னிச்சையுடையவர்களாக விளங்கியமை மறுபுறமும், பாத்திரங்கள் ஆழ்ந்த

தியாக, பாச, காதல் உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தமை இன்னொரு புறமும் அங்கே மிகையுணர்ச்சி நாவல் எனையே கோற்றுவித்தன. 'சராசரி வங்காள நாவல்களில் கதாநாயகனின் இறப்பு, கதாநாயகியின் முடிவுரையாகவும் இருப்பதும்ன்றி, ஏனைய மக்களினதும். பொது நிலையங்களினதும் சாவு மணியாகவும் இருக்கும்' 16, ஏனெனில் சராசரி வங்கக்கதை நாவல் உலகத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனின் பிரக்ஞையாகக் கருதியது. மிகையுணர்ச்சிப்பாங்கு சரத்சந்திரரின் நாவல்களில் மிகுதியாக வெளிப்பட்டது. எனவேதான் இந்திய விமர்சகரான புத்ததேவ போஸ் ஒருதடவை கூறினார்: "Saratchandra is a master of sentiment, of the story of sentiment, and even of the sentimental story" 17. இந்நாவல்கள் பெருமளவு வங்காள வாசகரால் விரும்பப்பட்டதுபோலவே தமிழ் வாசகராலும் நன்கு வரவேற்கப்பட்டது. ஹெகசுறியினின் சொர்க்கத்தின் நிழல், அகிலனின் பாவவளினக்கு, சாண்டிலியனின் நங்கூரம் முதலியன இத்தகைய நாவல்களுக்குச் சில சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாம்.

பொதுவாக வங்காள நாவல்கள் குடும்பத்தையே களமாகக் கொண்டன. சரத்சந்திரர் குடும்ப நாவல்களின் உற்பத்தி ஆகையாக விளங்கினார். ஆரம்ப காலத்தில் பெண்ணாவல் ஆசிரியர் குழுவென்று கூறப்பட்ட சங்கமொன்றில் சரத்தும் சேர்ந்து கொண்டார்; அதன் தலைவராகவும் கருதப்பட்டார். 18 'பகல்பூர் பாணிக்கதை ஆசிரியர்குழு' என்று அழைக்கப்பட்ட இவர்களது நாவல்களிலெல்லாம் சாதாரண நடைமுறை இவ்வாழ்க்கையில் காணப்படும் காதல், திருமணம், (ஒரு மனைவியையோ பல மனைவியையோ மணத்தல்) ஆகியவற்றின் மூலமாகத் தோன்றும இன்ப துன்பங்களே பொதுவாகச் சித்தரிக்கப்பட்டன. 19 சாதாரண குடும்பச் சூழ்நிலையும், அதை நுணுக்கமாக விவரிக்கும் தன்மையுமே சரத்சந்திரரது நாவல்களின் தனித்துவமெனலாம். உதாரணமாக கிராமசமூகம் என்ற நாவல் கோஷால் வம்சக் குடும்பத்தினுள் ஈற்றிச் சுழல்வது: தூயஉள்ளம் என்ற நாவல் பவானிப்பர் சட்டர்ஜி குடும்பத்தைப் பற்றியது. இக்குடும்ப நாவல் வகைகளும், மொழிபெயர்ப்புக்களின் மூலம் வந்தடைந்து காலப்போக்கில் தமிழில் குடும்ப நாவல் வகை தோன்றுவதற்குக் காலாயமைந்தன; தமிழில் இதற்குத் தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக லஷ்மியின் நாவல்களும், பி. பி. ஆரின் நாவல்களும் இருக்கின்றன.

வங்காள நாவல்களின் கட்டுக்கோப்பு, பாத்திர வார்ப்பு, சம்பவக்கோர்வை, உத்திகள் என்பனவற்றையும் எம் நாவலாசிரியருட் சிலர் பற்றிக் கொண்டுள்ளனர் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. முன்னர்க் கூறிய (இராமானுஜாலுவின்) 'பர்மளா'வில் வரும் பாத்திரங்களின் பெயர்கள் வங்காளத்தின் பெயர்களாக விருப்பது மட்டுமன்றி கட்டுக்கோப்புங்கூட வங்காள நாவலைப் பின்பற்றியதாகவ் தெரிகிறது.

தமிழாக்கம் செய்தோருட் சிலர் நாவலாசிரியராகவுமிருந்தமையால் ஏனையோரையிட அவர்களது படைப்புக்களை வங்காள நாவல்கள் எளிதில் பாதிப்பது இயல்பே. நாற்றிருபதுக்கும் மேற்பட்ட வங்காள நாவல்களை மொழி பெயர்த்துள்ளவரான ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின் படைப்புக்கள் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன. ஒரு பேட்டியின்போது அவரே கூறியிருந்தார். "எதில் ஆழ் முயற்சித்தாலும் சாதகமானதைத் தேடிக்கொள்வது மனித இயல்பல்லவா? அந்தவிதத்தில் சரத்சந்திரரின் நவீனங்களை மொழிபெயர்த்தபோது அவரது பாத்திர சிருஷ்டி என்னுள் பதிந்தது. அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட கலைநுட்பங்கள் நான் புதிது புதிதாகச் சோதனைகள் நிகழ்த்த உதவின" 20 சரத்சந்திரரின் பாத்திரவார்ப்புக்கள் இவ்வாறு பலரைக் கருவதற்கு முக்கிய காரணமொன்றுள்ளது. ஏனெனில், சரத்சந்திரர் தம் நாவல்களில் கதைக்கரு என்ற அம்சத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. இளம் எழுத்தாளரொருவரிடம், "நீ ஒரு கதையை எழுதவிரும்பினால் கதைக்கரு என்ன என்பதைப்பற்றியே கவலைப்பட்டு அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காதே. நீ சிருஷ்டிக்கும் கதாபாத்திரங்களை உயிருடன் உலவவிடு. அவர்கள் மூலம் நிகழும் சம்பவங்களை உருவகப்படுத்து. அப்போது தானாகவே கதையம்சம் உருவாகிக் கதைக்கருவும் அமைந்துவிடும். கதைக்கருவை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் பிரதானயமளித்தால் பாத்திரங்கள் உயிற்றுப் போய்விடும்" 21 என்று ஒருமுறை கூறியிருந்தார் சரத்சந்திரர். ஆர். ஷண்முகசுந்தரமும் இக்கருத்தினை நன்கு ஜீரணித்துக் கொண்டவரே.

சம்பவக் கோர்வை வங்காள நாவல்களின் பிரிக்கமுடியாத அம்சங்களி லொன்று. தொடர் கதையாக வந்து நூலுருப்பெறும் நாவல்களே பெரும்பா லானவை. இதனாலும், விறுவிறுப்பும், சுவாஸ்யமும் ஏற்படுத்துவதற்காகவும் வங்காள ஆசிரியர் அடுக்கடுக்காகச் சம்பவங்களைக் கொண்ட நாவல்களையே பெரும் பாலும் எழுதிவந்தனர். பரபரப்பு நாவல்களின் பின்பு வங்காள மொழி பெயர்ப் புக்களை வாசித்த தமிழ் வாசகருக்கு முதலிற் கிடைத்த தமிழ்நாவல்கள் கல்கியின் நாவல்களே. (இவ்விதத்தில் கல்கி அடுத்த காலகட்டமொன்றின் தொடக்கத்தைக் குறித்து நிற்கின்றார்). இவை வங்காள நாவல்களை அடுத்துத் தோன்றியமையால் அவற்றின் பாதிப்பு இவற்றிலே காணப்படுவது வியப்புக்குரியதன்று. 1937-இல் கள்வனின்காதலி வெளிவந்திருந்தது. கள்வனின்காதலி, மதுபதி, தியாகபூமி முத லிய நாவல்களையும் அடுக்கடுக்கான சம்பவங்களமைந்த கதையமைப்பினைக் கொண்டவையே.

‘ராமாயண, மகாபாரதங்களுக்கு அடுத்தபடியாக வங்காளத்தில் சமீப காலத்தில் பெருவாரியாகப் படிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜியின் நாவல்களே.’²² (இவ்வாறு கோஷ் என்பவர் 1894-இல் கூறியிருந்தார்.) ஆயினும், பின்னர் சரத் சந்திரரின் நாவல்களே எண்ணிக்கையில் முன்நின்றவை.²³ எவ்வாறாயினும், இவ்விருவரது நாவல்களும் வங்காள வாசகரால் பெரிதும் விரும்பப்பட் டவை. ஏனெனில், அடிப்படையில் இவ்விருவரும் கதை கூறுபவராகவே (Story-tellers) இருந்தனர்.²⁴ ‘மிகவும் சாமான்யமான கருப்பொருளைக் கொண்டு படிக்கப் படிக்க ஆர்வமூட்டும்’ வண்ணம் எழுதுவதென்பது இருவருக்கும் எளிதானவொன் றாகும். பங்கிம் சந்திரரைப் பொறுத்தவரையில் அவரது பெரும்பாலான நாவல்கள் வரலாற்றையும், ஆங்கிலத் தழுவல்களையும் கொண்டு அமைந்தவை. அதனால் சுவையாக எழுதுவதற்கான வாய்ப்பும் அதிகமிருந்தது. சரத் சந்திரரோ வெனில் பிரச்சினைகளைக் கையாண்டதன் மூலம் ஒரு சாராரையும், அப்பிரச்சினை களைக் கவர்ச்சிகரமான முறையில் சோகமயமாக்குவதன் மூலம் மறுசாராரையும் இலகுவில் ஈர்த்துக் கொண்டார். ஆகவே, பல்தரப்பட்ட வாசகரும் நாவலின் சுவைக்கு அடிமையாகிவிட்டனர். தமிழ்வாசகரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்லவே? தமிழில் தொடர்கதையாக வெளிவந்த (பங்கிம் சந்திரரின்) விஷ்ணுநட்சத்ரம் முடிவுற்ற போது தினமணி இவ்வாறு எழுதியது: “நரேந்திரதத்தன் படைசில் செல்லப் புறப் பட்டான் என்ற வரியைப் படிக்கத் தொடங்கிவிட்டால் போது; புஸ்தகத்தை முடிக்கும் போதுதான் ஒரு ரஸிகன் முச்சுவடுவான். அத்தனை மோகன சக்தியுடன் கதை செல்கிறது.” ‘கங்கைக்கரையில் விளைந்த’ இந்த நாவல்களின் சுவை காவேரி நாட்டு வாசகரை முழுமையாகவே ஆட்கொண்டுவிட்டது. இத்தகைய வாசகரின் ரசனையைத் திருப்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் நாவலாசிரியர் பலர் எழுதத் தொடங்கினர். இவர்களுள் முதலிடம் பெறுபவரும் கல்கியே.

ஆர்வி தமது நாவலொன்றின் முன்னுரையிலே பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: “இந்திய நாவலாசிரியர்களிலே எம்மனத்தை மிகவும் கவர்ந்தவர் வங்காள இலக்கிய நாவலாசிரியரான சரத் சந்திர சட்டர்ஜி. பெண்ணையும் பெண்மை யையும் அவர் அளவுக்கு மேம்படுத்த எழுதிய வேறுஒரு நாவலாசிரியரை நான் வேறு எந்தமொழியிலும் காணவில்லை. குப்பையிலிருந்து தோன்றி னாலும் அதனிடமுள்ள உயர்ந்த பண்பை எடுத்து வாசகர்கள் நினைவை விட்டு நீங்காமல் செய்யும் கலைநுட்பம் பெற்ற பெரும் கலைஞர் அவர். பெண் களை இழிவுபடுத்துவது வாழ்க்கையில் சிலருக்கு எத்தனை எளிதாக இருக் கிறதோ அத்தனை எழுத்தில் சித்திரிப்பது மிகவும் எளிதாகத்தான் இருக் கிறது. ஆனால் சரத் சந்திரர் விலைமகளிடத்திலும் உயர்ந்த பண்புகளைக் கண்டறிந்து பெண்குலத்தையே உயர்த்திக் காட்டும் உன்னதமான சிற்பி யாவார். அவர் நாவல்களின் ஈடுபட்டிருந்த மனநிலையில் அந்ந் எழுச் சியில் உந்தப்பட்டு உருவான இந்தக்கதை பலருடைய உள்ளத்தில் இன் னும் நிலைத்திருக்கிறது என்பதையும் அறியும்போது எனக்கு உண்மையில் பெருமையாகத்தான் இருக்கிறது...”²⁵

(தடிப்பெழுத்துக்கள் எம்மாலிடப்பட்டவை)

சரத்சந்திரரின் சிறப்பும், ஆர்வியின் பெருமிதமும் ஒருபுறமிருக்கட்டும். தமிழ் நாவல்களில் பெண்பாத்திரங்கள் முதன்மை பெறத்தொடங்கியமைக்கும் வங்காள நாவல்கள் ஒருவிதத்தில் காரணமாயிருந்தனவென்பதே நம் கவனத்துக்குரியது. ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஆரம்ப் காலத் தமிழ் நாவல்களைத்தும் பெண்களின் பிரச்சனைகளை எடுத்துரைத்திருந்தன.²⁶ மாறாக, இப்போது பெண்களின் அக உணர்ச்சிகட்கு - தியாகம், பாசம், காதல் முதலியனவற்றுக்கு - முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டது; குடும்பத்தில் அவர்களது ஸ்தானமும், குலப்பெருமை காப்பதிலுள்ள அவசியமும் விதந்துரைக்கப்பட்டன; விலைமகளிரது அவல வாழ்க்கையும் ஓரளவு விளக்கப்பட்டது. ஆயினும், கிளப்பப்படும் பிரச்சினைகள் யாவும் அவற்றின் சோகமான முடிவிலும், சுவையிலும் அமிழ்ந்து போயின. இவ்வித நாவல்களுள் சரத்சந்திரரது நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இதற்கு, இந்தியப் பெண்குலத்திடம் அவர் வைத்திருந்த ஆழ்ந்த மரியாதையும், அவர்களது உண்மையான மனப்பண்புகளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை அழகுறச் சித்திரித்துக் காட்டுவதில் அவருக்கிருந்த திறமையுமே காரணமெனலாம்; மாலதி, அனுபமா, மதனி முதலியன சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும். தமிழ் நாவலாசிரியருள் பி. எம். கண்ணன், ஆர்வி, மாயாவி, அருத்தமா, லக்ஷ்மி, லட்சுமி சுப்பிரமணியம், கோமகள், முதலியோரை இங்கே குறிப்பிடலாம். இவர்களுட் சிலர் உருவாகுவதற்குக் கலைகள் ஒரு காரணமாயிருந்தமையையும், இக்கலைகளில் ஒரு காலகட்டத்தில் வங்காள நாவல்கள் தொடர்கதையாக வெளிவந்தமையையும் நாம் நினைவுகூரல் வேண்டும்.

கிராமிய நாவல்களென்றதும் கொங்கு நாட்டின் கரிசல் மண்ணோடு ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின் பெயரும் சேர்ந்து மணப்பது சகஜம். அங்குள்ள கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்குமும் ஆர். ஷண்முகசுந்தரம் இவ்வகை நாவல் முயற்சியில் ஈடுபட வேறுவேறு காரணங்களுண்டு. ஆயினும், இம்முயற்சிக்கு வங்காள நாவல்களை அவர் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியமையும் ஓரளவு தூண்டுதலாயிருந்திருக்கலாம்.²⁷ “மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சரத்சந்திரர் என்னை நிரம்பக் கவர்ந்தவர். வங்கத்தின் இதயநாடி வங்கநாட்டுப் புறங்களில் தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை அவருடைய ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒலித்தது. அதனால் தான் அவருடைய அசலாலை முதன்முதலில் மொழிபெயர்த்தேன்”²⁸ என்று அவர் கூறியுள்ளமை இதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

நவீன இலக்கியம் வங்காளத்தில் பங்கிம்சந்திரரூடனேயே நிலையூன்றியது எனலாம். பங்கிம் சந்திரரது ஒளி சிலகாலம் தாகூரையே மறைத்திருந்தது. ‘அந்தக்காலம் பங்கிமின் யுகமானதால் என் கதைகளுக்குச் செல்வாக்கு இல்லாமற்போயிருக்கலாம். அந்தக் காலத்து அளவுகோலுக்கு அமைய Romance என்னுடைய கதைகளில் மலிந்திருக்கவில்லை’²⁹ என்று கூறிச் சிலகாலம் ஒதுங்கிநின்று கொண்டார் தாகூர். அவர் கூறியதுபோல பங்கிமின் நாவல்கள் குறிப்பாக வரலாற்று நாவல்கள் அனைத்தும் அற்புத வரலாற்று நாவல்களாகவே (Historical Romance) அமைந்திருந்தன. அப்போது மழைப்பேசிக் கொண்டிருந்த வரலாற்று ஆய்வின் போக்கும் இதற்கு அனுசரணையானது. தமிழ்நாட்டின் நிலையும் இத்தகையதே; அற்புத வரலாற்று நாவல்களே எழுந்தன. அடிப்படையில் பங்கிமும், கல்கியும் முறையே வால்டர் ஸ்கொற்றுக்கும்,³⁰ வால்போலுக்கும்³¹ கடன்பட்டவர்கள் ஆயினும், பாத்திர வார்ப்பு முறையில் பங்கிமின் வரலாற்று நாவல்களும் கல்கிக்கு உதவியிருக்கலாம். மாதிரிக்கு பங்கிமின் தேவிசௌந்தரரணியைக் குறிப்பிடலாம். அதில்வரும் தேவி சௌந்தரரணி பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆங்கில நாட்டுக் கள்வர்தலைவன் ரூபின்உறூட் போலவே நடந்து கொள்கிறாள். கல்கியின் பொன்னியின் செல்வனில் வரும் நந்தினி எத்தகையவள்?

இயன்றவரையும் மிகைப்படுத்தாமலும், ஆழ்ந்து நோக்கியும் இதுவரை கூறப்பட்ட வங்காள இலக்கியப் பாதிப்புக்களை ஒரு சேர நோக்கும்போது ஒருண்மை புலப்படலாம்: வங்காள நாவல்கள் நல்லவிதங்களில் தமிழ் நாவல்களைப் பாதித்துள்ளமை குறைவு. அதற்கேற்பவே வங்காள நாவல்களும் அமைந்திருந்தனவென்பதை அலட்சியப்படுத்த வியலாது. அதே சமயத்தில் சரத்சந்திரர், தாகூர் ஆகியோரது சில நாவல்களை முற்றாகவே சிறப்புக் குறைந்தனவென்று ஒதுக்கவும் முடி.

யாது. ஆகவே, வங்காள நாவல்கள் கொண்டிருந்த சில நல்லம்சங்களைப் பின் பற்றுவதில் எமது நாவலாசிரியர் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று கூறுவதே பொருந்தும். சரத்சந்திரர் நாவல்களின் சிறப்புக்கள்பற்றி சோவியத் விமர்சகரொருவர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளமையை அவதானிப்போம் :

“ மனிதனிடத்தே அவர் கொண்டுள்ள பாசம், தேசிய மனோதத்துவத்தையும் மனித உணர்ச்சிகளையும் வெளியிடுவதில் அவர்க்குள்ள பெருந்திறமை, மிகவும் சாமான்யமான கருப்பொருள்களைக் கொண்டு படிக்கப்படிக்க ஆர்வமுடும் நூல்களைப் படைத்தளிக்கும் ஆற்றல் ஆகியவைதான் என்னை இந்த எழுத்தாளர்பால் பெரிதும் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்கின்றன...”³²

(தடிப்பெழுத்துக்கள் எம்மாவிடப்பட்டவை)

இதை உன்னிப்பாக நோக்கும்போது கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்துகொண்ட நம்மவர் திறமை வெளிப்படுகின்றதல்லவா? எவ்வாறாயினும் இன்று எமது நாவல்களில் காணப்படும் குறைபாடுகள் அனைத்திலும் ஒரு காலகட்டத்தில் வழிகாட்டியாக விருந்த வங்காள நாவல்கட்குப் பெருமளவு பங்குள்ளது என்பது கசப்பான உண்மையாகும்,³³ எம்மில் பலர் ஜீரணிக்கவேண்டியதுமாகும்.

தமிழ் நாவலிலக்கிய வளர்ச்சியைப் பாதித்த வங்காள இலக்கியம் சிறுகதைத்துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லையா என்றொரு நியாயமான கேள்விக்கும் இடமுண்டு.³⁴ வங்காள நாவல்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையிலே திறமைமிக்க இளைஞர்கள் சிறுகதை உலகினிலே சாதனை புரிந்து கொண்டிருந்தனர்;³⁵ அவர்களை ஆசர்ஷிக்கும் ஆற்றல் வங்க இலக்கியத்துக்கில்லை. நவீன ஆங்கில, ரஷ்ய, பிறெஞ்சு இலக்கியங்களே அவர்கள் சுவனத்தை ஈர்த்துக் கொண்டன.³⁶ ‘என்போக்கு உலக இலக்கியத்தின் பொதுப்போக்கோடு சேர்ந்திருந்தது’ என்று கூறினர் அவர்களுள் ஒருவரான புதுமைப்பித்தன். சுருங்கக்கூறின் அது சிறுகதைத்துறையில் மணிக்கொடியின் சகாப்தம். பி. எஸ். ராமையா கூறுவது போல, உலக இலக்கிய இயக்கத்துடன் இணைந்த பாணியில் புதிய தமிழ் இலக்கிய இயக்கத்தை மணிக்கொடி உயிர்த்துடிப்பும்விரையும் அளித்துத் தொடக்கி வைத்தது. மாறாக, இரண்டாந்தர எழுத்தாளரே வங்க இலக்கியத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர்; தம் தரத்தினைச் சரியாகவே அறிந்து கொண்டனர் போலும். இவ்வாறு, அக்கால கட்டத்திலே – இந்நூற்றாண்டின் இரண்டாம், மூன்றாம் தலாப்தங்களில் – தமிழ் நாவல்கள் வங்க நாவல்களைச் சார்ந்தும், சிறுகதையானது மேனாட்டு இலக்கியங்களைச் சார்ந்தும் சென்றமையின் தர்க்க ரீதியான விளைவே இன்றைய தமிழ் நாவல்களின் ஆரோக்கியமற்ற வளர்ச்சியும், சிறுகதைத்துறையின் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமும் எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஜகந்நாதன், கி. வா. தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, ஆகஸ்ட், 1966, பக். 39.
2. இக்கட்டுரையாளன் அறிந்தவரையில் இவ்விடயம் பற்றி கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் சுருக்கமாக சில மேலதிகத் தரவுகளைமட்டும் கூறியுள்ளார். (‘தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்’ பக். 33-9) எம். எம். எம். மஉற்ரூப் அவர்கள் பத்தாண்டுகட்கு முன்பு தினகரனில் எழுதிய தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கியம் பற்றிய தமது தரமான கட்டுரைத் தொடரில் இவ்விடயம் பற்றிய சில பயனுள்ள கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார். தவிர, இதுபற்றி விரிவாகவும், ஆழமாகவும் ஆய்ந்தவர் எவருமில்லை.

3. இத்தகைய மனப்பான்மை பற்றி புரக பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஏறத்தாழ ஈழப்பது ஆண்டுகட்கு முன்பு கண்டித்திருப்பினும் எவரும் இன்று வரை பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. (தமிழும் ஆங்கிலமும், சென்னை, 1947; பக் 18 - 9). தனிப்பட்ட இருவரது சாதனைகள், அதாவது பழைய தலைமுறையினரைப் பொறுத்தவரையில் தாசுரின் கவிதைகளும், புதிய தலைமுறையினரைப் பொறுத்தவரையில் சத்யஜித்ரேயின் திரைப்படங்களும் முழு வங்க இலக்கியம் பற்றிய சிறந்த அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கியிருத்தல் வேண்டும். இம்மயக்கம் ஈழத்து இளந்தலைமுறையினரிடமும் காணப்படுகின்றது. (எ-டு : துரைமனோகரன், 'ஈழத்து புனைகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' மல்லிகை, ஆகஸ்ட் 76 பக். 30)
4. பிற இந்திய மொழிகளைப் பொறுத்தளவில் 'தமிழ் நாவல்களில் மராட்டிய நாவல்களின் தாக்கம்' பற்றியும் ஆராய்வது அவசியமானது.
5. கோதண்டராமன் பி. பங்கிம் சந்திரர் வாழ்க்கை வரலாறு, இன்ப நிலையம் சென்னை, மு. ப. ஆகஸ்ட், 1966; இன்றைய இந்திய இலக்கியம் (ஒரு கருத்துரைக் கோவை), சாகித்ய அக்கதமி, புதுதில்லி, மு. ப. 1963.
6. சண்முகசுந்தரம், ஆர். தீபம், அக், 1970, பக். 49.
7. சுசுமார் சென், வங்க இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அக்கதமி, புதுதில்லி, மு. ப. 1965, பக். 364.
8. எமது திறனாய்வுகளிலும், மதிப்பீடுகளிலும் படைப்பாளியும், படைப்பும் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தினை வாசகன் பெறுவதில்லை; மதிக்கப்படுவது மில்லை. வாசகன் என்பவனுக்கு உரிய இடமணித்து படைப்பினை அல்லது வளர்ச்சியை ஆராயும் முயற்சி இப்போது மேலைத்தேயங்களின் காணப்படுகிறது. நவீன தமிழிலக்கியத்தில் குறிப்பாக நாவலிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாவலிலக்கியம் தோன்றிய காலந்தொடக்கம் அதன் வளர்ச்சியை வாசகன் பெருமளவு பாதித்து வந்துள்ளான். இவ் வடிப்படைவில் நூற்றாண்டுக்காலத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியை மதிப்பீடு செய்யும் முதன்முயற்சியொன்று இக்கட்டுரையாளனால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. (பார்க்க : 'தமிழ் வாசகர் ரசனையும் தமிழ் நாவலின் போக்குகளும், மல்லிகை, செப். 1976 பக். 30)
9. ஜகந்நாதன், பக். 35,
10. இவ்விதத்தில் பங்கிம் சந்திரர். சரத்சந்திரர் முதலியோர் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களையும், அறிமுகக்கட்டுரைகளையும் நீண்ட காலமாக எழுதிவரும் பி. கோதண்டராமன் அவர்களது முயற்சிகள் மிகவும் பாராட்டுக்குரியன.
11. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ரா. ஆனந்தவிகடன், 28-4-1939.
12. மஹ்ரூப், எம். எம். எம், தமிழ் நாட்டில் புனைகதையின் தோற்றமும் வீழ்ச்சியும், தினகரன் 3-9-1967.
- 12அ. சுந்தரராமன், பூவானூர், அமைதி எங்கே? - 'முன்னுரை'யில்; தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மு. ப; அக். 66.
- 13] Asher, R. E. The Novel in India, Edited by T. W. Clerk, University of California Press, California, 1970, p. 200.
14. சுசுமார் ஸென், மு. கு. நூ. பக். 364.

15. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எஸ். தீபம் ஜூன். 1976 பக். 88.
16. மஹேந்திரப், மு. கு. நூ.
17. Budhadevabose, An acre of green grass.
18. கருமார் ஸென், மு. கு. நூ. பக். 510.
19. கருமார் ஸென், மு. கு. நூ. பக். 510.
20. சண்முகசுந்தரம், ஆர், மு. கு. நூ. பக். 49.
21. சரத்சந்திரர், மாலதி (நாவல்) முன்னுரையில்,
22. கோதண்டராமன், மு. கு. நூ.
23. இன்றைய இந்திய இலக்கியம்.
24. Clerk, Ibid p. 68.
25. ஆர்வி, பெண் எனும் பூ, முன்னுரையில் வானதிபதிப்பகம், சென்னை, 2-ம் பதிப்பு. ஜனவரி, 1968.
26. Asher, Ibid p. 197
27. ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின் நாவல்கள் பற்றித் தனிஆய்வு செய்த எஸ். தோதாத்திரி அவர்கள், 'ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின் வங்கமொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் அவரது படைப்புக்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றியும் அவ தானித்திருப்பாராயின் பொருத்தமாயிருந்திருக்கும். (ஆராய்ச்சி, அக். 1972)
28. சண்முகசுந்தரம், மு. கு. நூ. பக். 49.
29. தாகூர், காரும் கதிரும், முன்னுரையில்;
30. Clerk Ibid p. 63,
31. கைலாசபதி, க, தமிழ்நாவல் இலக்கியம், பாரிநிலையம், சென்னை, மு. ப ஜனவரி, 1968 பக். 114.
32. ஸ்திரிஸெவ்ஸ்காயா, எஸ், சோவியத் நாடு, சென்னை, அக். 1958. (?)
33. புரசு பாலகிருஷ்ணன், மு. கு. நூ. பக். 18; கைலாசபதி, மு. கு. நூ. பக். 179.
34. பாரதியார் தாகூரின் பலகதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார்; வ. வே. சு. ஐயரின் புகழ்பெற்ற சிறுகதையான குளத்தங்கரை அரசமரம் தாகூரது சிறுகதையொன்றின் உத்தியைப் பின்பற்றியது; கு. ப. ரா. வுக்கும், வங்க இலக்கியத் தொடர்பு இருந்துவந்துள்ளது; அவரது கதைகளில் மென்மை யான சோக இசையும், ஆழ்ந்த மனோதத்துவமும் இழையோடுவதற்கு அத்தன்மைகளைப் பெற்றிருந்த தாகூரின் சிறு கதைகளும் காரணமாயிருந் திருக்க வேண்டும். புதுமைப்பித்தனுங்கூட சரத்சந்திரரின் சில கருத்துக் களினால் கவரப்பட்டிருந்தார். இருவரது சொந்த வாழ்க்கையிலும் கூட சில ஒற்றுமைகள் உண்டு. இவை பற்றிய விரிவான ஆய்வு சுவை பயக்கும்.
35. புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ரா, ந. பிச்சமூர்த்தி ஆகிய மூவரும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.
36. இவர்கள் பலரது ஆரம்ப காலப் படைப்புகளும், ஆங்கிலத்திலே எழுதப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. சிலருக்கு ஆங்கில இலக்கியத்தில் காணப் பட்ட புலமை தமிழிலக்கியத்தில் காணப்படாதமை காலப்போக்கில் இவர் களது படைப்பு முயற்சிகளில் சில பலவினங்கள் ஏற்பட வழிவகுத்தது. இதற்கும் தமிழில் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது.

பெண்களும் தமிழ் நாவலும்

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

முத்துத்தம்பி வித்தியாலயம்

திருநெல்வேலி

தமிழ் நாவல் வடிவின் பின்னணி :-

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் வரலாற்றில் பல மாற்றங்க ளேற்பட்டன இந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலேயர் தமது தேவைகளுக்காக பல மாற்றங்களையும் புகுத்தினர், இதனால் இந்திய சமூக அமைப்பு மாற முற்பட் டது. விவசாயத்தையும் கிராமக் கைத்தொழில்களையும் கொண்டதாக இருந்த சமுதாயம் மேனாட்டாரது நவீன நாகரிகத்தையும் பொருளாதார அமைப்பையும் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியது. இதுவரை சமூகத்தில் நிலவிய பழமையான மரபுகள் உடையத் தொடங்கின. இம்மரபுகளில் சூர்ப்பாக பெண்களைப் பற்றி யிருந்த கட்டுப்பாடுகள் தகரத் தொடங்கின. இந்நிலையில் நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவமும் சமூகத்தில் அறிமுகமாகியது. மேனாட்டாரது வருகையால் தமிழில் வந்து புருந்த இவ்விலக்கிய வடிவம் புனைந்தரைக்கும் பாண்மையுடையதாக விளங்கிய தால் புதினமெனவும் பட்டது. சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி போன்ற காவியங்களும் பரமார்த்த குரு கதை, விநோதராமஞ்சரி போன்ற உரை நடை நூல்களும் கட்டப் பொம்மன், தேசிகுராஜன் போன்ற கதைப் பாடல்களும், மதுரைவீரன், பழைய ஞானீலி போன்ற நாட்டுப்புறக் கதைகளும் தொண்டி நாடகம், முக்கூடற் பள்ளு போன்ற நாடகங்களும், புனைகதை என்ற வகையைச் சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்க ளாக இருந்தபோதும் நாவல் என்பது இவற்றினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்ட தொரு வடிவமாக அமைந்தது. அது வழிவழிபாக வந்த மரபுகளையும் நெறிப் படுத்தப்பட்ட முறைகளையும் மீறி அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டு விளங்கியது. இப் போக்கு அக்காலத்திற்குப் புதுமையாகவும் இருந்தது. இப்புதுமைப் பண்பு நாவ லின் அடிப்படைப் பண்பாகவும் அதே வேளையில் சமூக சீர்திருத்தத்தினை வேண்டி நின்றவர்களுக்கு தமது எண்ணக்கருத்தினைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதற்கேற்ற சாதனமாகவும் அமைந்ததெனலாம்.

தமிழில் முதல் நாவலும் சமூக சீர்திருத்தமும் :

தமிழ் மொழியிலே முதன் முதலாக நாவல் என்ற வடிவத்தினைக் கையாண்டு முயற்சி செய்தவர் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையாகும். தமிழ் நாவலின் தந்தை யெனப் புகழ்பெற்ற இவருக்கு இவ்வடிவத்தினை மட்டுமே கையாளும் எண்ண மிருந்தது என்று கூறுவதற்கில்லை. இசைப் பாடல்களையும் செய்யுள்களையும் கட் டுரை நூல்களையும் எழுதியவர். செல்வமும் செல்வாக்குமுள்ள கிறிஸ்தவக் குடும் பத்திலே பிறந்த இவர், அக்காலப் பண்புக்கமைய ஆங்கில மொழியையும் கற்றுத் தேறியவர். அதன் பயனாக அரசாங்கப் பதவியும் பெற்றவர். இதனால் அக்காலத் திருந்த பலதுறை அறிஞர்களிடமும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது. இவ்வாறு சாதி மத வேறுபாடற்ற முறையில் பல அறிஞர்களோடு ஏற்பட்ட பழக்கமும் இவருக்கிருந்த. இயல்பான பரந்த நோக்கமும் சமூக சீர் திருத்தம் என்ற பாதையில் அழைத்துச் சென்றன. இதனால் தன்னைச் சுற்றி யிருந்த மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். அத்தகையதொரு சிந்தனைப்

போக்கிலே பெண்குலத்தவர்கள் கல்வியறிவின்றிக் கிடந்த தாழ்நிலை அவர் கருத் தினைக் கவர்ந்தது. தமது கருத்துக்களை இசைப்பாடல்களாக்கி பெண்மதிமாலை என்ற பெயரிலே தொகுத்து வெளியிட்டார். இசையிலே நாட்டமற்றவர்களுக்காக வும் பெண்கல்வி என்ற நீண்ட கட்டுரையையும் எழுதி அதனோடு சேர்த்தார். அதுவே பெண்மதிமாலை என்னும் பெயரில் 1869ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. என்னும் அது அவரது கருத்துக்களைப் பரந்த அளவிலே சமூகத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு இலக்கிய முயற்சியாக அமையவில்லை. எனவே தான் கற்ற ஆங்கிலக் கல்வியைத் துணையாக்கி புதுமை வடிவான நாவலை தனது கருத்துக்களை கூறத் தேர்ந்தெடுத்தார். வசன காவியம் என அவரே இதனைத் தமது பாத்திரமொன்றின் வாயிலாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் படைத்த பாத்திரங்களில் ஒன்றான ஞானம்பாள் ஒரு சந்தர்ப்பத்திற் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய பாஷைகளைப் போலத் தமிழில் வசன காவியங்கள் இல்லாமலிருப்பது பெருங்குறையென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம் நம்முடைய சுயபாஷைகளில் வசனகாவியங்கள் இல்லாமலிருக்கின்ற வரையில் இந்தத்தேசம் சரியான சீர்திருத்தம் அடையாதென்பது நிச்சயம்” 1

“தமிழில் உரைநடை நூல்கள் இல்லை என்ற குறை பரவலாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது. இக்குறையைப் போக்கவும் ஏற்கனவே நான் எழுதி வெளியிட்டுள்ள நீதிநூல், பெண்மதிமாலை, சமரசக் கீர்த்தனை என்னும் நூல்களில் நான் சொல்லியுள்ள கருத்துக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுத் தரும் பொருட்டுமே நான் இந்த நவீனத்தை எழுதினேன்” எனப் பிரதர்ப முதுவியார் சரித்திரம் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார் வேதநாயகம் பிள்ளை. இக்கூற்று அவர் நோக்கத்தினையும் முயற்சியையும் வெகு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“சதிகாரர் வலையிற் படாதே — கல்வி
மதியில்லாதவனுக்கு வாழ்க்கைப்படாதே”

என அவர் கூறும் செய்தி பெண்களுக்குக் கல்வி வேண்டும், கற்றறிந்த ஒருவனைத் தன் கணவனுடன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையும் அவருக்கு வேண்டுமென்ற கருத்து இவரது திரண்ட கருத்தாக இருந்ததென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. “பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்தவந்தோம் எட்டுமறிவில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இணைப்பில்லைக் காண்” என்று முழங்கிய பாரதியின் புதுமைப் பெண்ணைவிட வேதநாயகரின் கல்விவேட்கைகொண்ட பெண் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவளாக இருக்கின்றார். இவ்வாறு மாயூரம் வேதநாயகர் பெண் கல்வியைப் பற்றிச் சிந்திக்கத்தொடங்கிய வேளையில் பாரதி பிறக்கவும் இல்லை.

பெண்களுக்குக் கல்விவேண்டும் என்னும் கருத்தை விளக்கி உரைநடையில் இவர் எழுதிய பெண்கல்வி என்னும் கட்டுரை சுமார் 120 பக்க அளவில் நீண்டு செல்கிறது. அக் கட்டுரையில் ஆங்காங்கே இழையோடும் நகைச்சுவை அவர் எடுத்தாரைக்கின்ற கருத்துக்கே ஒரு தெளிவுத் தன்மையைக் கொடுக்கின்றது:

“பெண்களுடைய கல்வியினால் புருஷர்களுடைய கல்வியும் அதிகரிக்குமென்பது பிரகாசமாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால் பெண்கள் தங்களைக் கல்வியினால் வெல்லாமலிருக்கும் பொருட்டும் புருஷர்களுக்குக் கல்வியில் அதிக கவனமும் முயற்சியும் உண்டாகும் என்பதற்கும் எள்ளளவும் ஐயமில்லை..... 2

எனினும் மரபு மரபாக தமிழகத்திலே பெண்கள் பற்றி நிலவிய

“அன்னை தயையும் அடியாள் பணியும் மலர்ப்
பொன்னின் அழகும் புலிப்பொறையும்—வன்னமுது
வேகி தயிலும் விறல் மந்திரியும் மதியும்
பேசில் இவையுடையாள் பெண்”

என்ற கருத்தையே மையமாகக் கொண்டிருந்தார். இத்தகைய பெண்ணை சமுதாயத்தில் இலட்சியப் பெண் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துவதற்காகவே பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் சுந்தரத்தண்ணியும் ஞானம்பாளும் படைக்கப்பட்டனர். தனது கட்டுரையில் விளக்கிய கருத்துக்கு அவர்களை இலக்கியமாக்குகின்றார் கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்த பெண் குலம் கல்வி பெற்றால் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் ஆற்றல் உடையதாகும் என்பதை விளக்கவே அவர் இத்தகைய பாத்திரங்களைப் படைத்திருக்கவேண்டும். இக்கருத்துக்களின் பிரதிபலிப்பாகவே மனோன்மனியத்தில் வாணியும் பாரதியின் புதுமைப் பெண்ணும், பாரதிதாசனின் குடும்ப விளக்கும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே சமூக சீர்திருத்த அடிப்படையில் பெண்ணுரிமைக்காக முதலில் வித்திட்டவர் வேதநாயகம் எனலாம்.

முதற் பெண் கதாபாத்திரங்கள் :

முதல் நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் நாம் முதல் பெண் கதாபாத்திரத்தின் பண்பு பற்றிக் கவனிக்குமிடத்து, வேதநாயகரின் மரபு போன்றும் பண்பினைக் காண முடிகின்றது. ஞானம்பாள் என்னும் பாத்திரம் கதையிலே அறிமுகமாகும்போது பழைய காவியங்களை நினைவூட்டுவதாக இருக்கின்றது.

“சம்பந்த முதலியாருக்கு வெகுகாலம் பிள்ளையில்லாமலிருந்து பிற்பாடு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தப் பெண்ணுக்கு ஞானம்பாள் என்று நாமசரணம் செய்தார். உலகத்திலிருக்கின்ற அழகு களெல்லாம் கூடி ஒரு வடிவம் எடுத்து வந்தாற்போல அவள் அதிருபலாவண்யம் உடையவள். அவளுடைய குணதீசயங்களை யோசிக்குமிடத்தில் ஞானம்பாள் என்ஈற பெயர் அவளுக்குத் தரும்.”³

இந்த அறிமுகம் சிலப்பதிகாரத்தின் கண்ணகியை எமக்கு நினைவூட்டுகின்றது

“அவளுந்தான் —

போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றும்
தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறமென்றும்
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் — பெயர் மன்னும்
கண்ணகி என்பாள் மன்னோ...”

கண்ணகி, ஞானம்பாள் என்ற பாத்திர வேறுபாடு கால அடிப்படையில் அமைந்த வேறுபாடாக இருந்தாலும் கருத்தடிப்படையில் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

பெண் கல்வியினைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகவே சுந்தரத்தண்ணி என்னும் பாத்திரத்தினைத் தமது நாவலிற் படைத்திருக்கின்றார் வேதநாயகம்பிள்ளை.

“பெற்றவர் நேசத்தைத் தேடு — அவர்
குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கொண்டாடு”

என்று பெண்மதிமாலையில் கூறியதை இங்கே சுந்தரத்தண்ணி மூலமாக பிரதாப முதலியாருக்கு உபதேசிக்கின்றார். ஆசிரியர் சுந்தரத்தண்ணியை மிகவும் மதி ஆற்றல் படைத்தவராகவும் கவனரைக்கொண்டு புகழவும் செய்திருக்கின்றார்.

“ஐரோப்பாவில் கூடச் சுந்தரத்தண்ணியைப் போல் ஆயிரத்தில் ஒரு ஸ்திரி அகப்படுவது அருமை. சுந்தரத்தண்ணியைத் தாரமாகப் பெற்ற புருஷன் புருஷனேயல்லாமல் மற்ற ஆண்மக்களெல்லாம் வீண்மக்களேதான். அழகுந் துக்கமும் உருவெடுத்து வந்ததுபோல் உங்களுடைய ஸ்திரிகள் குழந்தைகள் சகிதமாய் நம்மிடத்தில் வந்து அபயப் பிரதானம் கேட்டதும் அவர்களின் மத்தியில் சுந்தரத்தண்ணி எழுந்து நின்று நியாயவாதம் செய்ததும் நம்முடைய புத்தியிலும் அப்போது கூட இருந்தவர்களுடைய புத்தியிலும்

நன்றாகப் பதிந்து போயிருக்கின்றது. அந்தப் பிரகாரம் ஒரு படம் எழுதும் படி உத்தரவு செய்திருக்கிறோம். அது முடிந்தவுடனே உங்களுக்குச் சில படங்கள் கொடுக்கப்படும் என்றார்." 4

எனவே முதற்றமிழ் நாவலே பெண்களைப் பற்றி நாவலில் அவர்களுக்கு ஒரு பிரத்தியேகமான இடத்தினை ஆரம்பித்து வைத்துவிட்டதெனலாம். பிரதாப முதலியார் எழுதிய மற்றைய நாவலான சுருணாகந்தரீயும் பெண்ணின் பெயரைக் கொண்டதாக அமைந்தது. அவருக்குப் பின்வந்த நாவலாகிரியர்களும் அவர் அடிபற்றிச் செல்பவர்களாகவே விளங்கினர்.

சமகால நாவல்களில் பெண்கள் பற்றிய உணர்வு :

தமிழில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாவல் கமலாம்பாள் சரித்திரம் ராஜமையரால் எழுதப்பட்டது. முதல்நாவல் வெளிவந்து பதினாறு வருஷங்களின் பின் இது வெளிவந்தபோது அது நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவத்தின் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுவதாகவும் அமைந்தது. பெண்ணின் பெயரைத் தலைப்பாகக் கொண்டு இந்நாவல் வெளிவந்தது மட்டுமல்லாமல் அந்நாவலில் படைத்துக்காட்டப்பட்ட பெண்பாத்திரங்களும் மிகவும் அற்புதமாக அமைகின்றன.

"கப்பு வீட்டில் குடத்தை இறக்கினதுதான் தாமதம் ஈரப்புடவையுடனே முட்டையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு கமலாம்பாள் வீட்டை நோக்கி அடுப்பு நெருப்புக்காகப் புறப்பட்டாள். யதார்த்தத்தில் தன் வீட்டிலேயே நெருப்பு இருந்தது. ஆனால் பொன்னம்மாள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கமலாம்பாளிடம் ஒன்றுக்குப் பத்தாகச் சொல்ல வேண்டியது அதிக அவசியமாக இருந்தது." 5

சமூகத்திலே அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்களின் குண நலன்களைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுவதில் வேதநாயகம் பிள்ளையைவிட ராஜமையர் ஒருபடி முன்னேறியுள்ளார் என்றே கூறவேண்டும் இதனை அவரது யதார்த்தமான வர்ணனைகள் எமக்கு நிரூபித்து நிற்கின்றன. ஒரு தலைமுறையின் வாழ்க்கை வழிமுறைகளை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கதை அம்சங்களுடன் பொருத்தி அவர் படைக்க முற்பட்டதால் பாத்திரங்கள் குறிப்பாக பெண் பாத்திரங்கள் காலத்தைப் பிரதிபலித்து நிற்பதில் பெரும்பங்கினை ஏற்றிருக்கின்றன.

இக்காலத்திலே நாவல் எழுதிய சமகால எழுத்தாளரான மாதவையா பெண்களைப் பற்றித் தமது பத்மாவதி சரித்திரம் என்னும் நாவலிலே புதிய முறையிலே சிந்தித்துள்ளார். தமது சமூகத்துப் பழக்க வழக்கங்களிலே நேர்மையற்றவையும் ஆபாசமானவற்றையும் கண்டிப்பதற்கு ஏற்ற சம்பவங்களைத் தமது நாவலிலே எடுத்தாண்டுள்ளார்.

"கழுமலைச் சந்தையிலே மசடுகள் பிடிப்பது போல தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே ஏராளமான பெண்களைப் பிடிக்கலாமென்று"

என ஓரிடத்திலே அவர் பாத்திரவாயிலாகக் குறிப்பிடுவது பெண்களைப் பற்றி அக்காலத்திலே சமூகத்திலிருந்த நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்த நிலையைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவது வேதநாயகம்பிள்ளையை விடக் கூர்மையாகப் பெண்களின் நிலையினை அவர் அவதானித்துள்ளார் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. "பல விஷயங்களைப் பற்றியும் பலமாகச் சிந்தித்துத் தன் சிந்தனையின் முடிவுகளைத் தனது நூல்களின் மூலம் பிறருக்கும் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்ற உன்னதமான நோக்கம் கொண்டவராக இருந்தமையால் அவசியமானபோதெல்லாம் கதைப்போக்கினையும் தடைப்படுத்திக்கொண்டு அவர் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கிவிடுவதுமுண்டு." 6

பெண் கல்வியைப் பற்றித் தீவிரமாகச் சிந்தித்தமையால் இன்றைய இலட்சியப் பெண்ணாக பத்மாவதியையும், நேற்றைய லட்சியங்களுடன் இன்றைய துடிப்புள்ளவளாகச் சாவித்திரியையும் பழமையின் முழுச் சின்னமாக சீதையம்மானையும் பழகும் புதுசுமற்ற ஓர் இரண்டுங் கெட்டான் நிலையில் கல்யாணியையும் சிருஷ்டித்து நமக்களித்திருக்கிறார். முக்கியமாகப் பெண்களுக்கு ஆங்கிலக்கல்வி மிக அவசியம் என்பதை பல இடங்களில் வாசகர்களுக்கு எடுத்துரைக்கின்றார் மாதவையா.

சமகாலத்திலே எழுந்த இன்னொரு நாவலான கமலாக்ஷிய எழுதிய தி. ம. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களது பெண்கள் பற்றிய உணர்வினை ஆராயுமிடத்து கதாபாத்திரங்களை அறிமுகம் செய்து வைக்குமுகமாக அவரது காலத்தத்துவத்தினை மட்டுமன்றிப் பெண்கள் பற்றிய கருத்தினையும் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. கதாநாயகியாக அமையக்கூடிய ஒரு பெண்ணின் தன்மை இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்பது போவத் தனது கதாநாயகியான கமலாக்ஷியை வருணிக்கிறார்.

“எலுமிச்சம்பழம் போன்ற நிறமும் பரந்தமுகமும் அகலமான நெற்றியும் நீண்டநாசியும் சிறுத்த வாயும், சிவந்து சிறுத்த உதும், கிஞ்சித்துக் கதுப்புள்ள கன்னமும், மிகவும் நீண்டிராத தாடையும், வெண்மையான முத்தை நிகர்த்த பல்வரிசையும், நீண்ட கூந்தலும், மிசவும் பருத்திராத தேகமும், பதினேழு அல்லது பதினெட்டு வயது இருக்குமென்று மதிக்கத் தக்க ஒரு பெண்.”

மேற்காட்டிய இவ் வருணனைப்பகுதி எல்லா இளம் வாலிபர்களுக்கும் ஏற்ற ஒரு மனைவியாக வருவதற்கு இருக்கும் பெண்ணைப்பற்றிய கற்பனைத் தேற்றமாக விளங்குகின்றது. இதைவிடத் திருமணங்களைப்பற்றிய கருத்துக்களையும் எப்படிப்பட்ட பெண்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் ஆசிரியர் தமது நாவலிடையே கூறிச்செல்கிறார்.

எனவே பத்மாவதி சரித்திரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம், கமலாக்ஷி என்னும் நாவல்கள் ஒரே சமகாலத்தெழுந்த நாவல்களாக மட்டுமன்றித் தமிழ்ப்பெண்களைப் பற்றிய தொரு உணர்வினை வாசகர்களிடையே தோற்றுவிக்கும் கருவிகளாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணமாக அக்காலச் சமூகச் சூழ்நிலை அமைந்தாலும் ஆசிரியர்களது தனிப்பட்ட கருத்துக்களும் துணைக்காரணங்களாக அமைந்தன. பெண்ணைப்பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வினை இவர்களது நாவல்கள் ஊட்ட முயன்றன. உரைநடை இலக்கியம் இதற்குப் பேருதவியாக இருந்தது.

வரலாற்று நாவல்களும் பெண்களும் :

ராஜமையருக்குப் பின்பு தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே வரலாற்று நாவல்கள் எழுதிய கல்கி சிறப்பிடம் பெறுகின்றார். வாசகரின் திருப்தி என்ற ஒரே நோக்கத்தினையே அடிப்படையாகக்கொண்ட நாவல்களைப் பெருமளவாக எழுதி வெளியிட்டவர் கல்கியாகும். 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ்நாவல் மட்டுமன்றி ஆங்கில நாவல்களும் புதியதொருபோக்கிலே சென்றுகொண்டிருந்தன. அவற்றின் பாதுப்பினால் வர்ணனைகளைக்கொண்ட நாவல்கள் பல தமிழிலும் தோன்றத் தொடங்கின. பயங்கர நாவல்களும் துப்பறியும் நாவல்களும் பெருமளவில் எழுந்தன. அவற்றைப் பெருமளவில் விரும்பிப் படிப்பவர்களாகப் பெண்வாசகர்கள் கருதப்பட்டனர். கல்கியின் நாவல்களில் இத்தகைய அம்சங்கள் அமைந்திருந்தன. பழைய வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தனது கற்பனை ஆற்றல் கொண்டு வாசகர் மனங்கவரும் அற்புத நாவல்களாக மாற்றியமைத்த கல்கியின் நாவல்கள் பெண்கள் மத்தியில் பிரபல்யமடைந்திருந்தன. பொழுது போக்கிற்காக வாசிக்கப்படும் அந்நாவல்களைப் பெண் வாசகர்களே பெரிதும் விரும்பிப் படித்தனர். செயற்பாங்கான உரையாடலும், விந்தை மனிதர்களும் நிறைந்த கல்கியின் நாவல்கள் பத்திரிகைகளிலே தொடர் கதைகளாக வெளிவந்தமையும் இதற்குக் காரணமாயிற்றெனலாம்.

கல்கி படைத்த பெண்பாத்திரங்களைப் பற்றி ஈண்டுக் குறிப்பிடவேண்டிய தவசியமாகும். அவர் எழுதிய சிவகாமியின் சபதம் என்னும் நாவலில் வருகின்ற சிவகாமி என்னும் பெண் பாத்திரம் சாதாரண சிற்பி ஒருவரின் மகளாக இருந்த போதும் கல்கியின் வர்ணனை ஆற்றலால் வாசகர் மனத்திலிடம் கொண்டு விடுகின்றது. சிறந்த ஆடலழகியாக அவர் அப்பாத்திரத்தினை வர்ணனை செய்து அக் காலத்தில் பெண்களுக்குச் சமுதாயத்திலே இருந்த மதிப்பினை இணைத்துக் காட்ட முற்படாவிட்டாலும் வாசகர் மனங்கவர்ந்த பாத்திரம் என்ற அடிப்படையில் நாம் அமைதிக்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அவரது நாவல்களில் வருகின்ற அரண்மனை ராணிகளுக்கும் சிறிய பாத்திரங்களான ஊர்க்குடிப் பெண்களுக்குமிடையே தொடர்புகளை அவர் எடுத்துக்காட்ட முற்படுகின்ற தன்மை இதற்குச் சான்றாகின்றது. பொன்னியின் செல்வனில் வருகின்ற பூங்குழலி என்ற சாதாரண ஓடக்காரப் பெண்ணுக்கும் சோழசாம்ராச்சிய அரசியல் தொடர்புகளுக்கும் முக்கிய தொடர்பினை அவர் கற்பனை செய்திருக்கும் தன்மை அவரது தனிப்பட்ட ஆற்றல் என்றே கூற வேண்டும். சமூகத்தில் அந்தஸ்திலே குறைந்த பெண்களே மிகவும் புத்திக்கூர்மை பெற்றவர்களாக அவரால் படைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். கல்கியின் எந்தவொரு வரலாற்று நாவலை எடுத்துப்பார்த்தாலும் இத்தகையதொரு பெண் கதா பாத்திரத்தினை நாம் இனங்கண்டு கொள்ளமுடியும்.

கல்கியின் வரலாற்று நாவல்களின் கதாபாத்திரங்களில் குறிப்பாக சிவகாமி என்ற பெண்பாத்திரம் பற்றிய பண்பு நாவலுக்கு நிறைவு தருகிறதெனலாம். "சிவகாமி மனிதப் பிறவிக்குரிய அற்ப சுகங்களில் காலங்கழிக்கப் பிறந்தவளல்லள். தெய்வீகக் கலைச்செல்வி அவள்" என்றெல்லாம் மகேந்திரரின் வாய்மொழியாலும் அப்பர் சுவாமிகளின் வாக்காலும் வலியுறுத்திப் பாத்திரப் பண்பை உயர்த்தியுள்ளார் கல்கி. "முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்" என்ற தேவாரப் பாடலைத் திருநாவுக்கரசர் சிவகாமிக்காகவே இயற்றினாரோ என்றுகூட எண்ணத் தோன்றுகிறது.

கல்கிக்குப் பின்வந்த நாவலாசிரியர்சனின் வரலாற்று நாவல்களை எழுதியவர்களாக ந. பார்த்தசாரதி, ஹெகசிற்பியன், சாண்டில்யன், கோ. வி. மணிசேகரன், சோமு, விக்கிரமன், அரு. ராமநாதன் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் கல்கியின் அடியொற்றி வரலாற்று நாவல்களை எழுதியவர்களாக இருந்தபோதும் சிற்சில பண்புகளில் அவரிலும் பார்க்க வேறுபட்டுள்ளனர். இவ்வாசிரியர்கள் வரலாற்றுப் பெண்பாத்திரங்களைப் பற்றி நோக்குமிடத்து அவ்வேறுபாட்டினைக் கண்டு கொள்ளலாம். சாண்டில்யனது உன்னிமாதம் என்ற நாவலில் வருகின்ற மாதவி என்னும் பாத்திரம் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. ஆசிரியரது கற்பனைப் பாத்திரமாக இது அமைந்தபோதும் வீரபாண்டியனை அந்தச் சிங்களத்துப் பைங்கிளி ஆட்டி வைப்பதாக ஆசிரியர் கற்பனை செய்திருப்பது பெண்மையின் பண்புகளை எவ்வாறு கதாசிரியர்கள் தமது நாவல்களுக்கு எடுத்தாண்டார்கள் என்பதனைப் புலப்படுத்துகின்றது. இதேபோலவே விக்கிரமனின் நந்திபுரத்து நாயகியில் வரும் இன்பவல்லி என்னும் பாத்திரமும் அரு. ராமநாதனின் வீரபாண்டியன் மனையியில் வருகின்ற ஊர்மிளா என்ற பாத்திரமும் அமைகின்றன.

எனினும் ஒரு சில பெண் பாத்திரங்கள் இப்பண்பிலிருந்து வேறுபட்டும் அமைகின்றன. நந்திபுரத்து நாயகியில் வருகின்ற குந்தவை என்ற பாத்திரம் மிகவும் உயர்ந்த பாத்திரமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறந்த அறிவாளியாகவும் மக்கள் அன்பு ஒன்றையே தன் பணியாகக் கொண்டவளாகவும், தொண்டு மனப்பான்மை உடையவளாகவும் குந்தவை படைக்கப்பட்டுள்ளாள். பெண்ணின் சிறந்த குணப் பண்புகளையும் பொதிந்து வரலாற்று நாவல்கள் அமைந்தமைக்கு இந்நாவல் ஒரு சான்றாக விளங்குகின்றது. கல்கியால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இப் பாத்திரப் படைப்புப் பண்பு பெண்களுக்கும் தமிழ் வரலாற்று நாவல்களுக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பினையும் வெளிப்படுத்து நிற்கின்றது,

சமூக நாவல்களும் பெண்களும் :

கல்கிக்குப்பின்னர் சமூக நாவல்களே அதிகம் எழுந்தன. அந்நாவல்களையும் நாம் சமகால வரலாற்று நாவல்களெனக் குறிப்பிடலாம். அக்காலச் சமுதாய நிலையினைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாக அமைந்த இந்நாவல்களில் பெரும்பான்மையானவை அக்காலத்துச் சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலையினையும் சித்திரித்துக் காட்டுவதாக அமைந்தன. நாவல்களிலே சிசுஷ்டித்துக் காட்டப்படுகின்ற பெண்பாத்திரங்கள் இதனை எமக்குணர்த்தி நிற்கின்றன. 1941ல் வெளியான ஆர். சண்முகசுந்தரத்தின் நாகம்மாள் என்னும் நாவல் ஓர் இதிகாசம் போல அமைந்திருந்தாலும் அக்காலச் சமூகத்தினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போலமைந்துள்ளது. இந்நாவலின் கதாநாயகியான நாகம்மாள் 17 அத்தியாயங்களில் நடமாடுபவளாக முக்கிய பாத்திரமாக விளங்குகிறாள்.

“யார் இந்த வெண்கலத் தொண்டையில் பேசியது? பெண்ணுக்கா பிரமன் இவ்விதமான ருரல் மகிமையை அளித்தான்? இந்தப் பெண் நாகம்மாள் கணவன் இறப்பதற்குப் பத்து வருஷத்திற்கு முன்பிருந்தே ஒரு ‘ராணி’ போல நடந்து வந்திருக்கிறாளென்றும் பிறருக்கு அடங்கி நடக்கும் பணிவும் பயமும் என்னவென்றே அவள் அறிய மாட்டாளென்றும் இப்போதே குறிப்பிட்டால் போதும்.”⁸

என்று நாகம்மாளை நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றார். ஆசிரியர் நாகம்மாளின் மூலமாகப் பெண்மையின் மனப்போராட்டங்களையும் அவளுள்ளே விசுவரூபமெடுக்கும் அகரப் பண்புகளையும் எதிரிகளின் சதிவலையிலே அவள் சிக்குவதன்மூலம் பெண்மையின் பலவீனத்தையும் ஆசிரியர் இந்நாவலில் அழகாக இலக்கியத்தின் மூலம் சித்திரித்துள்ளார். இதனால் இந்நாவல் 1940 முதல் 1950 வரையுள்ள காலகட்டத்தில் வெளிவந்த நாவல்களுள் தனித்துவம் பெற்றதாக விளங்குகின்றது.

சமூக நாவல்கள் எழுதியவர்களுள் முக்கியமானவர் அகிலன். பெண்மை கலந்த ஆணித்தரமான சருத்துக்களைக் கட்டுரை வடிவத்திலே தந்து மக்களின் மனதைக் சவர்த்த தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. வைப்போல் அகிலனும் அவ்வழியினைத் தமது படைப்புக்களில் கையாண்டுள்ளார். ஓர் எழுத்தாளனது வாழ்விலே நான்கு பெண்கள் குறுக்கிடுவதாக அமைந்த அவரது நாவலான பாவை விளக்கு இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். இதை நாவலாசிரியரே தம்முடைய முன்னுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“எனக்கு எதிரில் தணிகாசலத்துக்குப் பதிலாக அந்த இடத்தில் குருமை யான ஒரு விளக்கொளி சுடர் விடுவதைக் கண்டேன். நான்கு பெண்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அகல் விளக்கொன்றைத் தங்கள் மென்கரங்களில் ஏந்தி நிற்பது போன்ற பிரமை கண்களை நன்றாகக் கசக்கிவிட்டுக்கொண்டு கவனித்தேன். நான்கு பெண்களும் ஒருவரில் ஒருவர் மறைந்து இரண்டு பெண்களானார்கள். பிறகு இருவருமே ஒருவரில் ஒருவர் ஒன்றி ஒரே உருவாய்ச் சமைந்து பாவை விளக்கானார்கள்”⁹

பெண்குலத்திலுள்ள பிரச்சனைகளை அகிலன் அவ்வாறு நான்கு பெண்களாக உருவகித்துள்ளார். சமுதாயத்தில் வாழ்விழந்து தவிக்கும் விதவைகள் கூட்டப் பிரதிநிதியாகத் தேவகியும் தேவதாசிகள் பிரதிநிதியாகச் செங்கமலமும் தமிழ்ச் சமுதாய இல்லத்தரசிகள் பிரதிநிதியாகக் கௌரியும் இன்றைய புதுமைப் பெண்களின் பிரதிநிதியாக உமாவும் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். பெண்ணுலகத்தின் சீர்திருத்தத்தைத் தமது எழுத்தினால் சாதிக்க முற்பட்டிருக்கிறார் அகிலன் என்று சொல்லுமளவுக்கு அவரது பாவை விளக்கு என்ற நாவல் அமைந்துள்ளது.

பெண்ணுணர்வுகளும் ஆண்கதாசிரியர்களும் :

பெண்களின் நுட்பமான உணர்வுகளை வைத்து நாவல்களைப் படைத்த ஆண் நாவலாசிரியர்கள் பலருள். அவர்சளுள் நா. பார்த்தசாரதி, தி. ஜானகிராமன் ஜெயகாந்தன் முதலியவர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். தி. ஜானகிராமனின் மோகமுள்ளில் வருகின்ற ஜமுனா என்னும் பாத்திரத்தையும் நா. பார்த்தசாரதியின் குறிஞ்சி மலரின் பூரணியையும் ஜெயகாந்தனின் சிலநேரங்களிற் சிலமணிதாசிரியர் வருகின்ற கங்கா என்னும் பாத்திரத்தையும் இங்கு உதாரணத்திற்குக் குறிப்பிடலாம். “உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு தன் வசமிழந்தோரின் தவிப்பைத் தெள்ளத் தெளியத் துலக்கிக் காட்டும் மனோதத்துவச் சித்திரம்” என்று தி. ஜானகிராமனின் மோகமுள் சுதேசமித்திரனில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. ஜமுனா என்ற பாத்திரத்தின் நுட்பமான பெண்மையுணர்வுகளைப் பலப்படுத்த அவர் கையாண்ட உரைநடைதான் சிறப்பானது.

“இப்படியெல்லாம் எங்கிட்டப் பேச எப்படித் துணிஞ்சது உனக்கு?... என்னிடம் யாரும் இதுவரை இந்தமாதிரிப் பேசினதில்லை என்று முதலில் கேட்கிறாள் ஜமுனா. ஆனால் கடைசியில் அவனுடைய பிடிவாதம், பிடிவாதத்தின் ஆழம், அந்த ஆழத்தில் தன்னுடைய ஸ்தானம், அந்த ஸ்தானத்தில் தன்னிதயத்தின் இன்றியமையாமை அதை உணர்ந்து ‘பாபு உன் திருப்தி தான் என் திருப்தி, உன் சந்தோஷம்தான் என் சந்தோஷம்’ என்று கூறி அவனில் தன்னையே கரைத்துக் கொள்கிறாள்” 10

என்ற பகுதி பெண்களின் நுண்ணிய மன உணர்வுகளைத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. இவரைப்போலவே நா. பார்த்தசாரதியும், ஜெயகாந்தனும் பெண் கதாபாத்திரங்களைப் படைக்கும்போது தற்காலச் சமுதாய உணர்வுடன் படைக்க முற்பட்டுள்ளனர். அவர்களது பெண்மைபற்றிய கருத்துக்களுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுப்பதாக அவர்களது நாவல்களில் பெண் கதாபாத்திரங்களும் அமைகின்றனர், திரு. வி. க. போன்ற பெண்களின் சிறப்புப் பண்புகளை எடுத்துக் காட்டுவதை விட்டு, யதார்த்த உலகிலே பெண்களின் நிலையை எடுத்துக்காட்டுவதில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். பெண்களுக்கும் புற உலகிற்குமுள்ள தொடர்புகளை வெளிப்படையாக எடுத்துக்காட்ட முயன்ற அவர்கள் முயற்சி போற்றற்குரியது. சிறந்த நாவலாசிரியர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து படைக்கப்பட்ட அவர்களது பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கும் ஏனைய பெண் நாவலாசிரியர்களது பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு ஒன்று இழையோடத்தான் செய்கின்றது. பெண்களின் உணர்வுகளைக் கற்பனை வடிவிலே கண்டு சித்தரிப்பதற்கும், பெண்ணைப் பெண்ணாகவே நின்று நிஜ உலகிலே வாழ்ந்து சித்தரிப்பதற்குமுள்ள வேறுபாடாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

பெண்நாவலாசிரியர்கள் தனித்துவம் :

பெண்நாவலாசிரியர்கள் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து பேர் வரையில் தமிழ் நாவல் உலகில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக விளங்குகிறார்கள். அவர்களிற் சிலர் ஏறக்குறைய கால் நூற்றாண்டுகளாக நாவல் எழுதி வாசகர் மனங்கவர்ந்தவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். ஆண் நாவலாசிரியர்களுக்கும் பெண் நாவலாசிரியர்களுக்கும்ிடையே உள்ள வேறுபாடு நாவலின் வடிவத்தைப் பொறுத்தவரையில் வந்தமையாவிட்டாலும் பாத்திரப் படைப்பினைப் பொறுத்தமட்டில் சற்றுக் கூர்மையானதாகக் காணப்படுகின்றது. அதிலும் சிறப்பாக பெண் கதாபாத்திரங்களைப் பெண் நாவலாசிரியர்கள் சிருஷ்டிக்கும்போது பெண்மை உணர்வுந்தவினால் தாக்கப்பட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். உதாரணத்திற்குக் கூறப்போனால் ராஜம் கிருஷ்ணன், அருத்தமா, லக்ஷ்மி, லட்சுமி சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களைக் கூறலாம். தமது நாவல்களது முன்னுரையில் இவர்கள் கூறும் செய்திகள் இப்பண்பினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

“பெண் உண்மையான விழிப்பெய்த வேண்டுமானால் தான் வெறும் போகத் திற்கான சின்னமல்ல என்றுணர்ந்து உறுதியுடன் செயற்பட வேண்டும். பெண்ணின் விடுதலையும், சிறப்பும் உடற்கவர்ச்சிக்கப்பால்தான் இருக்கின்ற தென்பதை ஒவ்வொரு பெண்ணும் உணரவேண்டும். அப்படி உணர்ந்தாற்றான் தான் எய்தியிருப்பது மேன்மையா? இழிநிலையா? என்பது புலப்படும்” 11

என்று ராஜம் கிருஷ்ணன் தனது லீலங்குகள் என்னும் நாவல் முன்னுரையில் கூறியிருப்பது இக்கு மனங்கொள்ளத் தக்கது. பெண்ணைப்பற்றிய சிந்தனைகள் ஒரு பெண்ணின் மனதில் அலைபோதுமிடத்து ஏற்படுகின்ற உணர்வுக்கும் பெண்ணைப்பற்றிய சிந்தனைகள் ஒரு ஆணின் மனதில் அலைபோதுமிடத்து ஏற்படுகின்ற உணர்வுக்கு முள்ள வேறுபாட்டினை இக் கூற்றுக்கள் தெளிவுபடுத்துவன போன்றிருக்கின்றன. ராஜம் கிருஷ்ணன் மட்டுமன்றிப் பழைய பெண் எழுத்தாளரான அனுத்தமாவும் இதே உணர்வினையே கொண்டிருக்கின்றார்.

“வீடுதான் உத்தமமான ஊற்று. சகிப்புத்தன்மை, விட்டுக்கொடுத்தல், சமயோசித புத்தி, பலனை எதிர்பாராது அன்பு செலுத்தல், இன்னல்களிடையே இன்முகம், இன்சொல், ஹாஸ்ய உணர்ச்சி, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான மேன்மையான குணங்கள் யாவும் வளரக்கூடிய வித்து. அந்த வித்தை அழகவிட்டு விருட்ஷத்தை எழுப்ப முயல்வது அறிவீனம் மட்டுமல்ல; முன்பு அவ் விருட்ஷத்தை வளர்த்த பெரியார்களுக்கே அபவாதம்” 12

பெண்ணை முழுமையான ஒரு வீடாக்கி அவர் உருவகிப்பது பெண்ணைப்பற்றி அவரது மனவுணர்வினைக் காட்டுகின்றது. பழைய பெண்மைபற்றிய கருத்துக்களை அவர் மனங்கொண்டு அக்கருத்துக்கள் இன்று மாற்றமடைவதையும் சுட்டிக்காட்டிப் பெண்ணினத்தின் இன்றைய நிலைபற்றிச் சிந்திக்க முற்பட்டிருக்கிறார். இதனால் இவரெழுதிய நாவல்கள் யாவும் இத்தகையதொரு நிலையினைச் சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு வனவாகவே அமைந்தன. சமூகத்தில் பெண்ணுக்குள்ள மதிப்பு எவ்வாறிருந்த போதும் அந்நிலையைவிட்டு அவளை ஏற்றிவைக்க வேண்டுமென்றதொரு உணர்வுடன் தனது நாவல்களை அவர் படைக்க முயன்றமை அந்த நாவல்கள் தனித்துவப் பண்பு கொண்டமையானமைக்குக் காரணமெனலாம். பெண்ணின் உணர்வுகளின் தன்மைகளை ஆணின் மனஉணர்வோடு ஒப்பிட்டு அவர் தனது பாத்திரப் படைப்பினைச் செய்வதில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. நுண்ணிய மனவுணர்வுகளை மட்டும் லேறுபனை சித்தரித்துச் செல்வதால் பெண்களைப் பற்றியொரு தனிமதிப்பினை நாவல் உலகில் ஏற்படுத்தலாமென அவர் எண்ணியது பகற்கனவாகவே முடிகின்றது.

இந்தரீதியில் பார்க்குமிடத்து ராஜம் கிருஷ்ணனது பெண்பாத்திரங்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன பெண்மையின் பலங்களை மட்டுமன்றி, பலவீனங்களையும் எடுத்துச் சித்தரிப்பதனால் பெண்மையின் முழுமையான உணர்வுகளை அவர் நன்கு புரிந்து கொண்டவராக விளங்குகின்றார். ஏனைய ஆண் நாவலாசிரியர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து இவரது திறமை இவ்விடயத்தில் மேலும் சிறப்படைந்து நிற்கிறது. உதாரணத்திற்கு இங்கு அகிலனைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். அவரது பாவை விளக்கு என்னும் நாவலில் நான்கு பெண்பாத்திரங்களைப் படைத்துப் பெண்களின் உணர்வுகளைப் புலப்படுத்த முயன்ற அவரது முயற்சி ராஜம் கிருஷ்ணனின் முயற்சியோடு ஒப்பிடுமிடத்து செயற்கையான சிருஷ்டியாகவே விளங்குகின்றது. நான்கு சமூகப் பிரதிநிதிகளாக நான்கு பெண்களை அவர் தெரிந்தெடுத்தாலும் இயற்கையான உணர்வினைப் பெய்துவிடுவதில் தோற்றுவிட்டாரென்றே கூற வேண்டும்.

ஆனால் ராஜம் கிருஷ்ணனோ இந்த இயற்கையான உணர்வினை பிரதிபலித்துக் காட்டுவதில் பெரிதும் சிறப்புற்று விளங்குகிறார். பழைய தலைமுறையையும் புதிய தலைமுறையையும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் பாத்திரங்களைப் படைத்துப் பெண்ணின் மன உணர்வுகளின் வளர்ச்சியினை யதார்த்தமாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் அவருக்கு யாருமே இணையாக முடியாது.

“காரில் ஏறு என்று பணிப்பதும் ஓட்டலுக்கு அழைத்துச் செல்வதும் கடி காரம் வாங்கித் தருவதும் சாதாரணமாகவுந் தோன்றலாம். அவையே அவருடைய உணர்ச்சிகளைக் கிளர்த்த வசமாக்கும் சாதனங்களாகவும் பயன்படலாம். நம்பியிடம் அத்தகைய சில நிமிடங்களிற்றினே வீட்டைப் பற்றியெல்லாம் பேசிவிட்டான். உயர் கல்வியோ மேன்மக்களின் தொடர் போ, உணர்வு அனுபவமோ, வயது முதிர்ச்சியோ தனக்கு இல்லை என்ற உணர்வே அவனை மேலும் அழுத்துகிறது. பொருளைச் சார்ந்த தன்னம் பிக்கையும் வயசுக்கு கந்த கிளர்ச்சிகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் நிறையும் இல்லாத நிலையில் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று புலப்படாமல் குழம்புகின்றான்” 13

மேற்காட்டப்பட்ட பகுதி அவரது விலங்குகள் என்ற நாவலில் ரோகா என்ற பெண் பாத்திரத்தைப் பற்றிய வருணிப்பாகும். இந்நாவலில் ரோகா ஒரு அருமையான பெண் பாத்திரமாகவே உலவுகிறாள். சர்வதேச மகளிர் ஆண்டுச் சாதனைக்கு யதார்த்தமான சமூக நிலைமையை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் ராஜம் கிருஷ்ணன் தன் எழுத்தாற்றலை மட்டுமன்றி பெண்களின் நுட்பமான உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டதையும் வெளிப்படுத்துகின்றார். இங்கு இவரது நாவல்பற்றி மு. வ. வின் கருத்தொன்றையும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். ஆசிரியரது குறிஞ்சித்தேன் என்னும் நாவலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய மு. வ.

“இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்வையும் செயற்கையால் ஓங்கும் இடர்களை யும் இணைத்துக் காட்டியுள்ளார் ராஜம் கிருஷ்ணன்” என்று பாராட்டியுள்ளார். இக்கூற்று அவரது கதையம்சத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பாத்திரப் படைப்பினைப் பொறுத்தவரையிலும் பொருத்தமானதாகவே அமைகின்றது. இதே நாவலுக்கு ஆய்வுரை வழங்கிய டாக்டர் ந. சஞ்சீவியின் கூற்று இங்கு ஆசிரியைக்குள்ள திறமையினை மேலும் திருத்திக் காட்டுகின்றது,

“படகர் வாழ்வில் ஏற்பட்டுவரும் பண்பாட்டு மாற்றத்தை இலமறைகாயாகவே குறித்திருக்க திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணன் அக்கருத்தையே கதையின் கருவாக்கி உண்மைகள் நிறைந்த உணர்ச்சிகள் மிகுந்த உரைநடைத் தமிழால் நம் உள்ளத்தை உருக்கிக் கதைக்கலையால் நம் கண்ணீரைக் கொள்ளல் சிறப்பாக அறிவியல் முன்னேற்றங்களால் தற்போதைக்கேனும் ஏற்பட்டுவரும் அருளியல் பின்னேற்றங்களைப் படகர் மக்களுட் சிலரேனும் உணர்ந்து உள்ளம் குழறுவதை நாவல் ஆசிரியை ஒலிப்பதவு செய்து காட்டும்போது ஏழாயிரம் அடிக்குமேல் வாழும் அந்த நிலமலை மக்களுள் சிலர் நெஞ்சோடு வையகையாற்றங்கரையில் வாழும் நம்மனைஞர் சிலர் நன்னைஞ்சும் ஒன்றி உருகி விடுதல் இயற்கை” 14

காலத்தின் மாற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு நாவல்களிலும் அந்த மாற்றத்தைக் காட்டிச்செல்லும் ராஜம் கிருஷ்ணனது ரோஜா இதழ்கள் என்னும் நாவல் பெண்களுக்கும் பொதுவுடமைக் கருத்துகளுக்கும் அரசியற் கோட்பாடுகளுக்கு மேற்படக்கூடிய தொடர்பினை மதிப்பிட்டுக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. ஏறக்குறைய இருபது நாவல்கள் வரை எழுதிப் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரிசையிலே இன்று முன்னணியில் நிற்பவர் ராஜம் கிருஷ்ணன் என்று துணிந்து கூறலாம். பல பரிசுகளும் பெற்றவர். எதிர்காலப் பெண் சமூகத்திற்கு இவரது எழுத்துக்கள் ஆற்றும் பணி அளப்பரியது.

உணர்ச்சித் துடிப்பான பாத்திரங்களைப் படைத்து வாசகர் மனதைக் கவரும் பண்புடைய நாவலாசிரியையாக லட்சுமி சுப்பிரமணியத்தையும் குறிப்பிடலாம். இவரது துடிப்பின் எல்லை என்ற நாவலை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இந்நாவலில் வருகின்ற உமா என்னும் பெண் பாத்திரத்தின் வாயிலாக தனது எழுத்தாற்றலை மட்டுமன்றி உணர்வுகளைச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்ற திறனையும் நிறுவியுள்ளார். இவரைப் பொறுத்தமட்டில் இவரது ஆரம்பகால நாவல்களுக்கும்

தற்போதைய நாவல்களுக்கும் பெரும் வேறுபாடிருப்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆரம்பகாலத்து நாவல்களில் பாத்திரங்களின் உணர்வுகள் அத்துணைக் கூர்மையானதாக அமையவில்லை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக 1957ல் இவரெழுதிய நெஞ்சின் குரல் என்ற நாவலைக் குறிப்பிடலாம். ஆரம்பகாலத்திலும் சரி தற்காலத்திலும் சரி பாத்திர சிருஷ்டி என்னும்போது இவ்வாசிரியை தனது கற்பனையையே அதிர் பரவ விட்டுள்ளாரே தவிர யதார்த்த உணர்வினைக் கலக்க முற்படவில்லை என்பதாம். இதன் காரணமாக இவரது நாவல்களைக் காட்டிலும் இவரது சிறுகதைகளே சிறப்புப் பெறுகின்றன. இதனால் நாவலாசிரியை என்ற நிலையிலிருந்தும் இவரை ஒதுக்கிவிடுவதற்கில்லை.

பெண் நாவலாசிரியர்களது தனித்துவமான பொருளாகப் பெண்கள் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பெறல் என்னும் அம்சம் பற்றிய அவர்களது கருத்துக்களைக் கூறலாம். பழைய சமூக அமைப்புக்கட்டுக்குள்ளிருந்து பெண்கள் விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற வேட்கையினால் உந்தப்பட்டு எழுத்தில் அதை வடிக்க முற்பட்டவர்களாகவே அநேகமான பெண் நாவலாசிரியர்கள் காணப்படுகிறார்கள். இது அவர்களது இயற்கையான உணர்வின் உந்தலாக இருந்தபோதும் அவர்கள் பழைய சமூக அமைப்புக்குள்ளிருந்து மாறுபடாத ஒரு பெண்வர்க்கத்தையே படைத்து நவீன காலத்தின் பண்புகளை முற்றாக இணைக்க விரும்பாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். பெண்கல்வி, பெண்ணுக்குச் சுதந்திரம், பெண் அடிமை ஒழிப்பு என்ற கோட்பாடுகளை அவர்கள் முன்வைத்து நாவல்களை எழுதியபோதும் அடிப்படையான ஒரு பழமை பாதுகாக்கும் பண்பினையே மேலோட்டமாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பெண்மையின் சிறப்புப் பண்பாக இதனை அந்த நாவலாசிரியர்கள் கொண்டாலும் சிறப்பாகத் தமிழ்நாவல்களிற்குள் இதனை உரைமுடிகின்றது. பெண்கள் பிரச்சனைகள் சமுதாயத்தில் எந்த அளவிற்குப் பரவத் தொடங்கியுள்ளன என்பதை இத்தகைய நாவல்கள் எடுத்துக்காட்டியபோதும் தற்காலத்தில் இந்நிலைமை மாறிக்கொண்டு வருவதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பாலப்பிரியா என்னும் பெண் நாவலாசிரியை தனது வாண்மழை என்னும் நாவலின் முன்னுரையில் கூறியுள்ளது இங்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டியது.

“இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சனையின் முதல் விளக்கமாய் அமைந்திருப்பது பெண்கள் வேலைக்குப் போய்ச் சம்பாதிக்கும் விஷயம்தான். அவர்கள் பணி புரியப் போவது எவ்வளவு சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறதோ அதேபோல் அதைப்பற்றிய கரிப்புசளும் விமர்சனங்களும் சகஜமாகிவிட்டன” 15

பொருளாதாரச் பிரச்சனைகள் பெண்களது சொந்த மனஉணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றியும் பல நாவல்கள் எழுந்துள்ளன. இந்த அம்சம்பற்றிப் பெண்நாவலாசிரியர்கள் மட்டுமன்றி ஆண் நாவலாசிரியர்களும் பல நாவல்களை எழுதியுள்ளனர். ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன், நா. பார்த்தசாரதி போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இருவகையினரும் ஒரே அம்சத்தைப்பற்றி நாவல்கள் எழுதியபோதும் பெண்நாவலாசிரியர்களது படைப்பிற்குள் இயற்கைத்தன்மையைக் காணமுடிகின்றது. உள்ளதை உள்ளபடி உணர்கின்ற ஆற்றலை அவர்களது எழுத்திற்குள் காணமுடிகின்றது. ஜோதிரலதாசிரிஜா என்னும் பெண் எழுத்தாளரது நாவலாகிய கட்டுண்ணோமே பொறுத்திருப்போம் என்றநாவல் இத்தகைய ஒருவினைக் கொண்டமைந்தது. நாவலின்நாயகி சுபேத் பெற்றோரிடம் கொண்ட மட்டற்ற பாசத்தினை காரணமாக காதுலுக்கு வேலியிட்டுக் காலம்வரும்வரை காத்திருக்கத் துணிகிறாள். அவளது வாழ்வின் சோதனைகளை சுவையாகப் படைத்துத் தருகிறார் ஆசிரியை.

“நீ ஒரு சரியான அசடு. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பெண்கள் எவ்வளவு துண்ச்சலோடு நடக்கிறார்கள். நீ அழுகிறாயே? உனக்கு இருபத்தொன்பது வயசு ஆகிறதேடி, இருபத்தொன்பது வயசு ஆகிறது. அழுந்து கண்ணைத் தடைத்துக்கொள். யார் உன்னை என்ன செய்யமுடியும்? இத்தனை வயதுக்குப் பிறகும் ஒரு பெண்ணுக்குத் தான் விரும்பியவனை மணக்கச் சுதந்திரம் இல்லையென்பது ரொம்பவும் வெட்கக் கேடான விஷயம். அதை எதிர்த்து

துக் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளப் பார்க்காமல் அழகை என்ன வேண்டிக்கிடக்கிறது அழகை. அம்மா அந்தக் காலத்து மனுசி. கொஞ்ச நாள் அழுவாள். பிறகு எல்லாம் தானே சரியாகப் போய்விடும். எழுந்து குளிக்கப் போ. கண்ணைத் துடைத்துக் கொள்.” 16

தவிர்க்க முடியாத பிரச்சனைகள் பெண்களுக்கு ஏற்பட்டபோதும் அவற்றைத் திடமான மனத்தோடு சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமையில் அவர்கள் சமூகத்தில் வாழ்வதையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் ஆசிரியைக்கு யதார்த்த வாழ்வு நிலையின் பெண்களின் சிந்தனைகளைத் தூண்டிவிட வேண்டுமென்ற ஆவல் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த ஆவலும் எண்ணங்களும் தான் அந்த நாவல் முழுமையும் படர்ந்து செல்கிறது. இன்றைய பெண் எழுத்தாளர்கள் சமூகத்துப் பெண்களுக்குக் கூறுகின்ற போதனையாக இதைக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லையெனினும், தமிழ் நாவல் உலகில் இத்தகைய பெண்மைக் கருத்துக்கள் பெண்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமையக் கூடுமென்பதில் ஐயமில்லை.

மனோதத்துவ ரீதியிலும் சில பெண் எழுத்தாளர்கள் தமது நாவல்களில் பாத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்ய முற்பட்டுள்ளனர். இதற்குதாரணமாக ஆர். குடாமணியின் சில நாவல்களைக் கூறலாம். தந்தை வடிவம், மனத்துக்கினியவள் போன்ற நாவல்களில் இத்தகைய மனோதத்துவரீதியான பாத்திரங்களை இனங்காண முடிகின்றது. பெண்கள் தமது தந்தையரை விரும்புவதும் அவரைப் போலவே தமது கணவனும் அமையவேண்டுமென விரும்புவதும் இயல்பான ஒரு செயலாகும். அதனையே கருவாக்கி பெண்களுக்குப் பொருளாதார வாழ்வில் சம்பங்கு இல்லாததால் ஏற்படும் இன்னல்களையும் அழகர்கப் பின்னி இலக்கிய நயங்கெட்டாமல் பொருளாதார உரிமைக்குரலை ஆசிரியை குடாமணி தந்தை வடிவம் என்ற நாவலில் எழுப்புகிறார். இதேபோலவே நடமாடமுடியாத ஒரு பெண்ணாக மகாலட்சுமி என்ற பெண்ணைத் தனது மனதுக்கினியவள் என்ற நாவலில் படைத்து, மனோதத்துவரீதியாகப் பெண்மையின் குண நலன்களையும் உணர்வுகளையும் ஆராய முற்பட்டிருக்கின்றார். இதனால் இரு நாவல்களிலும் யதார்த்த நிலையை விட்டுக் கற்பனை ரீதியாகவே நாம் அந்தப் பாத்திரங்களை அணுகவேண்டியுள்ளது. இது நாவலின் சுவையை மட்டுமன்றி உயிர்த்துடிப்பினையும் தடைசெய்து நிற்கின்றது. சாதாரண பாத்திரங்களாக அந்தப் பாத்திரங்களை அவர் படைத்து எம்முன் உலவ விட்டிருந்தால் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. எனினும் மனதுக்கினியவள் என்னும் நாவலுக்கு கலைமகள் நாராயணசாமி ஐயர் பரிசு கிடைத்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்களும் எழுத்துலகமும்:

தமிழ்ப் பெண்களைப் பொறுத்தளவில் நாவல்கள் எழுதி எழுத்துலகிலே பெருமளவுக்கான பாதிப்பு எதனையும் ஏற்படுத்தாவிடினும் ஓரளவுக்காவது தமது சமூக நாய நிலைமையினைப்பற்றிய தெளிவான ஒரு கண்ணோட்டத்தையாவது புலப்படுத்த முயன்றிருக்கின்றனரென்பது உண்மை. பெண்ணுலகம் பழைய நிலையிலிருந்து முற்றாக மாறிவிடாதிருந்தபோது காலப்போக்கில் அங்கு ஏற்பட்ட கணிசமான மாற்றங்களை இந்த நாவல்கள் எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. விதவைகள் பற்றியும் பெண்களின் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பற்றியும் ஏனைய எழுத்தாளர்களைப் போலவே பெண் எழுத்தாளர்களும் சிந்திக்க முற்பட்டுள்ளனரெனலாம். எனினும் காந்திய இலட்சியப் போக்குள்ள பெண்மைக் குணங்களுக்கு வேறுபட்ட பெண்மையின் குணப்பண்புகளை அவர்கள் இன்னும் துணிவோடு தமது எழுத்துக்களில் வெளிக்கொணர வேண்டும். எனவே எழுத்துலகில் பிரவேசித்திருக்கின்ற பெண்களின் சிந்தனை இன்னும் கூர்மையாக, சமூகநாயத்தை யதார்த்தமாக நோக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பெண்ணின் சுதந்திரம், சமத்துவம் என்ற கோட்பாடுகளின் அமைப்புக்களை சமூகத்திலே காணமுடியும். சாதாரண மத்திய வர்க்கப் பெண்களின் வரலாற்றினைச் சித்தரிக்கும்போதுதான் இந்த நிலைமை எந்தளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றதென்பதைக் கணித்துக் கொள்வதும் இலகுவாக இருக்கும். 17

எனவே சமகால வரலாற்றினை நாவல்களாக உருவாக்க முற்படும் பெண் எழுத்தாளர்களது பங்கு எதிர்கால சமூகத்திற்கும் எழுத்துலகிற்கும் மிகவும் முக்கியமானதாகும். தமது காலவரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைப் படைக்க முற்படின் அவர்களது காலச் சமூகத்தினமைப்பின் பெண்கள் பங்கினைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்திக் காட்டமுடியும். இந்த அடிப்படையில் எதிர்காலப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பங்காற்ற வேண்டும் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இவ்விடத்தில் ஈழத்துப் பெண் நாவலாசிரியர்களது குறிப்பொன்றினை இணைப்பது பொருத்தமானதாகும். இன்றைய ஈழத்துப் பெண் நாவலாசிரியைகள், தொகையில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களது பங்களிப்பு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய இடத்தினைப்பெற வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. இலங்கை போன்ற பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக சமூக அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற சிறிய நாடுகளில் அத்தகைய மாற்றங்களின் தன்மைகளையும் பண்புகளையும் அக்காலத்தில் எழுதின நாவல் சித்தரித்துக் காட்டுவதும் இலகுவானதாகும். எனினும் யதார்த்தப் பண்புகளைக் கொண்ட நாவல்சை உருவாக்கும் ஆசிரியைகளே இப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்யமுடியும். இந்தரீதியில் ஈழத்தில் இன்றைய எழுத்தாளர்களாக விளங்கும் பெண்களில் படித்தவர்கள் முன்னின்று உழைக்கவேண்டும். ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசுகின்ற சமூகத்தினர் வாழும் சிறிய நாடாகிய இலங்கையின் சமூக அமைப்புகளிலே குறிப்பாகப் பெண்களின் சமூக நிலையையும் மதிப்பிளையும் தமிழ் நாவல்கள் பிரதிபலித்துக்காட்ட முனையலாம். பாலேஸ்வரி, அன்னலக்குமி இராஜதுரை போன்ற ஒருசில ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்கள் இனிமேலாவது இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டு உழைக்கலாம். இவ்விருவரும் தத்தமது சமூக அமைப்பிலே ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளைக் கருவாக்கி நாவல்களை எழுதி வருகின்றனர். அண்மையில் வெளியான அன்னலக்ஷுமி இராஜதுரையின் உள்ளத்தின் கதவுகள் என்ற நாவலின் முன்னுரையில் அவரது பணியினைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற ஒரு பகுதியினை இங்கு இணைத்துப்பார்க்கலாம்.

“நவீன நாகரிக மோகத்தில் உண்மைக்கும் அன்புக்கும் புதுப்புது அர்த்தங்கள் கற்பிக்கப்படலாம். அதுவே சரியானது என ஏற்றுக் கொள்ளப்படவும் கூடும். ஆனாலும் உண்மையை உண்மைக்காகவும் அன்பினை அன்புக்காகவும் ஏற்றுப்போற்றி வாழத்தவிக்கின்ற ஆத்மாக்களும் எம்மிடையே இல்லாமலில்லை. இவர்கள் வாழத்தேரியாதவர்களென்றே பிற்போக்காளர் என்றோ பரிசுதிக்கப்படக் கூடுமாயினும் இவர்களாலேயே எமது பண்பாடு இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது” 18

தனக்குத் தோற்றிய கருத்தினைத் துணிவாக எடுத்துக்கூறும் துணிவு கொண்ட இவ்வாசிரியை இத்தகைய முன்னேற்றமான எண்ணங்களாகத் தமது எழுத்திலே வடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்களைப் பற்றிய சிந்தனைகளையும் எண்ணங்களையும் வெளியிடுவதற்கு மறைமுகமான ஒரு கருவியாகவும் இங்கே நாவல் பயன்படக்கூடும். அதேநேரத்தில் அவரது கருத்துக்களைத் தாங்கிவரும் வாகனமாகவும் அந்த நாவல் அமையலாம். எது எப்படியிருப்பினும் சமகாலச் சமூகநிலையினை நிதர்சனமாக காட்டக்கூடிய பண்பினை அது பெற்றிருக்க வேண்டியதவசியம். வாசகனது மனதிலே நாவல் பிடிப்பினை ஏற்படுத்துவது மட்டுமன்றி எதிர்காலத்தில் சமகால வரலாற்றினைக் கூறுவதாகவும் அமையலாம். இதுவே இன்றைய பெண் எழுத்தாளர்கள் நினைவிலிருத்தவேண்டிய அம்சமுமாகும்.

பழைய பெண்ணடிமை நிலை மாறவேண்டும்; பெண்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் என்றெல்லாம் சென்ற ஆண்டு சர்வதேச மகளிர் ஆண்டான காரணத்தால் உலகின் பலபாகங்களிலும் கூக்குரல்கள் எழுந்தன. அந்தக் குரல்களின் நடைமுறை எந்தளவிற்கு இருக்கிறது என்பதை வரப்போகும் ஆண்டுகளில் காண்பதற்கு தமிழில் எழுதின எழுதிருக்கின்ற நாவல்களும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமையக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இப்போது நிலவுகின்றது. பெண் எழுத்தாளர்கள் இது விடயத்தில் கொஞ்சம் கூடுதலான கவனிப்பைக் காட்டக்கூடும். அந்நிலையில் புதிய பெண் நாவலாசிரியர்களும் தோன்றக்கூடும். அவ்வாறு தோன்றுமிடத்து அவர்களது எழுத்துலகப்பிரவேசம் பல்வேறு அடிப்படைகளில் நிகழக்கூடும். பெண் எழுத்தாளர்களின் தோற்றத்திற்கும் பெருக்கத்திற்கும் ஏற்ற சாதகமான நிலைமைகள் இன்றுண்டு. எத்தனையோ பெண் எழுத்தாளர் வெறும்பொழுது போக் ஏற்காக எழுதுகிறார்கள். சிலர் தமது முதல் நாவல் முயற்சியில் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள். எழுத்தின்மீது அவர்கள் கொண்ட விழிப்பு அவர்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் மறைந்துவிடுவதுமுண்டு. அத்தகைய நிலைமையில் எழுத்தை மறந்து இவ்வாழ்க்கையிலே முழுதாகத் தம்மைப் புதைத்துக் கொண்டவரும் பலருளர். எனினும் சிறுகதைகளை மட்டுமே எழுதிக்கொண்டிருந்த பல பெண்கள் இன்று பல நாவல்களை உருவாக்கியுள்ளனர். தங்கள் ஆசைக்கு ஆசி தந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தமது முதல் நாவலில் குறிப்பிட்டும் உள்ளனர். உதாரணமாகக் கதவு என்ற நாவலை எழுதிய கமலா சடகோபன் 1974-ல் வெளிவந்த தமது நாவலின் முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார்.

“காலஞ்சென்ற வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள், தமது ராசியான நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்கள் எழுதிய தமது உயர்ந்த கரத்தினால் எனது முதல் எழுத்தை (சிறுகதை) வாங்கிய வேளைதான் இன்று நான் முதன் முதலாக எழுதிய நாவல் பரிசுபெறக் காரணம் எனக் கருதுகின்றேன். வயதிலும் அனுபவத்திலும் குறைந்த என்னிடம் எப்படித்தான் நம்பிக்கை கொண்டாரோ? அப்பொழுதே அவர் தமது ‘ஐகன் மோகினி’ பத்திரிகையில் சாரக்ராசி என்ற பெயரில் எனக்குத் தொடர்ந்தெழுதும் படி வாய்ப்பளித்தார்” 19

இவ்வாறு கமலா குறிப்பிட்டுச் செல்லும்போது தன்னுடைய எழுத்தாசையை விட அவர்மீது கொண்ட ஆசையைத்தான் பெரிதும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார். இந்த உணர்வு எந்தவொரு எழுத்தாளனுக்கும் ஏற்படக் கூடியதுதான். எழுத்தாளன் தனது கண்ணிப்படைப்பினை புத்தக உருவில் பார்க்கும்போது மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றான். இந்நியதிக்கமைய கமலாவும் தனது நாவலுக்குப் பரிசு கிடைத்தால் தனக்கு வாய்ப்பளித்த கோதைநாயகி அம்மாளைப்பற்றி நினைப்பதில் தவறு எதுவுமில்லை. எனினும் தனது எழுத்துக்கு ஒரு நோக்கம் இருப்பதாகவோ அவர் கூறியிருப்பின் அது இன்னும் யதார்த்தமாக இருந்திருக்கும். பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய பிற்போக்கான கருத்துக்கள் இன்னும் நிலவுவதை நாம் மறுக்கமுடியாது. இத்தகைய சிந்தனைகளைத் தவறு என்று தள்ளிவிடுவதற்கில்லாவிட்டாலும் எதிர்காலத்தவருக்கு ஏற்றதென்று கொள்ளுவதற்குமில்லை. எனவே எதிர்காலப் பெண் எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய நிலைமைகளைத் தவிர்த்தல் சிறந்தது.

இன்னொரு முக்கிய அம்சம் பெண்கள் எழுத்துக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர்கள் தமது எடுத்துரைக்கின்ற உத்தியை சற்று மாற்றிக்கொள்ளலாம் போல

வும் தோன்றுகின்றது. எந்தவொரு நாவலுக்கும் அதன் எழுத்துநடை மிகவும் முக்கியமானதாகும். நாவலின் மொழியமைப்பு இடஅமைதி என்பனவற்றைத் தெளிவுபடுத்தவும் யதார்த்தப்பண்புடன் விளக்கவும் இந்நடை பெரிதுமுதவுகின்றது. புகழ் பெற்ற நாவலாசிரியர்கள் பலர் தமது எழுத்துநடையில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றனர். ஞானகுருபீடபரிசிலைப் பெற்ற அகிலனின் சித்திரம்பாவை என்ற நாவலில் வருகின்ற நடையை உதாரணத்திற்குக் கூறலாம்.

“ திரும்பிய பக்கமெல்லாம் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரையிலும் காட்சியளித்த நெல்வயல்கள் அவர்களுக்கு நல்வரவு கூறுவதுபோல் பச்சைக்கம்பளங்கள் விரித்திருந்தன. இடையிடையே தென்னந்தோப்புக்கள். வாழைக்கொல்லை, கரும்புத்தோட்டங்கள், மூங்கிற் புதர்கள் வேறு அவர்களுடைய கலைக்கண்களுக்குத் தெவிட்டாத விருந்தளித்தன. சிற்றுகளும், ஓடைகளும், கால்வாய்களும் ஆங்காங்கு சலசலத்தோடியதல்லாமல் ஒரே தாமரைக்காடாகவும் அல்லிக்காடாகவும் மண்டிக்கிடந்தன. சென்னை நகரத்திலே பிறந்து வளர்ந்த பலர் காணாத காட்சிகள் இவை” 20

தமிழ்நாவல் உலகிலே தனித்த முத்திரையோடு இனம் காணக்கூடிய பல நாவலாசிரியர்கள் உளர். டாக்டர் மு. வ., கல்கி, ஜெயகாந்தன், ஜெகதிரப்பியன், தி. ஜானகிராமன் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். பெண் நாவலாசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ராஜம் கிருஷ்ணனைத் தவிர நடையிலே இனம் கண்டுகொள்ளக்கூடிய எவரையும் குறிப்பிட முடியவில்லை.

இன்னும் வாழ்க்கையின் விளக்கமே நாவல் என்று சொல்லலாம். அது வாழ்க்கையோடு நேரடியான தொடர்பு கொண்டது. மனிதர்களுடைய எண்ணங்களைப்பற்றிக் கூறுவது. இதனால் வாழ்க்கையை அமைக்கவும் நாவல் உதவலாம்; இந்த அடிப்படையில் பெண்நாவலாசிரியர்கள் பலர் தமது நாவல்களைப்படைக்க முற்பட்டனர். உளவியல் ரீதியான பாத்திரங்களை உருவாக்கி அவர்களுக்கென ஒரு வாழ்க்கையைக் காட்ட முற்பட்டுள்ளனர். குடாமணியின் நாவல்கள் இத்தகைய பண்பு கொண்டவை. மனத்துக்கினியவள் என்னும் அவருடைய நாவலில் வருகின்ற மகாலக்ஷ்மி என்ற பாத்திரம் இத்தகைய பரீட்சார்த்த உணர்வோடு படைக்கப்பட்டதாகும். இதே போலவே பிரச்சார உணர்வும் சிலவேளைகளில் நாவலின் கதையம்சத்தைத் தடைப்படுத்தி விடுகின்றன. நாவலில் பிரச்சாரம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு வங்காள நாவலாசிரியர் பிரேம்சந்த் எழுதிய சேவாசதனம் என்ற நாவல் நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும். அக்காலத்துப் பெண்களின் அடிமைநிலை கைம்மைத்துயர் வரதட்சணைக்கொடுமை முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்டவே பிரேம்சந்த் இதனை எழுதினார். ஆனால் கதையில் ஓரிடத்தில்கூட ஆசிரியர் அப்பிரச்சினையை நேரடியாக எடுத்துப்பேசவில்லை. ஆசிரியர்மட்டுமல்ல அக்கதையில்வரும் பாத்திரங்கள்கூட ஒருவரோடொருவர் விவாதித்துக்கொள்ளவில்லை. இவை எதுவுமேயில்லாமல் அந்த நாவல் வாசகரின் நெஞ்சில் சிந்தனைப்புரட்சியை மூட்டவல்லதாக இருக்கின்றது. நாவலில் பிரச்சாரம் எப்படி அமையவேண்டுமென்பதற்கு அது நல்ல சான்று. எனவே கதை இன்பத்திற்கும் இலக்கியச் சுவைக்கும் ஊறு சேராதபடி கருத்துக்கள் இலை மறைகாயாகக் கூறப்படவேண்டும் என்று அறிகிறோம். 21

இம்வம்சத்தைப் பெண் எழுத்தாளர்கள் ஓரளவுக்குத் தமது நாவல்களில் தவிர்க்கவே முயன்றுள்ளார்கள் என்று கூறலாம். படித்தவர்கள்கூட இப்பண்பினை விட்டே தமிழ்நாவல்களைப்படைக்க முற்பட்டுள்ளனர். ஆனால் வாழ்க்கையோடு இயைந்த அம்சங்கள் சிலவற்றை நாம் தவிர்ப்பது தவறாகும். நாவல் மனித வாழ்வின்

பிரதிபலிப்பாக இருப்பின் அவ்வம்சங்கள் கட்டாயம் இடம்பெற்றே ஆகவேண்டும். இனிமேலாவது படித்தபெண் எழுத்தாளர்கள் துவ்விடயத்திற் போதிய கவனஞ் செலுத்த வேண்டும். வாழ்க்கையின் பொறுப்புக்களைத் தட்டிக்கழித்துவிட்டு வெறும் கற்பனையில் மட்டும் பறக்க முயல்வதால் என்ன பயன்?

இறுதியாக ஒரு அம்சம் குறிப்பிடலாம். அதுவே பெண் எழுத்தாளர்களது மொழிபெயர்ப்புக்களாகும். பிறமொழியில் எழுந்த பல நாவல்கள் எமது மனதைக் கவர்ந்துள்ளன. டால்ஸ்டாயின் அன்னா கரீனாவும் பிளாபரின் மேடம் பவாரியும் பங்கிம் சந்திரரின் ஆனந்தமடமும் காண்டேகரின் கிரௌஞ்சுவதமும் தமிழ்மக்கள் பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுவன. மொழி என்ற எல்லையைக் கடந்தவர்களாகக் நமது வாசகர்கள் இன்று முன்னேறியுள்ளார்கள். இதனால் பெண் நாவலாசிரியர்கள் இம் மொழிபெயர்ப்புத்துறையிலும் தமது பணியினைப் பரப்பவேண்டியதவசியம். ஹேமா ஆனந்ததீர்த்தன், குகப்பிரியை, ஸ்ரீரங்கநாயகி எஸ். விஜயலக்ஷ்மி போன்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் பிறமொழி நாவல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். குஜ ராத்தி, வங்காளி, மலையாளம், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். உதாரணத்துக்கு தாமஸ் ஏ. டூலே எழுதிய The Edge of Tomorrow என்ற நாவலை எஸ். விஜயலக்ஷ்மி நாளை உதயம் என்ற பெயரிலும் பங்கிம் சந்திரரின் தேவிசௌதுராணியையும் பாலசந்த் நாநா சந்த்ராஹின் ஸாம் ராட் அசோகனையும் குகப்பிரியை தமிழிலும் கேசவதேவனது சாக்கடையிலிருந்து என்ற மலையாள நாவலையும் பாழடைந்த கோவில் என்ற மாட்கோல்கரின் நாவலை ஹேமா ஆனந்த தீர்த்தனும் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் குமுதினி அல்லது ஒற்றுமையும் பேற்று மையும் என்ற நாவலை ஸ்ரீரங்கநாயகியும் மொழிபெயர்த்ததையும் குறிப்பிடலாம். எழுத்துலகப்பணியிலே இம்மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் இவர்கள் பணி இன்னும் வளரவேண்டும்.

பெரும்பாலான நாடுகளிலே உயர்கல்வியின் பலதுறைகளில் பெண்களுக்குச் சமத்துவம் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. உயர் கல்வியில் பன்னாட்டு மாற்றங்களை ஆய்ந்த அண்மை யுனெஸ்கோ ஆய்வொன்று இதைப் புலப்படுத்தியுள்ளது. சர்வதேச மகளிர் ஆண்டாகச் சென்ற ஆண்டைப் பிரகடனப்படுத்தி ஜ. நா. சபை அறிவித்துள்ளது. அதனால் மகளிர் பற்றிய ஆய்வுகளும், கருத்துரைகளும் சென்ற ஆண்டிலே பல்வேறு கோணங்களில் நடைபெற்றன. இந்தப் படைப்புலத்திலே பெண்கள்பற்றிய விழிப்புணர்வின் வளர்ச்சிக்கிரமத்திலே அவர்களது பணி எழுத்துலகிலும் வளரவேண்டும். படித்துப்பட்டம் பெற்றவர்களுக்குமட்டுமன்றிச் சாதாரண படிப்பறிவுள்ள வாசகர்களுக்காகவும், ஆக்க இலக்கியங்கள் படைக்கப்படவேண்டும். எதிர் காலத் தமிழ் நாவலாசிரியர்கள் இம்முயற்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டும். பின்னங்கிய கல்வியறிவற்ற சமூகங்களிலும் உயர்கல்விக்கு வாய்ப்பற்ற பெண்கள் மத்தியிலும் இத்தகைய தமிழ்நாவல்கள்தான் நல்ல சீர்திருத்த எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் விளக்கமுடியும். அது வளர்ந்து வருகின்ற பெண்கள் சமுதாயத்திற்கும் மாறுபட்டு வருகின்ற சமூகத்திற்கும் உயர்வழிக்கக் கூடியதாகும். பெண்களுக்கும் இலட்சியம் ஒன்றுவேண்டும். பெண்மைக்கு இலட்சியம் என்ற கட்டுரையில் இ. சாவித்திரி அம்மாள் கூறுகின்ற கருத்தொன்று இன்றையப்பெண்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமையக்கூடும்.

“ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வதற்கு மிகுந்த அறிவும் ஆற்றலும் அவசியம்தான். குடத்திலிட்ட விளக்கைப்போல் அவர்கள் வீட்டுக்குள் அடைந்து கிடப்பதிற் பிரயோசனமில்லை. வீட்டிற்கு வெளியிலும் அவர்

கள் திறமை நன்கு பிரகாசிக்க வேண்டும். எதற்கும் ஈடுகொடுக்கும் மனோதிடமும் உற்சாகமும் அவர்களுக்குவேண்டும் என்றெல்லாம் விரும்புவது நியாயமே. ஆயினும் அதற்காக அவர்கள் இதுகாறும் போற்றிவந்த இலட்சியத்தைக் கைவிடுவது நன்மை பயக்குமா என்பதையும் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டுமல்லவா? தங்கள் இயல்புக்கும் பண்பாட்டிற்கும் முற்றிலும் மாறான ஒரு நாகரிகத்தைப் பிறப்பற்றுவது முடிவில் தங்களுக்குத் தீமையையே விளைவிக்கும் என்பதை அவர்கள் எப்படியும் உணராமல் இருக்க முடியாது'' 22

அடிக்குறிப்புகள்

- (1) வேதநாயகம்பிள்ளை, ச.
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், வி. ஜி. ஆச்சியம்மாள் பிரசுரித்தது, திருச்சிராப்பள்ளி, 1940, பக். 323.
- (2) வேதநாயகம்பிள்ளை, ச.
பெண்கல்வி, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை
- (3) வேதநாயகம்பிள்ளை, ச.
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், பக். 20.
- (4) வேதநாயகம்பிள்ளை, ச.
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், பக். 209.
- (5) ராஜமையர், கமலாம்பாள் சரித்திரம்
- (6) சுப்பிரமணியம், க. நா.
முதல் ஐந்து தமிழ் நாவல்கள், அமுத நிலையம் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1957, பக். 58.
- (7) தமிழ் நாவல்கள்
நாவல் விழாக் கருத்துரைகள், தமிழ்ப்புத்தகாலயம் சென்னை, 1966, பக். 18
- (8) சண்முகசுந்தரம், ஆர். நாகம்மாள், பக். 7
- (9) அகிலன், பாவை விளக்கு, முன்னுரை
- (10) ஜானகிராமன், தி. மோகமுள்
- (11) ராஜம் கிருஷ்ணன்
விலங்குகள், பாரிபுத்தகப்பண்ணை வெளியீடு, சென்னை, 1975. முன்னுரை
- (12) அநுத்தமா
கருதிபேதம், அமுதநிலைய வெளியீடு, சென்னை, 1956. முன்னுரை
- (13) ராஜம் கிருஷ்ணன்
விலங்குகள், பாரிபுத்தகப்பண்ணை வெளியீடு, சென்னை, 1975, பக். 132.
- (14) ராஜம் கிருஷ்ணன்
குறிஞ்சித்தேன், பாரிபுத்தகப் பண்ணை வெளியீடு, சென்னை, 1963.
டாக்டர் சஞ்சீவியின் ஆய்வுரை.

- (15) பாலப்பிரியா
வான்மழை, இமயப்பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை, 1967, முன்னுரை.
- (16) ஜோதிர்தா கிரிஜா
கட்டுண்டோம் பொறுத்திருப்போம், இமயப்பதிப்பக வெளியீடு, சென்னை, 1971. பக். 122.
- (17) Lakshmi, C. S.
“Tradition and Modernity of Tamil Writers”, Social Scientist. April 1976. Vol. 45.
- (18) அன்னலக்குமி இராஜதுரை,
உள்ளத்தின் கதவுகள், வீரகேசரிப்பிரசுரம், கொழும்பு, 1975, முன்னுரை.
- (19) கமலா சடகோபன்,
கதவு, கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1974, முன்னுரை
- (20) அகிலன், சித்திரம்பாவை
- (21) கண முத்தையா
வளருந் தமிழ் இலக்கியம், “நாவலில் பிரசாரம் இடம் பெறுதல்” என்னும் கட்டுரை, பக். 37.
- (22) சாவித்திரி, கி.
சுந்தனை, ஆண்டுமலர் 1949, “பெண்மை இலட்சியம்”, பக். 79-83.

இரு காந்தீய நாவல்கள்

சோ. கிருஷ்ணராஜா

சமுதாய வாழ்வை பிரதிபலிப்பனவே நாவலிலக்கியங்கள், அவை சமுதாய பிரச்சனைகளையும், அதன் முரண்பாடுகளையும் வெளிக்கொணருவனவாக அமைவதுடன், தீர்வு மார்க்கங்களை முன்வைப்பனவாகவும் இருக்கும். நமது நாவலிலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை, இத்தகைய முயற்சிகள் பரவலாக காணப்பட்ட பொழுது, பிரச்சனைகளையும் முரண்பாடுகளையும் சரியானபடி இவை கண்டு கொள்ளவும், தீர்வு மார்க்கங்களை எடுத்துக் காட்டவும், தவறியனவாகவே பெரும்பாலானவை உள்ளன. அகிலன், ராஜம் கிருஷ்ணன், நா. பார்த்தசாரதி, இந்திரா பார்த்தசாரதி என்போர்களது படைப்புகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. ராஜம் கிருஷ்ணனின் “வேருக்கு நீர்” அகிலனின் “எங்கே போகிறோம்” என்ற இரு நாவல்களும் இக்கட்டுரையில் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.¹

காந்தீயம். கம்யூனிசம் என்ற நேரெதிரான கொள்கைகளும், அவற்றின் விளைவான அரசியற் பார்வைகளும் காரணமாக எழும் முரண்பாடுகளுடன் கதை நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துச் செல்லும் பாங்கு “வேருக்கு நீர்”, “எங்கேபோகிறோம்” என்ற நாவல்களிரண்டிலும் காணப்படுகிறது. எந்தவொரு கோட்பாட்டையும் மக்களிடையே இலகுவில் பரப்பவும்; தன் கொள்கைக்கு மாறான கருத்துக்களை பற்றிய தப்பிப்பிராயங்களை எவ்வித தகுக்க நியாயமுமின்றி பாப்பவும் நாவல்கள் சிறந்த தொரு சாதனமாகிறது. இதற்கு மேற்கூறிய நாவல்கள் இரண்டுமே சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.²

காந்தீயம் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்துடன் “வேருக்கு நீர்” கதை ஆரம்பமாகிறது. காந்தீயக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்டவளான யமுனா, புரட்சிகர இயக்கங்களில் நம்பிக்கை கொண்ட சுதீர், ஆச்சிரம ஆதரவில் வளர்ந்து பட்டம் பெற்று பின்னாலில் சமூக அந்தஸ்து பெற விரும்பும் துரைராசன், காங்கிரஸ் தொண்டன் என்ற போர்வையில் அயோக்கியத் தனம் புரியும் இந்துநாத், என்போர்களே இக் கதையின் முக்கிய பாத்திரங்கள்.

புரட்சிகர அரசியல் இயக்கங்களிற்கு எதிராகவும், காந்தீயக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை இழந்தோருக்கு அதன் வலிமையை உணர்த்தவும், யமுனா காந்தீய இலட்சியங்களைப் பிரசாரம் செய்து வருகிறாள். யமுனாவை பயன்படுத்தி அரசியல் லாபம் தேட இந்துநாத் முயலுகிறான். தனித்திருந்து வாழ முடியாது என்பதை உணர்ந்த யமுனா துரைராசனை மணம் புரிகிறாள். ஆனால் துரைராசனோ சமூக அந்தஸ்தை பெறும் விருப்பில் யமுனாவை பயன்படுத்திக் காரியமாற்ற முனைகிறான். யமுனாவிற்கு அது விருப்பமில்லாது போகவே அவர்களிடையே முரண்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. இடையிடையே தி. மு. க. அரசியற் பிரசாரம் கல்கத்தா நகரின் அரசியற் குழப்ப நிலைகள் என்பன நாவலில் இடம் பெறுகின்றன.

சுதந்திரத்தின் பின் இந்தியாவில் பெருகிவிட்ட கரண்டல், கறுப்புப்பணம், நேர்மையின்மான் அரசியல், சந்தர்ப்பவாதம் என்பனவற்றைக் காந்தீயக் கோட்பாட்டடிப்படையில் நின்று சாடுவதாக அகிலனின் “எங்கே போகிறோம்” என்ற

நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. காந்தியத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட பத்திரிகையாளன் சிதம்பரம், நேர்மையினமான செயல்களிற்கு உடந்தையாயிருக்கும் காந்தியவாதி பொன்னையா, சமுதாயத்தினால் வஞ்சிக்கப்பட்டு அதனால் பணம் சேர்ப்பதையே தெளிவாக கொண்டவனும் சிதம்பரத்தின் நேர்மையினால் கவரப்பட்டவனுமான புவனா, புரட்சிகர இயக்கங்களில் நம்பிக்கை கொண்ட கணேசன், கணேசனது கருத்தை ஆதரிக்கும் சிதம்பரத்தின் தம்பி சுபாஸ் என்போர்களே இந் நாவலின் முக்கிய பாத்திரங்களாகும்.²

பத்திரிகையாளனான சிதம்பரம் காந்தியப் போர்வையில் நாட்டில் நடைபெறும் அநீதியான செயல்களை எதிர்த்துப் போராடுகிறான். இதனால் பத்திரிகை முதலாளியினால் பதவி நீக்கப்பட்டு, புதிய பத்திரிகையை புவனாவின் உதவியுடன் ஆரம்பிக்கிறான். காந்திய இலக்கியக் கொள்கையிலமைந்த பரிசோதனை நாவல் என்ற முன்னுரையுடன் ஒரு 'குடும்பக் கதையை' நாவலாக அகிலன் எழுதி யுள்ளார்.³

சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்திய சமுதாய வாழ்விலெழுந்த முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் வகையில் சிலசிபார்க்களை செய்வனவாக இரு நாவல்களும் உள்ளன. கதை சொல்லும் பாங்கில் அகிலனுக்கும் ராஜ் கிருஷ்ணனுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்ட பொழுதும், காந்தியக் கொள்கைத் தழுவலும் மாக்கிசு எதிர்ப்பும் பொதுவான அம்சங்களாக காணப்படுகின்றன.

மேலே குறிப்பிட்ட இரு நாவல்களையும் ஆராய முன்பதாக சுதந்திரத்திற்கு முன்பும் பின்பும் இந்திய சமுதாயத்தின் பொருளாதார அரசியல் நிலைமைகள் பற்றியும், அக்காலத்துக்குரிய சமய ஒழுக்கவியல் நிலைப்பாடுகள் பற்றியும் சில கருத்துக்களைக் கூறுதல் அவசியம்.

ஆங்கிலேயரின் ஆளுகையின் கீழ் இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரம், நிர்வாகம் என்பவற்றில் தீவிர மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. அன்னியராட்சிக் காலம் வரை சுயதேவைப் பூர்த்திக் கிராமங்களாயிருந்த இந்தியக்கிராமங்கள் தீவிர மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்பட்டன.⁴ இதனால் மரபுவழியான சமூக பொருளாதார அமைப்புக்களும், உறவுகளும் சீர்குலைந்தன. படிப்படியானதும், முறையானதுமான வளர்ச்சி இல்லா நிலையில் புதிய முரண்பாடுகள் தோற்றம் பெற்றன. பண்டைய பொருளாதார அமைப்பில் காணப்பட்ட விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கலைஞர்கள் என்போர் வேலையற்றவர்களாயினர்.

கைத்தொழில் வளர்ச்சி, போக்குவரத்து முறைகளில் ஏற்பட்ட விருத்தி, ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகம் போன்ற புதிய மாற்றங்கள் புதிய பொருளாதார அமைப்பையும், புதிய சிக்கல்களையும் தோற்றுவித்தன. இந்திய மக்களின் மரபு வழிவந்த நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் என்பனவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்படலாயிற்று. இம்மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடிகளாக ராம்மோகன்ராய், தாகூர், இக்பால் போன்றோர் விளங்கினர். பிரம்மசமாஜம், ஆரியசமாஜம் போன்ற நிறுவனங்கள் ஆன்மீக வாதத்தை புதிய விளக்கத்துடன் முன்வைத்தன.

நவீனகால சமூக அமைப்பின் எழுச்சியினால் உலகு பற்றிய கண்ணோட்டத்திலும், ஒழுக்கவிழுமியங்கள் பற்றிய கருத்திலும் புதிய பார்வைகள் ஏற்பட்டன. சமூக சீர்திருத்த வாதிகளும், அரசியற் தலைவர்களும் சமூக அநீதி, மூடநம்பிக்கைகள் என்பனவற்றை எதிர்த்துக் குரலெழுப்பினர். இதனைத் தொடர்ந்த சீர்திருத்தங்களினால் அரசியற் சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மானிடத்துவம் போன்ற புதிய விழுமியங்கள் அறிமுகமானதுடன், மரபுவழிவந்த நம்பிக்கைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இது சமுதாய அரசியல் இயக்கங்களில் புதிய பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தியது.

அகிம்சைக் கோட்பாடு காந்தியினால் முன்வைக்கப்பட்டு, அரசியற் போராட்ட ஆயுதமாக ஒத்துழையாமையும், சத்தியாக்கிரகமும் ஆக்கப்பட்டன. விவசாயிகள்

மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் எனப்படுவோர் தத்தமக்கேயுரிய தீவிர நோக்குகளிற் கேற்ப பலாத்கார வடிவத்திலமைந்த போராட்டங்களை நடத்தினர்.⁵ அரசியற் சுதந்திர போராட்ட வீரர்களிடம், மாக்கிசம் சோசலிசம் பற்றிய கருத்துக்கள் பரவின.⁶ இவை வாழ்க்கைக்கு புதிய அர்த்தத்தையும், சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தில் புதிய பார்வைகளையும் ஏற்படுத்தின. சுதந்திரப் போராட்டம் மக்கள் மயமானதும், ஆங்கிலேயருக்கு இருந்த நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத்தந்தது.

சுதந்திரத்தின் மூலம் புதிய சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. சுதந்திரம் பெயரளவினதாக இல்லாது முழுமையானதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்காக விஸ்தாரமான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. ஆனால் அவை இந்திய சமூகத்தின் வாழ்வியல் முறைகளுடன் பொருந்தாத வகையில் இயைபு படுத்தப்படவில்லை.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களும் மக்களும் அரசியற் சுதந்திரம் புதிய சமுதாய அமைப்பிற்கு வழிகோலும் எனவும்; அங்கு வறுமை, வேலையில்லாப் பிரச்சனை, சாதிமத வேறுபாடுகள் என்பன நீக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் சமவாய்ப்புகள் கிடைக்கும் எனவும், எதிர்பார்த்தனர். எதிர்பார்ப்புகள் தவறியது மட்டுமல்லாது ஊழல், லஞ்சம், கறுப்புச் சந்தை என்பன பெருகியது. அகிம்சைக் கோட்பாடு நிலச் சுவான்தர்களிற்கும், முதலாளிகளிற்கும், அரசியற் சந்தர்ப்பவாதிகளிற்கும் சிறந்ததொரு பாதுகாப்புக் கவசமாயிற்று. புதிய முதலாளிகள் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்களாக கருதப்பட்டனர். 'வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்களின் ஒழுக்க நடத்தை' முன்னேற விரும்புவோரின் முன்மாதிரிகளாக கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து பொதுவானவிழுமிய மதிப்பீடாக மாறியது.

மேலே கூறியனவெல்லாம் சேர்ந்து சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட சமுதாய வாழ்வில் புதிய பல சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தது. அகிலனுக்கு இது ஒரு பயங்கரமான பண்பாட்டு வீழ்ச்சியாகவும்,⁷ ராஜம் கிருஷ்ணனுக்கு விலங்குத் தன்மையிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சிப் படிகளேறி மனிதத் தன்மையின் படியில் வந்து நிற்கும் மனிதன் மீண்டும் விலங்குத் தன்மைக்கு இழிந்து கொண்டிருப்பதாகவும்,⁸ தெரிகிறது. அகிலனும், ராஜம் கிருஷ்ணனும் இத்தகைய முடிபிற்குவர பின்வருவன காரணங்களாயமைந்தது.

- (அ) — தவறான வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்
 (ஆ) — தவறான பொருளாதாரக் கண்ணோட்டம்
 (இ) — இந்திய சமூகத்தின் முரண்பாடுகளையும், அவற்றின் அடிப்படையான இயல்புகளையும் சீராக புரிந்து கொள்ளாமை.

அகிம்சையும், சத்திய நெறியும் பாரத நாட்டின் பண்பாடாய் வந்ததென்ற ராஜம் கிருஷ்ணனின் கருத்தும்,⁹ பொய்யாமை நெறியின் கொல்லாமைப் போரால் நாட்டு விடுதலை பெறப்பட்டது¹⁰ என்ற அகிலனது கருத்தும் தவறான வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தை இருவரும் கொண்டுள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சீரற்ற பொருளாதாரப் பங்கீடு, வேலையின்மையையும் வறுமையையும் உருவாக்கியுள்ளது. அதனைத் தீர்ப்பதற்கு ராஜம் கிருஷ்ணன் காட்டும் மார்க்கம் உள்ளவன் இல்லாதவனுக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். பேராசையைக் கொல்ல வேண்டும். கைராட்டையை மேலானதாகக் கருதவேண்டும்¹¹ இதனையே அகிலன் வறுமையினால் வாடும் கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்கள் கூட்டத்திற்கு காந்தியப் பொருளாதாரம் வழிகாட்டும் என்கிறார்¹² அத்திபாவசிபப் பொருட்களின் தட்டுபாடு, வேலையின்மை என்பன நாட்டுமக்களிடையே அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. அதனைத் தீர்க்க பொருளாதார அமைப்பையே மாற்றவேண்டும். அதை

விடுத்து முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பின் கீழ் தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பேண விரும்பும் முதலாளித்துவக் கொள்கைக்கு வக்காலத்து வாங்குவனவாக இருவரதும் கருத்துக்கள் உள்.

செல்வர்கள் தொடர்ந்து செல்வர்களாகவும், ஏழைகள் தொடர்ந்து ஏழைகளாகவும் மாற அவர்களிடையே காணப்படும் இடைவெளி பெருகிக்கொண்டே வருகிறது. நாட்டின் பொருளாதார ஆதிக்கத்தை தொடர்ந்தும் தம் கையில் வைத்திருக்க விரும்பும் வகுப்பு ஓர் புறமும் மறுபுறம் தனியுரிமைக்கு எதிராகவும், முதலாளித்துவ நிலமானிய அமைப்புகளின் செதிராவும் போராடும் குழுக்கள் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. 'வேருக்கு நீர்' நாவலில் வரும் 'கல்கத்தா நகர பயங்கரவாதங்களும்' சுதீர் பங்கு பெறும் போராட்டங்களும் 'எங்கே போகிறோம்' நாவலில் வரும் கணேசன் சுபாஸ் என்ற இருவரது போராட்டங்களும் இதனையே எமக்கு உணர்த்துகின்றது.¹³ காந்தியம் இதற்கு தகுந்ததொரு தீர்வாகாது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் உற்பத்திச் சாதனங்களின் வளர்ச்சியை வேகமாகக் கியது உண்மையே. ஆனால் வெறுமனே தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல் மட்டும் பொருளாதார சுதந்திரத்தைத் தராது. புதிய சமூக உறவுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பொருளாதார சுதந்திரம் வேண்டி நிற்கும். இந்நிலையில் முழச் சமுதாயத்தினதும் மாற்றத்தை வேண்டாது செல்வர்களின் மனமாற்றத்தை மட்டும் வேண்டி அதன் மூலமே பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்ற அதீத கற்பனை உடையவர்களாக ராஜம் கிருஷ்ணனும் அகிலனும் காணப்படுகின்றனர். சமூகத்தின் உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் பற்றியும், அதன் வளர்ச்சி விதிகள் பற்றியும் காந்தி எவ்விதமான விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்துக்களையும் கொண்டிருக்க வில்லை. தனியாட்களின் ஒழுக்கத் தூய்மையினாலும், ஆன்மீய வளர்ச்சியினாலும் சமுதாய மாற்றம் ஏற்பட்டு விடலாம் என காந்தி நம்பினார்.

காங்கிரஸ் தலைமைத்துவம் தன் விருப்புக்களிற்கு காந்தியத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மக்கள் இயக்கங்களைத் தனது கையில் கட்டுப்படுத்தி வைக்க காந்தியம் காங்கிரசிற்கு பயன்பட்டது. அதேபோல இன்று இந்திய விவசாய தொழிலாள வகுப்பினர் போராட்டமுயற்சிகளை மேற்கொள்ளாது தடுக்க காந்தியத்தை காங்கிரஸ் பயன்படுத்துகிறது. அகிலனும் ராஜம் கிருஷ்ணனும் இலக்கியத்தில் இதனையே செய்து வருகின்றனர்.

மத்திய கால சமய-ஒழுக்க நெறிக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த இந்திய சமுதாயத்திற்கு காந்தியம் தகுந்த வழிகாட்டியாகவே ஆகியிருந்தது. ஆனால் பொருளாதார மாற்றத்தினூடாக மாற்றம் பெற்று வரும் சமுதாயத்திற்கு காந்தியம் தகுந்த வழிகாட்டியல்ல என்ற உண்மையையே 'எங்கே போகிறோம்', 'வேருக்கு நீர் என்ற' நாவல்களில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் உணர்த்துகிறது.

காந்தியின் தலைமை இந்திய விடுதலைக்கு உதவியாயிருந்ததை மறுக்க முடியாது போயினும், காந்தியம் விஞ்ஞான பூர்வமற்றதும் பிற்போக்கானதுமான ஒன்று என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.¹⁴ இந்நிலையில் காந்தியத்திற்கு வக்காலத்து வாங்குப எழுத்தாளர்களது சிந்தனையின் 'வலுவின்மை' பற்றி அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. ராஜம் கிருஷ்ணன், வேருக்கு நீர் (சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு 1975)
அகிலன், எங்கே போகிறோம் (சென்னை மூன்றாம் பதிப்பு 1976)
2. அகிலன், எங்கே போகிறோம், பக். 32, 296
ராஜம் கிருஷ்ணன், வேருக்கு நீர், பக். 30, 34, 36, 114, 219

3. அகிலன், எங்கே போகிறோம், பக். 6-7
4. Damodaran K. Man and Society in Indian Philosophy (New Delhi 1970) P. 74
5. மே. கு. பக், 87
6. இந்தியா ஒரு சோசலிச குடியரசாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்று பகத்திங் விரும்பினார். இந்திய சமூக அமைப்பை விளங்கிக் கொள்ள மாக்கிச பார்வை உதவியிருக்கும் என நேரு நம்பினார்.
7. அகிலன் மு. கு. பக், 321
8. ராஜம் கிருஷ்ணன், மு. கு. பக். 104
9. மே. கு. பக். 28
10. அகிலன், மு. கு. பக். 28
11. ராஜம் கிருஷ்ணன், மு.கு. பக். 104-105
12. அகிலன், மு. கு. பக். 101
13. ராஜம் கிருஷ்ணன், மு. கு. பக். 104
அகிலன், மு. கு. பக். 366
14. Damodaran K. Indian Thought (Bombay 1976) P. 442

19-ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வியும் தமிழ் நாவலின் தோற்றமும்

சாந்தினி சந்தானம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியக் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மாபெரும் மாற்றங்கள் அந்நாட்டு அரசியல், சமூக, கலாசாரத் துறைகளுக்கு புத்துணர்ச்சியையும், நவீனத்துவத்தையும் கொடுத்தன. முக்கியமாக இலக்கியத்தில் அது காலவரை உருவம், உள்ளடக்கம் பற்றிக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, காலத்தைப் பிரதிபலித்துக், காலத்துடன் இயைந்த இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றத் தொடங்கின.

இக் கல்வி மாற்றங்களுள் ஆகக் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது ஆங்கிலக் கல்வியாகும். "மற்றைய எந்தக் காரணிகளையும் விட 19-ஆம் நூற்றாண்டு இந்தியாவில் ஒரு பெரும் உருமாற்றத்தைக் கொண்டுவர உதவிய ஒரு தனிக்காரணியைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படின் நாம் சிறிதும் தயக்கமின்றி ஆங்கிலக் கல்வியின் அறிமுகத்தைச் சுட்டிக் காட்டலாம்." 1

இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியையும், அதன் பயனாக உண்டாகிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சியையும் ஆராயுமிடத்து வங்கத்தில் நிகழ்ந்த கல்வி மாற்றங்கள், கல்வி சம்பந்தமான சர்ச்சைகள், விவாதங்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில், ஏறத்தாழச் சம காலத்தில், பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, அப்பகுதிகளிலும் கல்வி, இலக்கிய இயக்கங்கள் தோன்றி வளரத் தேவையான உந்துதலைக் கொடுத்தன. அதனால் வங்கக் கல்விச் சூழ்நிலையைச் சற்று விரிவாகவே ஆராய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. "ஹெலனிய சலாசாரத்தின் கல்விக்கூடமாக, கிரேக்கத்தின் கண்ணாக, கலைகளுக்கும் சொல்லாற்றலுக்கும் தாயாக எவ்விதம் பெரிக்கிளிஸ் காலத்து அதென்ஸ் நகரம் விளங்கியதோ அவ்விதமே பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த இந்தியாவிற்கு வங்கம் விளங்கியது." 2 இவ்வாறு அக்கால வங்கம் வகித்த முக்கிய இடத்தை சேர் ஐது நாத் சர்க்கார் விளக்கியுள்ளார்.

18-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வங்காளம் பொருளாதார சுரண்டல், பஞ்சம், வெள்ளப்பெருக்கு என்பவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இத் தொடர்ச்சியான சமூக, பொருளாதார நலிவு கலாசார நலவுக்குக் காரணமாகவிருந்தது. 1760 (பாரத் சந்திர ராய் இறந்த வருடம்) க்கும், 1800 (போட் வில்லியம் கல்லூரியின் ஸ்தாபிதம்) க்கும் இடையில் உள்ள காலத்தை வங்க இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் வங்க இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு வளர்ச்சி குன்றிய தேக்கமான காலமெனக் குறிப்பிடுவர். இக் காலத்தில் கலையுணர்வு குறைந்த வைஷ்ணவ பக்திப் பாடல்களும், சரிதைகளும், கதைப்பாடல்களும் பெருமளவில் இயற்றப்பட்டன. இதே இலக்கிய வளர்ச்சி குன்றிய சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டிலும் ஐரோப்பியத் தாக்கத்திற்கு முன்பு நாயக்கர் காலத்தில் நிலவியது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. 19-ம், 20-ம் நூற்றாண்டுகளில் இந்திய இலக்கியம் அடைந்த பிரமாண்டமான வளர்ச்சியை 18-ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியப் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் போதுதான் ஆங்கிலக் கல்வியின் பங்களிப்பு எமக்குத் தெளிவாகின்றது.

18-ஆம் நூற்றாண்டிலும், அதற்கு முற்படவும் ஆங்கிலத்தை நிர்வாக வர்த்தக காரணங்கள் நிமித்தம் பெரும்பாலும் கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை நகர வாசிகள் கற்க நேர்ந்தாலும் ஆங்கிலம் 19-ம் நூற்றாண்டுவரை பெரும்பான்மையான இந்தியர்களுக்குப் புரியாத மொழியாகவே விளங்கியது. ஆங்கிலம் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தால் நிர்வாக வேலைகளைச் சுலபமாக்கும் முகமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்ற கருத்து, பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தும் அக்காலக் கல்விச் சூழ்நிலையை ஆராயுமிடத்து இக்கூற்று அத்துணை உண்மையானதன்று என்று நமக்குப் புலனாகின்றது. இந்துக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டு (1817) ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகள் வரை பிரித்தானிய அரசாங்கம் ஆங்கிலக் கல்வியை ஊக்குவிக்காமலேயே இருந்தது.

பொதுவாகக் கல்வி பற்றியும், சிறப்பாக ஆங்கிலக் கல்வி பற்றியும் பல வகையான கருத்துக்கள் வங்கத்தில் நிலவின. இக்கருத்துக்கள் ஒன்றோடொன்று கொண்டிருந்த பரஸ்பர உறவுகள், முரண்பாடுகளின் விளைவாக ஒரு புதிய கல்விச் சூழ்நிலை உருவாகியது.

“ஓரியண்டலிஸ்ட்ஸ்” (Orientalists) என்றழைக்கப்படும் கீழைத்தேய கலாசாரச் சார்புடைய ஐரோப்பியரால் நடாத்தப்பட்ட மொழி, பண்பாட்டியல் ஆராய்ச்சிகள் இந்தியாவிலும், ஆசியாவிலும் தேசிய வாத எழுச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வங்காள கவர்னராக இருந்த ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு (1772-1785) இந்தியக் கலாசாரத்துடன் இணைந்த நிர்வாக உத்தியோகத்தருக்கும் நிர்வாகத்திறனுக்கமிடையில் ஒரு நேரடித் தொடர்பைக் கண்டார். “இந்தியக் கலாசாரத்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல் இந்திய நிர்வாகத்தின் அடித்தளமாக அமையும்” என்று அவர் கருதியதாலேயே அவ்விதம் செய்ய முனைந்தார் என்பது ஸ்பீயரின் கூற்றாகும். இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேயரிடையே “இந்தியத்துவம்” சமூக உறவுகளில் மட்டுமன்றி அறிவியல் ரீதியாகவும் உருவாக வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த அவர் அதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கினார்.

அவருடைய கருத்துக்களை ஏற்று அவருடைய முயற்சிகளில் அவருக்குச் சார்பாக இருந்த இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேயப் புத்தி ஜீவிகள் ஐரோப்பிய அறிவொளிக் காலத்தின் (European Enlightenment) தாக்கத்துட்பட்டிருந்தனர். இவர்களுட் பலர் ஐரோப்பிய அறிவொளிக் காலத்தின் பிரதான இயல்புகளான செவ்வியற் பண்பு (Classicism) அசுலுலகத்துவம் (Cosmopolitanism), பகுத்தறிவாண்மை (Rationalism) என்பவற்றைத் தம்பால் கொண்டிருந்தமையால் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு எதிர்பார்த்த கலாசாரப் பரிமாறல் எளிதில் ஏற்படக் கூடியதாக விருந்தது. ஏனைய கலாசாரங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆற்றலை இவர்கள் பெற்றிருந்தனர். இந்த மனப்பாங்கே அக்கால வரலாற்றாசிரியர்களான கிபன் (Edward Gibbon) போன்றோரைத் தத்தம் கலாசாரத்தின் குறைபாடுகளையும் பிற கலாசாரங்களின் சிறப்பியல்புகளையும் பாரபட்சமின்றி எடுத்துரைக்கத் தூண்டியது. இதனால் அக்கால ஐரோப்பிய அறிவியற் சூழ்நிலை கீழைத்தேய கலாசாரச் சார்புள்ள இயக்கமொன்றிற்குச் சாதகமாக இருந்தமை தெளிவாகின்றது.

1781-ஆம் ஆண்டு ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு “கல்கத்தா மகராஸா” அல்லது மொகமதியக்கல்லூரி என்பதனை அரபு, பாரசீ மொழியாராய்ச்சி நிமித்தம் ஸ்தாபித்தார். அதே போல் சமஸ்கிருதக் கல்லூரி காசியில் 1791-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஹேஸ்டிங்ஸ்க்குப் பின் கவர்னராக இருந்த வெல்ஸ்லி பிரபு (1798 - 1805) போட்வீல்லியம் கல்லூரியை 1800ஆம் ஆண்டு நிறுவினார். இக் கல்லூரியில் அரபு, பாரசீ, சமஸ்கிருத மொழிகளுடன் இந்துஸ்தானி, வங்காளம், தெலுங்கு, மராத்தி, தமிழ், கன்னடம் என்னும் ஆறு இந்திய தேசிய மொழிகளும் (Vernaculars) புகட்டப்பட்டன. இக் கல்லூரிகளின் ஸ்தாபிதத்தைத் தொடர்ந்து இந்தியாவில் வெறும் பேச்சு மொழிகளாக இருந்த பல மொழிகளுக்கு இலக்கண வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது.

போட் வில்லியம் கல்லூரி அறிஞர்கள் பலர் வங்காள ஆசியக் கழகத்தின் (Bengal Asiatic Society) ஒத்துழைப்புடன் பல இந்திய நூல்களை ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழி பெயர்த்தனர். பல இந்திய மொழி அகராதிகள் தொகுக்கப் பட்டன.

- உ.உ.ம் 1. ஹிந்துஸ்தானி — ஆங்கில அகராதி வில்லியம் ஹண்டர் (1809)
2. சமஸ்கிருத அகராதி — கோல்புருக் (1808)

கீழைத்தேயப் பாரம்பரியத்தில் ஆங்கிலேயர் கொண்ட ஈர்ப்பு இந்திய சுதேச மொழிகளின் சுய வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாயிற்று, எனினும் பழமை பேணிக் காப்பதில் மட்டும் கவனத்தைச் செலுத்தாமல் ஆங்கிலம் கற்பதன் மூலம் இந்தியர்கள் புதிய அறிவுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் 19-ம் நூற்றாண்டில் பலர் மத்தியில் பரவத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே கூறப்பட்டவாறு ஆங்கில அரசாங்கம் இதில் அத்துணை அக்கறை காட்டாததால் பல தனிப்பட்டோரும், மத, தனியார் ஸ்தாபனங்களைச் சார்ந்தோருமே இதில் கவனம் செலுத்தினர். 1817-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட கல்கத்தா பாடசாலைப் புத்தக மன்றம் (Calcutta School Book Trust) இந்துக் கல்லூரி என்ற இரு நிறுவனங்களும் இவ் விடயத்தில் அருஞ் சேவையாற்றின.

இந்துக் கல்லூரியில் வங்காள, இந்துஸ்தானி, ஆங்கில மொழிகளுடன் கணிதம், வரலாறு, புவியியல் வானவியல், ஆங்கில இலக்கியக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், ஒழுக்கத் தத்துவங்கள் என்பனவும் புகட்டப்பட்டன. கிறிஸ்துவ நிஷனரி மார்கள் சேரம்பூரிலும் மற்றைய இடங்களிலும் பல பாடசாலைகளை நிறுவினர். டேவிட் ஹேர் (David Hare), ராஜா ராம் மோகன் ராய், ஜி. ஏ. டேர்ன்புல் (G. A. Turnbull), போன்றவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பாடசாலைகள் அமைத்தனர். இவ்விதம் தனியார் முயற்சியில் 1835 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை கல்கத்தாவில் மட்டும் ஏறத்தாழ இருபத்து ஐந்தாக இருந்தது.

கல்வி ஆங்கில மயமாக்கப்படுவதைப் பல்வேறு காரணங்களுக்காக பல ஆங்கிலேயர்களும், இந்தியர்களும் வரவேற்றனர். இதில் தலையாயது ஒரு தாராளவாத கல்வித்திட்டம் பால் பலர் கொண்ட அவாவே. பிரித்தானிய அரசாங்கம் இந்து பண்டிதர்களின் பரிபாலனத்தின் கீழ் ஒரு சமஸ்கிருதக் கல்லூரியை நிறுவும் முயற்சிகளில் இறங்கியபொழுது ராஜா ராம் மோகன் ராய் (1772-1832) பிரித்தானிய கவர்னரான அம்ஹெர்ஸ்ட் பிரபுக்கு (1823-1828) எழுதிய கடிதத்தில் (1823) நவீனத்துவத்தைக் கல்வியில் காணவிழைந்த இந்தியர்களின் எண்ணப் பிரதிபலிப்பு வெளியாகின்றது. ஆங்கில அரசாங்கம் தன் இந்தியப் பிரஜைகளின் கல்விக்காகப் பெருமளவு பணத்தை ஒதுக்கியுள்ளது என்றறிந்த இந்தியர்கள் அப் பணம் சணிதம், இயற்கை மெய்யியல், இரசாயனம் போன்ற பாடங்களைப் போதிக்கவே பயன்படுத்தப்படும் எனத் திடமாக நம்பிப் பூரிப்படைந்தனர் என்றும், ஆனால் இப்பொழுதோ அப்பணம் தற்கால வாழ்க்கைக்குச் சிறிதும் பயனற்ற ஒரு புராதனக் கல்வித் திட்டத்தை அமுற்படுத்தும் முகமாகச் சமஸ்கிருதக் கல்லூரியொன்றினை நிறுவப்பயன்படுத்தப்படப் போகின்றது என்பதை அறிந்து மனம் வருந்துகிறார்கள் எனவும் ராய் தன் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்.

பேகன் பிரபுக்கு (Lord Francis Bacon) முன் ஐரோப்பாவில் நிலவிய விஞ்ஞான இலக்கியத் துறைகளின் நிலையையும் அவருக்கு பின் அத்துறைகளில் ஏற்பட்ட அதித வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமாறு தூண்டும் ராய், "பிரித்தானியா அஞ்ஞானத்தில் தொடர்ந்து திளைப்பதே வேண்டப்பட்டிருந்தால் அக்காலத்தில் ஏற்கனவே நிலவிய கல்விமுறை ஒதுக்கப்பட்டிராது; பேசின் தத்துவம் உட்புகுந்திராது. அதேபோல் இந்தியாவையும் தொடர்ந்து அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கியிருக்கச் செய்வதே பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் நோக்கமாயின் இச் சமஸ்கிருதக் கல்வி முறைதான் அதற்கு மிகவும் ஏற்றதொன்று" எனக் கூறுகின்றார். 4

இக்கடிதம் அக் காலத்தில் சஞ்சிகைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் பலராலும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த கருத்துக்களுக்கு திட்டவட்டமான வடிவமொன்றைக் கொடுத்தது. எனவே ஆங்கிலக் கல்வி பொதுவாக அறியாமை என்ற இருளை நீக்கும் சாதனமாக பலரால் கொள்ளப்பட்டது என்பது வெளிப்படை.

ஆங்கிலக் கல்வி சுதந்திரம், விடுதலை போன்ற கோட்பாடுகள் ஈற்றில் பிரித்தானிய ஆட்சியினின்றும் விடுதலை வேண்டி நிற்க இந்தியர்களைத் தூண்டும் எனக் கருதிய பலரும் இருந்தனர். மக்கலே பிரபு (Lord T. B. Macaulay) பிரித்தானிய மக்கள் அவையில் உரையாற்றும் பொழுது "அந்நாள் என்று வருமோ அதுவே ஆங்கில வரலாற்றின் பெருமிதமான நாள்" 5 என்று கூறினார்.

ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வி இந்தியர்களைப் பிரித்தானிய ஆட்சியுடன் இயைபுச் செய்யும் என்ற எதிர்க்கருத்தைக் கொண்டோரும் இருந்தனர். டிரவெலியன் (G. M. Trevelyan) 1853 ல் கூறியதாவது: "எங்கள் இலக்கியத்தில் நன்கு பரிச்சயமுள்ள இந்திய இனஞருக்கு நாம் அந்நியர்கள் அல்ல ஐரோப்பியக் கருத்துகளைப் புகட்டுவதன் மூலம் தேசியக் கொள்கைகளுக்கு ஒரு புதிய போக்கைக் கொடுக்கலாம்." 6

இங்ஙனம் பல்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு ஆங்கிலக் கல்வி இந்தியாவில் பரந்த அளவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று விரும்பியோர் கருத்து வலுப்பெற்று வரும். வேளையில் "ஓரியண்டலிஸ்ட்"கள் அதற்கு பெருமளவில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். பிரின்ஸெப்பின் (Princep) தலைமையின் கீழ் இவ் வெதிர்ச்சாரார் ஆங்கிலத்தை இந்தியரின் போதனா மொழியாக்குதல் ஈற்றில் இந்திய மொழிகளின் நாசத்திற்கு வழி கோலும் என்று வாதித்தனர். ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டால் அது ஏற்கனவே சாதி, சமயப் பிளவுகள் மவிந்த இந்தியாவில் மேலும் ஒரு பிளவை ஏற்படுத்தும் என்பதும் அவர்கள் வாதமாகும்.

ஆனால் 'ஆங்கிலவாதி'களுக்குத் தலைமை வகித்த மக்கலே பிரபு சமஸ்கிருதக் கல்லூரியில் கல்வியின்றி பல மாணவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுவதைச் சுட்டிக்காட்டி உயர்கல்வி புகட்ட ஆங்கிலத்தை விட உகந்தமொழி வேறில்லை என வற்புறுத்தினார்; தன்னுடைய பிரசித்தமான 'கல்விக்குறிப்பில்' (Macaulay's Minute on Education - 1835) அவர் கூறுவதாவது: "நாங்கள் எந்த வாக்குறுதியாலும் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்லர். 'எங்கள் நிதியை' எம் விருப்பப்படி உபயோகிக்க எங்களுக்கு எல்லா வித உரிமையும் உண்டு ஆகவே அறிவதற்கு மிக உகந்ததுஎதுவோ, அதைப் புகட்டவே அப்பணம் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். சமஸ்கிருதத்தையோ அரபு மொழியையோ விட ஆங்கிலம் தெரிந்திருந்தால் பெரும் பயனளிக்கும். சுதேசிகளும் சமஸ்கிருத, அரபு மொழிகளைவிட ஆங்கிலம் கற்கவே விருப்பமுடையவர்களாக உள்ளனர்..... எனவே இந்த நாட்டின் சுதேசிகளைச் சிறந்த ஆங்கிலக் கல்விமாண்களாக்க முடியும். எமது முயற்சிகளும் அதை நோக்கியே திருப்பப்படவேண்டும்." 7

இத்திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபின் இந்தியாவில் ஆங்கிலக்கல்வி துரித முன்னேற்றம் எய்தியது. வங்காளத்தில் கல்விக்குழுவின் (Council of Education) கீழ் இருந்த பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 1843 இல் 23 ஆக இருந்தது. 1855 இல் அது 51 ஆக உயர்ந்தது. இதே வருடங்களில் மாணவர்கள் தொகை 4,632 இல் இருந்து 13,163 ஆகவும், அரசாங்கம் கல்விக்காக செலவிட்ட தொகை 4,12,284 ரூபாயிலிருந்து 5,94,428 ரூபாவாகவும் உயர்ந்தன. பம்பாயிலும், சென்னையிலும் கூட பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை கூடியது. 8

1854 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டக் கல்வி அறிக்கையின் (The Educational Despatch 1854) படி பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு 1857 இல் கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னைப் பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன.

இங்ஙனம் இந்தியாவில் கல்வி விரிவடைந்து புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் அதித சுதேசியத்திற்கும், அதித ஆங்கில மோகத்திற்கு மிடையே பாலமமைத்த ஈஸ்வர சந்திர வித்தியாசாகர் (1820—91) போன்றவர்களின் முயற்சிகள்தாம் இந்திய இலக்கியத்திற்குப் புத்துணர்வைத் தந்தன வித்தியாசாகர் போன்றோர் இருந்திராவிடின் மக்கலே பிரபு எதிர்பார்த்த இனத்தில் இந்தியராயும், எண்ணத்தில் ஆங்கிலேயராயுமிருந்த ஒரு வர்க்கமே உருவாகியிருக்கும்.

தாய் மொழி, ஆங்கிலம் இரண்டையும் நன்கு அறிந்திருப்பின் மட்டுமே உள்ளார்ந்த, ஆழமுள்ள மொழியாற்றலை, நடைபயிலைப் பெறலாம் என்பதை வித்தியாசாகர் வற்புறுத்தினார். சமஸ்கிருதக் கல்லூரியின் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேன வித்தியாசாகர் கூறிய ஆலோசனைகள் அது காலம்வரை கல்வி பற்றி நிலவிய கருத்துக்களை ஆக்க இலக்கியத் தேவைகளுடன் இணைப்பதால் கல்வி பற்றிய கருத்துக்களுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்குகின்றன.

அவர் கூறுவதாவது: “சமஸ்கிருதமும், ஆங்கிலமும் ஒன்றாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இவ்விதக் கல்வி எமது மொழிகளை மேலேத்தேய உலகின் விஞ்ஞான, கலாசாரத் துறைகளுடன் இணைக்கும் பணிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றக் கூடிய பலரைத் தோற்றுவிக்கும்” 9 மேல் நாட்டு விஞ்ஞானத்தை, கலாசாரத்தை உயிர் துடிப்புள்ள அப்பழுக்கற்ற, இலக்கண விதிக்கியைந்த வங்க மொழியிலோ அல்லது வேறு எந்த நவீன இந்திய மொழியிலோ புகட்டுவதே, வித்தியாசாகரின் நோக்கமாக விருந்தது.

சமஸ்கிருதக் கல்லூரியைப் பற்றி அவருடைய “குறிப்புக்களில்” (1852) இருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பின்வரும் பகுதிகள் வங்காளத்தில் வித்தியாசாகரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் எங்ஙனம் இந்தியாவில் பல்வேறு மொழிகளில் ஏற்பட்ட இலக்கிய மறுமலர்ச்சி அல்லது நவீனத்துவத்திற்கு அடிகோலின என்பதை தெளிவாக விளக்குகின்றன.

- (1) புத்துணர்வுடைய வங்க இலக்கியத்தை உருவாக்குதலே வங்கத்தில் கல்விக்குப் பொறுப்பாக உள்ளவர்களின் பிரதான நோக்கமாக வேண்டும்.
- (2) உயிர்த்துடிப்புள்ள, செப்பமான, இலக்கண வரம்புடைய வங்க மொழி நடை சமஸ்கிருதத் தேர்ச்சி இல்லாதவருக்கு இருக்க முடியாது. சமஸ்கிருத வித்துவான்களை ஆங்கிலமொழி இலக்கியத்தில் நல்ல தேர்ச்சி உபரக் செய்தல் அவசியம்.
- (3) ஆங்கிலத்தில் மட்டும் தேர்ச்சியுடையோர் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் செப்பமான இலக்கண வரம்புள்ள வங்க மொழியில் வெளிப்படுத்த இயலாமல் இருப்பதை அநுபவ வாயிலாக நாமறிவோம். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஆங்கில மயமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது சமஸ்கிருதத்தைக் கற்ற பின்பும் கூட வங்கமொழியில் எழுதச் சிரமப்படுவதைக் காணும்போது புலனாகின்றது.
- (4) சமஸ்கிருதக் கல்லூரி மாணவர்களை ஆங்கில இலக்கியத்தில் பரிச்சயம் உடையவர்களாகச் செய்தால் அவர்கள் ஒரு நவீன வங்க இலக்கியத்தின் ஆக்க கர்த்தாக்களாக முடியும் என்பது இப்பொழுது தெளிவாகின்றது. 10

சொல்லாற்றல் போன்ற அம்சங்களை விருத்தி செய்ய சமஸ்கிருத அறிவு, தத்தம் மொழிகளில் ஆழ்ந்த பரிச்சயம் என்பன உதவினாலும் ஆங்கில இலக்கியத்தில் இருந்துதான் உரைநடையின் நோக்கம் யாதென அறியலாம் என்பதை வித்தியாசாகர் போன்றோர் உணர்ந்தனர். உரைநடையானது பிரதானமாக தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் சாதவமாக, தற்கால அறிவு வளத்தை உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. ஓர் இலக்கிய உரைநடைக்குத் தேவையான தெளிவு, கட்டுக்கோப்பு, சமநிலை, நுணுக்கம், சிந்தனையாற்றல் என்ற அம்சங்கள் நிறையக் கொண்டது ஆங்கில உரைநடையாகும். இதனால் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு, அதுவும் இலக்கிய உரைநடை வளர்ச்சிக்கு ஆங்கில இலக்கிய அறிவு பெரிதும் உதவியது.

வங்கத்தில் நிலவிய சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டிலும் சற்றுப் பிந்தித் தோன்றித் துரித வளர்ச்சியடைந்தது. 1837 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவக் கல்லூரியைத் தொடர்ந்து, மாநிலக் கல்லூரி, பச்சையப்பர் கல்லூரி, திருச்சி ஜெகையிட் கல்லூரி, எஸ். பி. ஜி. கல்லூரி, தஞ்சாவூர் சென் பீட்டர்ஸ் கல்லூரி போன்ற பல நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதனால் ஆங்கில அறிவின் உந்துதலினால் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கிய ஒரு குழுவினர் தமிழ் நாட்டில் தோன்றினர்.

இவ்விலக்கிய கர்த்தாக்கள் அனைவரும் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டும் கற்று, அதன் பயனாக ஒரு புதிய இலக்கிய வடிவத்தைத் தேடி நின்றனர். வித்தியாசாகர் ஆங்கில அறிவு நவீன வங்கமொழி வளர்ச்சிக்கு எவ்விதம் உதவும் எனக் கருதினாரோ அவ்விதமே தமிழ் நாட்டில் வேதநாயகம்பிள்ளை (1826-1889), சுந்தரம் பிள்ளை (1855-1897) சூரியநாராயண சாஸ்திரி (1870-1903); வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் (1857-1957), பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் போன்ற பலரும் கருதினார்கள். தமிழ்மொழியைத் தற்கால மொழியாக்குதலே இவர்கள் நோக்கமாகவிருந்தது.

வேதநாயகம் பிள்ளையின் கருத்துக்களிலிருந்து இவர்கள் எவ்வாறு தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டினதும் சங்கமத்தை வேண்டி நின்றனர் என்பது புலனாகின்றது. “இத்தகைய அருமையான மொழியை (தமிழ்) விட்டு விட்டுச் சமஸ்கிருதம், லத்தீன் போன்ற அந்நிய மொழிகளைப் படிக்கின்றவர்கள் சுற்றத்தார்களை விட்டு விட்டு அந்நியர்களிடம் நேசம் செய்கின்றவர்களுக்கு சமானம் அவை அழகும் அலங்காரமும் பொருந்திய மொழிகள் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. அவகாசம் உள்ளவர்கள் தாய் மொழியுடன் அவற்றைப் படிப்பது அதிக விசேடந்தான். ஆனால் சொந்த மொழியை நன்றாகப் படிக்காமல் அயல் மொழிகளிலே காலம் எல்லாம் போக்குவது கூடாது. ஆங்கிலம், பிரஞ்சு முதலிய அரசாங்க மொழிகளைப் படிக்க வேண்டாம் என்று நாம் விலக்கவில்லை. ... சன்மார்க்கங்களைப் பற்றியும், உலகத்திற்கு மிகவும் உபயோகமான பல விஷயங்களைப் பற்றியும், அந்த ராச மொழிகளில் அனேக அருமையான கிரந்தங்கள் இருக்கிறபடியால் அவைகளைப் படிக்கப்படிக்க அறிவு விசாலிக்கும் என்பது திண்ணமே. ஆனால் மாதா வயிறெரிய மகேசுரபூசை செய்வதுபோல் சொந்த மொழிகளைச் சுத்தமாக விட்டுவிட்டு ராசமொழிகளை மட்டும் படிப்பது அநுசிதம் அல்லவா? ஆங்கில, பிரஞ்சு முதலிய மொழிகளைப் போலத் தமிழில் வசனகாவியங்கள் இல்லாமல் இருப்பது பெரும் குறைவென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அந்தக் குறையைப் பரிகரிப்பதற்காகத்தான் எல்லோரும் ராசமொழிகளும் தமிழும் கலந்து படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். ... ஆங்கிலம், பிரஞ்சு முதலிய ராச மொழிகளைப் படிக்கின்றவர்கள் தீத மொழிகளையும் தீர்க்கமாக உணர்ந்து இந்த தீதத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற அறியாமை என்னும் அநக்காரம் நீங்கும்படி வசன காவியங்கள் என்னும் ஞான தீபங்களை ஏற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.” 11 அதாவது இவ்விலக்கிய கர்த்தாக்கள் அனைவரும் “செந்தமிழின் நலமும், நவீன ஆங்கில இலக்கியத்தின் பொருளமையும் எமது இலக்கியத்தில் அமைவதை இலட்சியமாகக் கொண்டனரெனலாம் இன்னொரு வகையாகச் சொன்னால் மரபுமழி வந்த தமிழறிஞரும், ஆங்கில இலக்கிய அறிவுடையோரும் ஒருங்கே போற்றக் கூடிய இலக்கியங்களைப் படைக்க விழைந்தனர்.” 12

ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப்படுத்திய ஒரு புதிய அறிவுலகத்தைத் தமிழில் வெளிப்படுத்த இவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பல்வேறு துறைகளில் வெளிப்படுகின்றன. நவீன விஞ்ஞான, உயிரியல், உளவியல், மானுடவியல் துறைகளைப் பற்றித் தமிழில் எழுதத் தொடங்கினர். இப் படைப்புகள் மொழிபெயர்ப்பாகவோ சொந்தக் கட்டுரை வடிவத்திலோ இருந்தன. வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு ஹெர்பட் ஸ்பென்ஸரின் (Herbert Spencer) ‘கல்வி விளக்கத்தை’ மொழி பெயர்த்தார். இவர் கால்நடை வைத்தியம் பற்றிக் கைநூல் ஒன்றினையும் எழுதினார் என்று அறிபக்கிக்கின்றது. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் ‘மொய்த் தோற்றங்கள்’, தற்காப்பு நியமம், ஜீவராசிகளின் நானுவித் தோற்றங்கள் முதலிய விஞ்ஞான சம்பந்தமான பல கட்டுரைகளை எழுதினார். விஞ்

ஞான சாஸ்திர பாகுபாடுகளை (Classification of Sciences) உள்ளடக்கிய நூற் றேகை விளக்கம் என்னும் நூலில் ஆங்கில விஞ்ஞானச் சொற்களுக்கு உரிய தமிழ் மொழி பெயர்ப்புகளைத் தர முயன்றார் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை.

நாடகத் துறையில் ஆங்கில மேலத்தேய நாடகங்கள் பல தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் இக்கால நாடக ஆசிரியர்களிடையே பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஷேக்ஸ்பியரின் லியர் மன்னன் (King Lear) ஹம்லட் (Hamlet) போன்ற நாடகங்கள் சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் மான விஜயம் போன்ற அவலச் சுவை நாடகங்களுக்கு (Tragedies) வழி கோலின.

இக்காலப் பகுதியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட வேறு சில நாடகங்கள்:

1. வேணுகோபாலசாரியார் பதிப்பித்த வெனிஸ் வணிகன் (1876)
2. இராமசுவாமி ஐயங்கார் பதிப்பித்த சுதுணசேகரர் (ஷேக்ஸ்பியரின் வெரோனா நகரத்து இரு கனவான்கள்) 1887
3. நாராயண சாமிப்பிள்ளை பதிப்பித்த வேனிற் காலத்து நல்லிருட் கனவு (1894)
4. சரசலோசன செட்டியார் பதிப்பித்த சரசாங்கி நாடகம் (சிம்பலின் — ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்) 1897
5. இலக்குமணப்பிள்ளை மொழி பெயர்த்த லீலநாடகம் (சொபக்கிளீஸ் (Sophocles) இயற்றிய Philoctetes நாடகம்) 1894
6. நாராயணசாமிப்பிள்ளை பதிப்பித்த மங்களவல்லி நாடகம் (சொபக் கிளீஸ் நாடகம்) 1894

19-ஆம் நூற்றாண்டின் உரை நூல்களிலும் M. S. B. and V. L. Society பதிப் பித்த ஷேக்ஸ்பியர் நாடகக் கதைகள் 1884; நடேசசாஸ்திரி பதிப்பித்த வயோலா சரித்திரம் (Shakespeare's Twelfth Night or What You Will) 1892; தஞ்சை நாராயண சாமி ஐயர் பதிப்பித்த நடு வேனிற் கனவு (Shakespeare's A Midsummer Night's Dream) 1893 என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழ் மொழியில் உள்ள பல்வேறு தரப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகளில் சமஸ்கிருதத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் உள்ள 'நாடகம்' அவ்வளவாக காணப்படாமை யால், இக் குறையை நீக்கும் முகமாகவே லிட்டன் பிரபு (Lord Bulwer Lytton) இயற்றிய இரகசிய வழி (The Secret Way) என்ற கதையைத் தழுவி மனோமணி யம் நாடகத்தைத் தாம் எழுதியதாகச் சுந்தரம்பிள்ளை தனது முகவுரையிற் குறிப் பிடுகின்றார். 13 ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற எவிசபெத்தால நாடகவாசிரியர்கள் தங்கள் நாடகங்களில் உபயோகித்த 'Blank verse' என்னும் யாப்பமைதியை ஒத்த அகவற் பாவையே சுந்தரம்பிள்ளை கையாளுகின்றார். இதனாலேயே இந்நாடகத்தைத் "தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து பெற்ற அரும் பெறல் மகவு" 14 என்று திரு. வையர்புரி பிள்ளை விவரித்துள்ளார்.

கவிதையிலும் இத்தகைய புது முயற்சிகள் தோன்றின. "சிலர் ஆங்கில மொழி தற்காலத்து மேன் மேலுந் தழைத்தோங்கிப் படர்ந்து நந்தமிழ் மொழியிற் கந்த இடமுந் தெரியாதவாறு விடுமோ என்று ஐயுறவாயினார். அன்றா நம் தமிழ்மாதா ஆங்கில நூல் நலன்களையும், பொலிவுகளையும் மேற்கொண்டு காலத்திற்கேற்ற கோலம் புனைந்து இந்நாட்டின்கண் இனிய நடம் புரிந்து ஏக்கமுத்தத்துடன் உலவி வினையாடுகின்றாளென்பதனை யுணர்வாராக" 15 என சூரிய நாராயண சாஸ்திரி தன் தனிப்பாகுரத் தொகையின் முகவுரையில் கூறுகின்றார். காலத்திற்கேற்ற கோலம் தமிழ் மொழி பெறவேண்டும். அனைவராலும் எளிதில் படித்துரைக்கக் கூடிய தன்மை உடையதாகத் தமிழ் மாற வேண்டுமென்ற எண்ணம் வலுப்பெற்றது.

சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் (1901) எவ். டபிள்யூ. கெலட் (F. W. Kellet) அக்காலத் தமிழ் ஒரு ஜீவ மரணப் போராட்டக் கட்டத்தில் உள்ளதாகக் கூறுகின்றார். வரட்டுப் பாண்டித்தியம், பழமைவாதம், செயற்கைத் தன்மை என்பவற்றால் கட்டுண்டு கிடக்கும் தமிழ் தன் தனக்களை அறுத்து நெகிழ்ச்சியையும் லாவகமாகப் புலப்படுத்தும் தன்மையையும் பெருவிடிச் சூழிந்து போகும் நிலையில் உள்ளது என்றும் இதற்கு மாற்று மருந்து ஒரு இயற்கையான எளிமைத் தன்மைக்குத் திரும்புதலே 16 என்றும் கூறும் கெலட் இலக்கியத்தில் ஒரு புதுப்போக்கை வரவேற்ற பல இலக்கிய கர்த்தாக்களின் கருத்தினையே தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

இக் கட்டத்தில்தான் சூரிய நாராயண சாஸ்திரி தன் தனிப் பாசுரத் தொகையைப் பதிப்பித்தார் (1901). கடல், பரிதி, மதி, விண்மீன், மலை, காலை, இரவு, மலர் என்ற பொருட்களில் இவர் எழுதியுள்ள தனிப்பாடல்கள் தமிழ்க் கவிதையில் ஆங்கிலக் கல்வி ஏற்படுத்திய புதிய தாக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. இத்தொகுதி தமிழ்க் கவிதையின் புதுப்போக்கினைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றதென்று ஜி. யு. போப் கூறினார். 17 ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்றில் ரொமாண்டிக் காலம் என்றழைக்கப்பட்ட புனைவு நவீனக் காலத்திலும், (Romantic Period) விக்டோரியாவின் காலத்திலும் (Victorian Period), அதாவது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை, வாழ்ந்த வேடஸ்வேர்த் (William Wordsworth 1770-1850), கீட்ஸ் (John Keats 1795-1821), ஷெல்லி (Percy B. Shelley 1792-1822), டென்னிசன் (Lord Alfred Tennyson 1809-92) போன்ற கவிஞரின் தாக்கம் பெருமளவிற்கு புலனாகின்றது.

இக்காலப் பகுதியில் இயற்றப்பட்ட இயற்கையை விவரிக்கும் தனிப்பாடல்கள், 'சொனட்' (Sonnet) பாடல் அமைப்பைத் தழுவிய பாடல்கள், தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள்; பாவலர் விரும்பில் அடங்கியத் 'தாமரைத்தடம்' 'மதுரை மாநகர்', 'விக்டோரியா மகாராணி மீது பாடிய கையறு நிலைச் செய்யுள்'; வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியாரின் சுவர்க்க நீக்கம் (1895) என்னும் மில்டனின் (John Milton) கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பு என்பன இலக்கிய கர்த்தாக்களிடையே தோன்றிய ஒரு புதிய உணர்ச்சி நிலையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக இலக்கிய ஆராய்ச்சியிலும் பலர் ஈடுபாடு கொண்டனர். இலக்கியக் கட்டுரைகள் பல ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டன. கிறிஸ்தவ கலா சாலைப் பத்திரிகையில் ராஜமையர் போன்றோரின் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன. சுந்தரம்பிள்ளை திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை, மதுரைக்காஞ்சி என்பவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்ததுடன் The Ten Tamil Idylls, Some Milestones in the History of Tamil literature, Some Early Sovereigns of Travancore என்ற ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளையும் எழுதினார். 'சுந்தரம் பிள்ளைக்கு தமிழிலக்கிய வரலாறு ஒன்றை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற ஆசையும் இருந்தது. இதற்குரிய கருவிகளைச் சேர்ப்பதிலும், ஆங்கிலத்திலுள்ள பல இலக்கிய வரலாறுகளைக் கற்பதிலும், பற்பல தமிழிலக்கிய காலங்களை வரையறுப்பதற்குரிய சான்றுகளைத் தேடித் தொகுப்பதிலும் இவர் முயன்ற வண்ணமாய் இருந்தனர்' 18 என்று எஸ் வையாபுரிப்பிள்ளை கூறியுள்ளார். முதல் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எம். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்டது.

1897 இல் 'சித்தாந்த தீபிகை' (Siddhanta Deepika) என்னும் சஞ்சிகையில் செல்வசேசவராய முதலியார் எழுதிய கம்பனைப் பற்றிய கட்டுரைத் தொடரைத் தமிழ் இலக்கியத் திறனுய்வுத் துறையில் எடுக்கப்பட்ட முதன் முயற்சிகளுள் ஒன்றாகக் கருதலாம். அரிஸ்டோட்டில், ஷேக்ஸ்பியர், வோல்டர் பேஜோ (Walter Bagehot) போன்ற மேலத்தேய இலக்கியத் திறனுவலாளர்கள், நாடகவாசிரியர் என்பாரின் நூல்களுடன் கொண்ட பரிச்சியம் அவர்கள் நூல்களில் பொதிந்துள்ள திறனுய்வுக் கோட்பாடுகளைத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளிலும் பிரயோகிக்கத் தூண்டியது. மறைமலை அடிகள் (1876-1950) முல்லைப் பாட்டிற்கு எழுதிய விளக்க வரையின் முன்னுரையில் தாம் "இந்தச் சிறந்த பாடலுக்கு விளக்கம் கொடுக்கையில் திறமைசாலியும், ஆழ்ந்த அறிவுடையவரான திறனுவலாளர் பேராசிரியர்

வில்லியம் மின்டோ வகுத்த இலக்கியத் திறனாய்வுப் பாதையையே பின்பற்றியுள்ளதாகக் கூறுகின்றார். வெங்கடராம ஐயர் எழுதிய கம்பனும் அவன் கலையும் (Kamban and his art - 1913), திருமுருகாற்றுப்படை பற்றியத் திறனாய்வு நூல், டி. எஸ். சேஷாலம் எழுதிய கம்பனின் கோசலம் (Kamban's Kosala - 1924) என்பனவும் ஆங்கிலக் கல்வியினால் தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்களிடையே தூண்டப்பட்ட திறனாய்வு வேட்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

தமிழ் நாவலின் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதியவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலம் கற்றவராயிருந்தனர். வேதநாயகம்பிள்ளை, சரவணமுத்துப்பிள்ளை, ராஜமையர் (1872-1898), மாதவையா (1872-1925), நடேசசாஸ்திரியார் (1859-1906) போன்றோசாமிப்பிள்ளை, சூரிய நாராயண சாஸ்திரி என்பார் அனைவரும் அரசாங்க உத்தியோகத்தராகவோ, பத்திரிகையாளராகவோ, கல்லூரி விரிவுரையாளராகவோ பணியாற்றியவர்கள். 'ஆங்கிலம் கற்ற சிறப்பு தகுதியால் புத்திசேவிகளாக வாழ்ந்தவர்கள்' 19 தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தம் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும் திறன் இவர்களிடம் இருந்தது. இது இவர்கள் ஆங்கிலத்தில் தம் நாவல்களுக்கு எழுதிய முகவுரைகளிலிருந்தும், வேறு பல இலக்கியக் கட்டுரைகளிலிருந்தும் தெரிய வருகின்றது.

இவ்விதம் பொதுவாக நோக்கின், தமிழ் இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் காலத்துடன் இயைந்த வளர்ச்சிக்கு ஆங்கிலக் கல்வி ஏதுவாக விருப்பினும், அக் கால பிரதான இலக்கிய வடிவமாகப் பரிணமித்தது நாவலேயாகும். இதற்குக் காரணம் நாவல் தோன்றி வளர்வதற்கான அகச் சூழ்நிலை இந்தியா முழுவதிலும் உருவாகியிருந்ததே.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இந்தியர்களை அவர்கள் அதுவரை இயங்கிவந்த விவசாய, மானிய முறை சமுதாயத்தினின்றும் விலக்கி ஒரு கைத்தொழில் யுகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியது. ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் புதிய தொழில் முறைகள், சமூக வர்க்கங்கள், கருத்தோட்டங்கள் என்பனவும் தோன்றின.

இங்ஙனம் தோன்றிய வர்க்கங்ஞள் வலுப்பெற்றது கல்வியறிவு பெற்ற மத்திய தர வர்க்கமாகும். மத்திய வர்க்க எழுச்சியுடன் தனிமனிதன் கொள்கையும் வேருண்டுள்ளது. சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் நாவலுக்கு தனிமனித வாதம் ஒரு தத்துவார்த்த அடிப்படையை வழங்கியது.

அத்துடன் மட்டுமல்லாது அக்காலத்தில் பரவலான கல்வியறிவு, அச்சியந்திர வசதி, பரந்து பட்ட வாசகர் கூட்டம், போதிய ஓய்வு நேரம் போன்ற நாவல் உருவாக உதவும் ஏனைய முற்படு தேவைகளும் தமிழ் நாட்டில் காணப்பட்டமையும் நாவலின் துரித வளர்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாகும்.

இங்ஙனம் நாவல் தோன்றத் தேவையான அகச்சூழ்நிலை உருவாகியிருந்த தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வியின் இயைபுக்கத்தினால் ஏற்பட்ட இலக்கிய வேட்கையும் வந்து சேரவும் இச் சங்கமத்தின் பயனாக 19ம் நூற்றாண்டின் இலட்சிய இலக்கிய வடிவமான நாவல் தமிழ் நாட்டிலும் 1876 ஆம் ஆண்டளவில் தோன்றி வளர்ந்தது.

அடிக்குறிப்புகள்

- (1) Majumdar, R. C.; Datta, K. K., Datta, V. N - British Paramountcy and Indian Renaissance Part II The History and Culture of the Indian People Bharatiya Vidya Bhavan, 1965, p. 31
- (2) Ibid - p. 1

- (3) Kopf, David – British Orientalism and the Bengal Renaissance – The Dynamics of Indian Modernisation – 1773 - 1835, University of California Press – 1969. p. 17
- [(4) Majumdar R.C. Datta K. K., Datta V. N. British Paramountcy and Indian Renaissance Part II – The History and Culture of the Indian People– Bharatiya Vidya Bhavan – 1965, p. 34 – 35
- (5) Ibid p. 37
- (6) Ibid p. 37
- (7) Ibid p. 84
- (8) Ibid p. 49
- (9) Halder, Gopal – Vidyasagar – Reassessment – People's Publishing House. 1972. p. 55.
- (10) Ibid p. 57
- (11) இராவுச்சாகிப் கு. அருணாசலம் கவுண்டர் – மாயூரம் முனிசிப் வேதநாயகம்பிள்ளை வரலாறும், நூலாடையச்சியும், தி. அலல்டு பப்ளிஷிங் கம்பெனி, சென்னை. 1952 p. 88 – 91
- (12) கைலாசபதி க. – ஒப்பியல் இலக்கியம் – பாரிநிலையம் பக். 263 1969
- (13) சுந்தரம்பிள்ளை பி. மனோன்மணியம் – கழகவெளியீடு 1954
- (14) வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ். – தமிழ்ச் சுடர்மணிகள், பாரி நிலையம், 1968 பக். 262
- (15) சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் – தனிப்பாசுரத் தொகை, முதற்பகுதி – மதுரை 1957.
- (16) Kellet, F. W. Introductory Note on Two Tamil Sonnets – Reprinted from the Christian College Magazine – தனிப்பாசுரத்தொகை. முதற்பகுதி-மதுரை 1957.
- (17) Pope, G. V – Preface to the English Echoes – தனிப்பாசுரத் தொகை முதற்பகுதி – மதுரை 1957.
- (18) வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். – தமிழ்ச் சுடர்மணிகள், பாரிநிலையம் 1968 பக். 263
- (19) கைலாசபதி, க. – தமிழ் நாவல் இலக்கியம் – பாரி நிலையம் 1968 பக். 26.

மத்தியகாலத் தமிழ்நாட்டு இந்துக்கோயில்கள் - தொழில் நிறுவனங்கள்

செல்லத்துரை குணசிங்கம்

வரலாற்றுத்துறை,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை வளாகம்.

மத்திய காலத் தமிழ்நாட்டு இந்துக் கோயில்களின் அமைப்பு, அவற்றின் தொழிற்பாடுகள் ஆகியவை பற்றிக் கவனிக்கையில் அக்கோயில்கள் அவற்றின் அமைப்பாலும் தொழிற்பாடுகளிலும் உச்சமடைந்த காலம் சோழப் பெரும்புலவர் காலம் எனக் கொள்ளலாம். பல்லவர்காலம் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றிற் கோயில் கட்டும் முயற்சியைப் பொறுத்துத் தொடக்க காலமாக இருந்தது. பெரும்பாலும் பல்லவர் காலத்தின் பெரும்பகுதியில் அளவிற சிறிய கோயில்களே அமைக்கப்பட்டன. இதனால் இக்கோயில்களின் தொழிற்பாடுகளும் குறைவாகவே காணப்பட்டன. சோழர் காலத்திற் பல்லவர் காலக் கலைமரபின் வளர்ச்சியாகப் பெருங் கோயில்கள் பல தோற்றம் பெற்றன. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட பெருங்கோயில்கள் அவற்றின் பொருள் பலத்திலும் தொழிற்பாடுகளிலும் உச்சம் பெறுவதற்குப் பல காரணிகளின் ஒன்றிணைவே காரணமாகும். பக்தியியக்கம் கொடுத்த பெரும் சமயவுணர்வு நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் உறுதிப்பாடு, நாட்டின் பொருளாதாரச் செழிப்பு ஆகியவைகளே நாம் கருதுகின்ற காரணிகளாகும். சங்க மருவிய காலத்தின் (கி. பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டுவரை) பிற்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பக்தியியக்க நடவடிக்கைகள் பல்லவர்கால முழுப் பகுதியிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இதனால் இப்பக்தியியக்கம் பல்லவர் காலத்தில் எத்தகைய பெருவிளைவினையும் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. பக்தியியக்க நடவடிக்கைகளினால் பல்லவர் காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டிற் பல கோயில்கள் தோற்றம் பெறமுடிந்தாலும் அக்கோயில்கள் மக்கள் வாழ்வோடு தம்மைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. பக்தியியக்கத்தின் பெருவிளைவினைப் பல்லவர் காலத்தையடுத்து வந்த சோழர் காலத்திலேயே பெரிதும் காண முடிகின்றது. இவ்விளைவு அரசு, மக்கள் வாழ்க்கை, கோயில் நிறுவனம் ஆகியவற்றுக் கிடையிலான தொடர்பினை இதற்கு முற்பட்ட தமிழ்நாட்டில் என்னுமில்லாதளவிற்கு இறுக்கமாகப் பிணைத்தது. இதனைவிட, வலிமையுள்ள மன்னர்கள் சோழப் பேரரசிலே தொடர்ந்து சிலகாலப் பகுதியாகப் பதவி வகித்தமையால் சோழப் பேரரசில் அரசியல் உறுதிப்பாடும் அமைதியும் ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலை நன்கமைந்திருந்தது. அத்துடன், சோழப் பெரும்புலவர்கள் இக்காலமளவில் மேற்கொண்டிருந்த ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைகள், பிறநாடுகளுடன் கொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்புகள், அமைதியான சூழ்நிலையில் வணிகக் கணங்கள் எழுச்சி பெற்றுப் பரந்தளவில் அவை மேற்கொண்ட வணிக முயற்சிகள் ஆகியன நாட்டில் பொருளாதாரச் செழிப்பு ஏற்படுவதற்குத் துணைநின்றன. ஆகவே, நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் செழிப்பு, அரசியல் வசதிப்பாடு, பக்தியியக்கத்தின் பெருவிளைவினால் ஏற்பட்ட சமயவுணர்வு ஆகியவற்றின் கூட்டு இணைவே, இக்கால இந்துக் கோயில்கள் பல்வேறு அம்சங்களிலும் உச்சம் பெறக் காரணமாகியது.1

1. பணியாளர்

கோயில்களின் அமைப்பின் அளவும் அவற்றின் வருமானமும் முன்னர் இவ் வாதளவிற்கு அதிகரித்தபோது அக்கோயில்கள் பல்வேறு விதமான தொழில்களையும் செய்யக் கூடியனவாக இருந்தன. சிறிது விரிவாகக் கூறுவதாக இருந்தால் குறிப் பிடத்தக்க சமய நிறுவனங்களாக விளங்கிய இக்கால இந்துக்கோயில்கள் தமக்கே இயல்பாக அமைந்த சமயக் கடமைகளோடு உலகியல் சார்ந்த கடமைகளையும் செய்து வரலாயின. அவை பல்வேறு விதமான சமய விழாக்களை நடாத்தி வந்தமை மாத்திரமன்றி மக்களின் நல்வாழ்வும் நாட்டு முன்னேற்றமும் கருதிப் பல ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வந்தன.

இத்தகைய நடவடிக்கைகளைக் கோயில்கள் திறம்படச் செயலாற்றுவதற்கு அவற்றிற்கு அதிகமான வேலையாட்கள் தேவைப்பட்டனர். இந்த விதத்தில் இக் கோயில்கள் பலருக்குத் தொழில் வாய்ப்புக் கொடுக்கும் நிறுவனங்களாக இருந்து வந்தன. இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம் முதலாம் இராஜராஜனால் அமைக்கப் பட்ட தஞ்சாவூர்ப் பெரிய கோயிலாகும். இங்கு ஏறத்தாழ அறுநூற்றுக்கு மேற் பட்ட வேலையாட்கள் பணி செய்தனர் என்பதனைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியலினால் அறியலாம். 2

வேலை பெற்றோர்

தொகை ஒவ்வொருவருக்கும் சம்பளம்

1. நடனமாதர்	400	1 வேலி நிலம் 1 வீடு
2. நடன ஆசிரியர்	12	1½ - 2 வேலி நிலம்
3. பாடுவோர்	05	1½ வேலி நிலம்
4. குழல் வாசிப்போர்	07	1½
5. தவில் அடிப்போர்	02	1½
6. புல்லாங்குழல் வாசிப்போர்	02	1½
7. வட மொழியில் பாடுவோர்	03	1½
8. தமிழில் பாடுவோர்	04	1½
9. பெரிய தவில் வாசிப்போர்	03	1
10. சங்கு ஊதுவோர்	02	1
11. பக்கவாத்தியம் செய்வோர்	05	3/4
12. சுந்தர்வ சங்கீதம் படிப்போர்	01	3/4
13. மேளம் அடிப்போர்	01	3/4
14. பாடகர் குழு	16	3/4
15. திவோய்க் கேள்வி	05	1
16. கோயிற் பெண்களையும் இசைவல்லாரையும் மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரி	02	2
17. கணக்காளர்		2
18. கணக்காளரின் கீழ் பணிபுரிபவர்	04	2
19. தவில் அடிப்போர்	66	3/4
20. பல்லக்குச் சுமப்பவன்	01	1½
21. பல்லக்குச் சுமப்போர்	10	1
22. விளக்குக் கொழுத்துபவன்	01	8/10
23. விளக்குக் கொழுத்துவோர்	07	1
24. தண்ணீர் தெளிப்போர்	04	1
25. கண்ணாடிகாரர்	02	1½
26. குயவன்	01	3/4
27. குயவர்	10	3/4
28. வண்ணா	02	8/10
29. சிகை அலங்கரிப்பவர்	02	1
30. காவிதி	02	1
31. சிகை அலங்கரிப்போன்	01	1/2

32. வானசாஸ்திரி	06	$\frac{1}{2}$	„	„
33. தையல்காரர்	02	1	„	„
34. நடை செய்வோன்	01	$\frac{1}{2}$	„	„
35. பித்தளை செய்வோன்	01	1	„	„
36. தலைமைத் தச்சன்	01	$1\frac{1}{2}$	„	„
37. உதவித் தச்சன்	04	$\frac{3}{4}$	„	„
38. பாணன்	04	$1\frac{1}{2}$	„	„
39. தட்டார்களின் மேலதிகாரி	01	1	„	„

மேலே காட்டப்பட்ட தஞ்சாவூர்ப் பெரிய கோயிலைச் சேர்ந்த பணியாட்களின் பட்டியல் இக்கால இந்துக் கோயில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவானதாக அமையும் எனக்கொள்ள இயலாது. அதாவது இக்கால இந்துக் கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் தஞ்சாவூர்க் கோயிலிலிருந்த வேலையாட்களின் எண்ணிக்கையே இருந்தது என்றே அதற்கு மேற்பட்ட தொகையினர் இருந்தனர் என்றே கொள்ள முடியாது. பெரும்பாலும் கோயில்களின் அளவுக்கேற்பவும் அக்கோயில்கள் மேற்கொண்டிருந்த பல்வேறு கடமைகளுக்கேற்பவும் அக்கோயில்களில் பணியாற்றியோரின் தொகையும் கூடியும், குறைந்தும் இருந்திருக்கலாம் ஆனால், மேற்கண்ட பட்டியலில் இருந்து பல்வேறு தொழில்களையும் செய்வதற்குப் பலவகைப்பட்ட தொழிலாளர் கோயில்களில் அமர்த்தப்பட்டனர் என அறியலாம்.

தற்போது சென்னைத் தொல்பொருட் காட்சிச் சாலையிலுள்ள உத்தம சோழனின் (கி. பி 970—985) காலத்துக்குரிய சாசனம் கோயில் ஒன்றிற் பணிபுரிந்த சிலர்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.3

பணியாள்

1. ஆராதிக்கும் வேதபிராமணன்
2. பரிகாரஞ் செய்யும் மானி
3. திருமெய்காப்பான்
4. நந்தாவனம் திருத்தும் இருவர்
5. தலைப்பறை கொட்டும் ஒருவர்
6. மத்தளிக்கு ஒருவர்
7. காடிகைக்கு ஒருவர்
8. தாளத்துக்கு ஒருவர்
9. செகண்டிகைக்கு ஒருவர்
10. காளத்துக்கு ஒருவர்
11. கைமண்க்கு ஒருவர்
12. திருமெழுக்கிடுவார்
13. சிவிகைகாவுவார்
14. விளக்குப் பிடிப்பவர்
15. கொடி எடுப்பவர்
16. கணக்கு எழுதுபவன்

கூலி 1 நாளுக்கு

- 1 பதக்கு
- 6 நாழி
- 1 குறுணி
- 1 குறுணி 4 நாழி
-
-
-

1 ஆண்டுக்குப் பொன்

- 5 கழஞ்சு
- 1 கழஞ்சு
- 2 கழஞ்சு
- 1 கழஞ்சு

ஒன்பது பேருக்கு
180 காடி நெல்

3 நாழி

- 7 நாளைக்கு 1 கழஞ்சு
- அரிசி 1 தூணி
- அரிசி 1 தூணி
-

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள மாயவரம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த குற்றலம் என்ற இடத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற முதலாம் இராஜராஜனின் காலத்துக்குரிய சாசனமொன்று, சொன்னவாரறிவார் கோயிலிற் பணியாற்றியோர் சிலர் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றது. சாசனம் பழுதடைந்துள்ளமையால் அதிலிருந்து முழுத் தகவலையும் பெறமுடியவில்லை. எஞ்சியுள்ள பாகத்திலிருந்து தேவையான பின்வரும் தகவலைப் பெறலாம்.4

1. திருப்பதியம்
2. திலவகாரசாமவேதம்
3. தைத்திரியவேதம்
4. சந்தோக சாமவேதம்

இவற்றைப் படிப்பதற்காக இருபத்தைந்து பிராமணர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

1. ஆழ்வாரைத் திருவாராதனை செய்யும் பிராமணன்	— ஒருவன்
2. திருவழுது அட்டுவான்	— ஒருவன்
3. திருமஞ்சன நீர் கமப்பவன்	— ஒருவன்
4. திருவாராதனை செய்யும் நம்பி	— ஒருவன்
5. விதானம் பிடிப்பவன்	— ஒருவன்
6. திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்துத் தொடுப்போர்	— மூவர்
7. திருவலகிட்டுத் திருமெழுக்கிடுவோர்	— மூவர்
8. திருமெய் காப்பவர்	— இருவர்
9. கரணத்தான்	— ஒருவன்
10. ஸ்ரீகாரியஞ் செய்பவன்	— ஒருவன்

இக்காலக் கோயில்கள் மேற்கொண்டிருந்த பணிகளுள் அவற்றின் கல்விப் பணியும் ஒன்றாகும். குறிப்பாகச் சில கோயில்கள் அதிகளவிலான மாணவர்களைக் கொண்ட கல்லூரிகளை வைத்திருந்தமையினால் அங்கு கல்வி புஷ்டிவதற்குப் பல ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். உதாரணமாக எண்ணியிரம் என்ற இடத்துக் கோயிலைச் சேர்ந்த கல்லூரியிற் கடமை செய்த ஆசிரியர்களைக் குறிப்பிடலாம், 5

1. யஜுர் வேதம் கற்பிப்பதற்கு	— 3 பேராசிரியர்
2. சந்தோக சாமவேதம் கற்பிப்பதற்கு	— 1 பேராசிரியர்
3. தலவகள சாமவேதம் கற்பிப்பதற்கு	— 1 பேராசிரியர்
4. வாஜஸனேயம் கற்பிப்பதற்கு	— 1 பேராசிரியர்
5. பௌத்தாயனியம் கற்பிப்பதற்கு	— 1 பேராசிரியர்

சில கோயில்கள் வைத்திய மனைகளைப் பேணியபோது அவ்வைத்திய மனைகளிலும் பலர் தெர்ழில் செய்தனர். உதாரணமாகத் திருமுக்குடற் கோயில் வைத்தியசாலையிற் கடமை செய்தவர்களைக் காட்டலாம் 6

உத்தியோகத்தர்

கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம்

1. வைத்தியம் செய்பவன்	— 1 நாளைக்கு 3 குறுணி (90 கலம்) 8 காசு
2. சத்திர சிகிச்சை செய்பவன்	— 8 குறுணி
3. பரியாரம் பண்ணுவோர்	— 1 குறுணி நெல், 1 காசு
4. பரியாரம் பண்ணி மருந்திடும் பெண்.	— 4 நாழி (15 கலம்) அரிசி ½ காசு
5. நாஸிகன்	— 3 நாழி நெல்
6. ஈரங்கொல்லி	— 4 நாழி
7. குசவன்	— 1 குறுணி
8. திருமெய்காவல்	— 4 நாழி நெல், 1 காசு

கோயில்கள் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் அவை பெரும் நிறுவனங்களாகச் செயற்படத் தொடங்கிய காலத்தில் அவற்றிற் பணிபுரிந்த சில பணியாளரை இதுவரையிற் கவனிக்க முடிந்தது. இதனைத் தவிர, இன்னோர் விதத்திலும் கோயில்கள் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்தன. கோயில்களின் கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவை பூர்த்தியாக்கப்பட்ட வரையுள்ள காலப்பகுதியிற் பெருந்தொகையான பணியாளர் கோயில்கள் அமைக்கும் வேலையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். தமிழ்நாட்டிற் சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலேயே பெருங்கோயில்கள் அமைக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் பெரிதும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு பெருங்கோயில்கள் அமைக்க ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவற்றின் கட்டிட வேலைகள் பூர்த்தியாவதற்குப் பல வருடங்கள் தேவைப்பட்டன. இக்கோயில்கள் ஒவ்வொன்றையும் கட்டி முடிப்பதற்கு எவ்வளவு தொழிலாளர் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர் எனத் திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாவிட்டாலும் கோயில்களின் அமைப்பளவு, கோயில்களின் பல பாகங்களிலும் காணப்படும் சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, ஆகியவற்றின் தொழில் நுட்பங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு பல தொழிலாளர் கோயில்களைக்

கட்டிமுடிக்க ஈடுபடுத்தப்பட்டனர் எனலாம். இதுபற்றி நீலகண்டசாஸ்திரி அவர்கள் கூறியிருப்பதையும் நோக்கலாம்.

“தலைநகரினதும் பேரரசினதும் பொருளாதார அமைப்பிலே தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயில் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் மிகைப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல. பல்லாண்டுகளாக அதன் கட்டிட வேலைகள் நடைபெற்றபோது நாட்டிலுள்ள போது ஊழியர் பெருந்தொகையானோர்க்கும் மிகத் திறமை வாய்ந்த கட்டிட விணைஞருக்கும் சிற்பிசனருக்கும் கோயில்வேலை வாய்ப்பினை அளித்திருக்கவேண்டும். கவர்ச்சிகரமான கதைகளை விளக்குகின்ற தோற்றங் களையுடைய தொடர் நிலைச் சிற்பங்கள் உட்படப் பெருமளவிலான படிமங்கள் பற்றிய விரிவானவையும் மிகப்பொருத்தமானவையுமான வர்ணனைகள் உலோகவார்ப்புக் கலையில் அடைந்த திறமைக்கும், கலை ஆற்றல் வாய்ந்த கரும விணைஞர் தொடர்ச்சியானதும் லாபகரமானதும் தொழில் வசதி பெற்றிருந்த மைக்கும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. படிமங்களுக்குச் சூட்டப்பட்ட நகைகள், அலங்காரங்கள், ஆகியவை பற்றிய அதிகளவிலான முழுமையான, நுண்மையான குறிப்பு, பொற்கொல்லரின் உன்னதமான கலைத் திறனையும் செல்வவளம் பொருந்திய பெருங்கோயில் அக்கலைக்கு அளித்த ஆதரவின் அளவையும் காட்டுகின்றது. உண்மையிலேயே அதனிற்பெரியனவாகவும், சிறியனவாகவும் உள்ள பிரகோயில்கள் எல்லாம் தத்தம் சுற்றாடலைப் பொறுத்தவரையில் பெருங்கோயிலைப் போன்றதான நிலையினைப் பெற்றிருந்தன. அவற்றுக்கும் பெருங் கோயிலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு அளவினைப் பொறுத்தது.” 7

II. பணியாட்கள் யாருக்கும் பொறுப்பாக இருந்தனர்?

பொதுவாக மத்திய காலத்து இந்துக்கோயில்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றிக் காலத்துக்குக்காலம் கவனித்தோர், இந்துக் கோயில் நிறுவனம் தொழில் செய்விப்பானாக விளங்கியது எனக் கூறியுள்ளனர். இதுசம்பந்தமாக ஆங்கிலத்தில் “எம்பிளோயர்” (Employer) எனப்படுகின்ற சொல்லையே அவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். 8 இவ்வாறு அவர்கள் கையாண்டுள்ளமைக்குக் காரணம் மேலே கவனித்தது போலக் கோயில் நிறுவனம் சிலருக்கோ பலருக்கோ வேலைவாய்ப்பு அளித்தமையாகும். இது சம்பந்தமாக ஆராய வேண்டிய விடயங்கள்:

- (1) ஒரு நிறுவனம் சிலருக்கோ பலருக்கோ வேலைவாய்ப்பு அளித்ததனைக் கொண்டு அது முதலாளியாக (இனிவரும் பகுதிகளில் ‘எம்பிளோயர்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு முதலாளி என்ற சொல்லே தமிழிற் பயன்படுத்தப்படுகிறது)க் கடமையாற்றியது எனக் கூறலாமா?
- (2) கோயில் நிறுவனம் தன்மீது இருந்த தொழிலாளருடன் எத்தகைய தொடர்பைக் கொண்டிருந்தது?
- (3) இந்நிறுவனத்திற் பணியாற்றிய தொழிலாளர் அதற்கு எந்தவிதத்திற் பொறுப்புடையராக இருந்தனர்?

இவ்வினாக்களுக்குத் தெளிவான விடைகளைக் கண்டுகொள்ளச் சோழர் காலத்துச் சாசனங்களிற் போதிய சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. அதுமாத்திரமன்றி இக் காலத்தில் ஒரு முதலாளியாக இருக்கவேண்டியவன் தனக்குக்கீழ் உள்ள உத்தியோகத்தருடன் எவ்வாறு நடக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டான் தனது உத்தியோகத்தரைப் பொறுத்து எத்தகைய அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தான் என்பன போன்ற அம்சங்களை அறிய முடியவில்லை. இதனால் தற்காலத்தில் ‘முதலாளி’ என்ற சொல் என்ன கருத்திற் பயன்படுகின்றது? அவனுக்குள்ள அதிகாரங்கள் என்ன? என்பவற்றைக் கவனித்தே சோழப்பெருமன்னர் காலக் கோயில்களின் இது சம்பந்தமான நிலையினை விளங்க வேண்டும். ஆனால் தற்காலத்தில் இருக்கின்ற வழக்கமுறைகள் தான் ஏறத்தாழ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டில் வழக்கில் இருந்தன என வாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளல் அறிவியல் ஆய்வுக்கு எந்தளவிற்குப் பொருத்தமானது என்பதும் நோக்கத்தக்கது.

சோழர்காலக் கோயில் நிறுவனம் 'முதலாளி'யாகக் கடமையாற்றியது எனப்பல ஆசிரியர் காலத்துக்குக் காலம் கூறியுள்ளனர் என முன்பு கண்டோம். அவ்வாறு கருத்துத் தெரிவித்த ஆசிரியர்களும், தமது கருத்துக்கு அடிப்படையாக முதலாளி என்ற சொல்லுக்குச் சோழர் காலத்திற் கொடுக்கப்பட்ட கருத்தை விளக்கித் தம்கருத்தினைத் தெரிவிக்கவில்லை. இதனால், சமகாலச் சான்று கிடையாத போது இப்பிரச்சினையை ஓரளவுக்காவது திருப்திகரமாக விளக்கிக் கொள்வதற்குத் தற்காலக் கருத்துக்கள் சிலவற்றைப் பயன்படுத்துவதிலே தவறில்லை.

தற்காலத்தில் காணும் அரசையும் பிற நிறுவனங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் அரசின் நேரடிக் கட்டுப்பாடில் இயங்காத நிறுவனங்களிற் பணிசெய்யோருக்கு அந்நிறுவனங்களே முதலாளிகளாக இருக்கின்றன. அதனால் அவர்கள் அரசு உத்தியோகத்தர் என அழைக்கப்படுவதில்லை. தனியார் நிறுவன உத்தியோகத்தர் என்றே அவர்கள் அழைக்கப்படுவர். அதே நேரத்தில் அரசின் நேரடி மேற்பாடையில் இயங்கும் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த பணியாளருக்கு அரசே முதலாளி.9 இதனைத் கொண்டே சோழப் பெருமன்னர் கால இந்து கோயில்களின் நிலையையும் ஆராய வேண்டும்.

கோயில்களுக்கும் மத்தியரசுக்கும் இடையில் இருந்த தொடர்பினை விளங்கும் போது மத்தியரசானது. அரசு உத்தியோகத்தர் தர்மாசனத்தார், சபையார் போன்றவர்களின் மூலமாகக் கோயில் நிறுவனத்துடன் மிக நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டிருந்தமையை அறியலாம். சோழர்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது போன்ற இறுக்கமான மத்தியமயமாக்கப்பட்ட ஓர் அரசு தமிழ்நாட்டில் மத்திய காலப்பகுதியில் என்றும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஏனைய சமகால அரசுகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போதும் சோழப்பேரரசின் நிர்வாக முறை தனித்தன்மை பெறுகின்றது. இத்தகைய ஒரு இறுக்கமான அமைப்பிலே நாட்டில் இருந்த எல்லா நிறுவனங்களிலும் அரசின் நேரடி நிறுவனங்களாகக் காணப்பட்டன. இதனால் போதும் முதலாம் ராஜராஜனின் நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கவனிக்கையில் நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்கள்.

"ராஜராஜனின் ஆட்சி பற்றி நாம் அறிவதெல்லாம் அவனின் சக்திவாய்ந்த ஆளுமையையும் புத்தியின் இறுக்கமான பிடியையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவனின் புத்தியின் இறுக்கமான பிடியானது பார்வையிலிருந்து எதுவும் தப்பிச் செல்லவில்லை" எனக் கூறியுள்ளார்.10

இவ்வாறு மத்தியரசின் நேரடியான ஆதிக்கத்தின்கீழ் விளங்கிய நிறுவனங்களுள் ஒன்றே கோயில் நிறுவனமுமாகும். கோயில்களின் நிர்வாக விடயங்களில் மத்தியரசு கொண்டிருந்த தலையீடுகள் பற்றி அடிக்கடி நமக்குக் கிடைக்கும் சாசன குறிப்புக்களும் மத்தியரசின் நேரடிக் கண்காணிப்பிற் கோயில்கள் இருந்தமையையறிய உதவுகின்றன.

III பணியாளரை அரசே நியமித்தது:-

கோயிற்பணியாட்களின் நியமனம் சம்பந்தமாக அரசன் குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரமுடையவனாக விளங்கினான். கோயில் நிறுவனத்துக்கான பணியாட்களை அரசனே நியமித்தான். இது சம்பந்தமாகத் தஞ்சாவூர்ச் சாசனங்கள் தருகின்ற தகவல்கள் கவனித்தற் பாலன. ஏறத்தாழ நூற்று நாற்பதுக்கு மேலான கிராமச் சபையினர் அரசன் ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கணக்கர் பொருளாளர் உட்பட நூறம்பதுக்கு மேலான பணியாட்களைத் தஞ்சாவூர்க் கோயிலில் நியமித்தனர். அவர்களிற் சிலரை இங்கு குறிப்பிடலாம்''11

சபை இருந்த இடம்	நாடு	நியமிக்கப்பட்டோர்
மங்கலம்	மங்கலநாடு	{ 1 பொருளாளன் 1 பணியாளன்

2. மதகுசரி	நெண்மலிநாடு	2 பணியாளர்
3. குன்றியூர்	..	1 பணியாளர்
4. குரன்குடி
5. குரத்தூர்
6. பல்லவன் மாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலம்	புரன் கரம்பை நாடு	..
7. செம்பியன்மாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலம்	..	2 பணியாளர்
8. பெரும்பலமருதூர்	..	1 பணியாளர்
9. களப்பார்	..	1 ..
10. சிங்களாந்தகச்சதுர்வேதிமங்கலம்	..	1 ..
11. அருள்மொழிதேவச் சதுர்வேதி மங்கலம்	..	2 ..
12. கெறுபத்தூர்	..	1 ..
13. ஆர்வணம்	ஆர்வலங்கூற்றம்	2 ..
14. மும்முடிச் சோர்ச் சதுர்வேதி மங்கலம்	திருநாரையூர் நாடு	{ 1 சரணத்தா 1 பணியாளர் 1 கீழ்க்காரணத்தார்
15. ராஜஸ்ரய சதுர்வேதி மங்களம்	உறையூர்க் கூற்றம்	{ 1 கணக்காள் 1 பணியாளர்
16. ஜனநாத சதுர்வேதி மங்களம்	முடிச்சோனாடு	{ 2 பணியாளர் 1 கணக்கன் 2 கீழ்க்கணக்கர்

இதே இடத்தைச் சேர்ந்த இன்னோர் சாசனம் பல்வேறு இடங்களையும் சேர்ந்த கிராமச் சபையினரைக் கோயிலுக்குத் காவலாளிகளை நியமிக்குமாறு அரசன் பணித்தமையையும் சபையினர் அவ்வாறு செய்தமையையும் கூறுகின்றது.12

சபை அல்லது கிராமம்	கூற்றம்	நியமிக்கப்பட்டோர்
1. ராஜராஜச் சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையார்	உறையூர்	2 காவலாளிகள்
2. அறிஞ்சிகை சதுர்வேதி மங்கலம்	..	1 ..
3. வயலூர்	..	1 ..
4. கருப்பூர்	..	1 ..
5. ..	தண்டலை	1 ..
6. உத்தமசீலி சதுர்வேதி மங்கலம்	விளநாடு	1 ..
7. இடையாற்று மங்கலம்	இடையாற்று நாடு	1 ..
8. பஞ்சவிண்மாதேவிச்சதுர்வேதிமங்களம்	நல்லூர் நாடு	1 ..
9. லோகமஹாசேவிச்சதுர்வேதிமங்கலம்	விளநாடு	1 ..
10. குந்தவை நல்லூர்	காராம்பை நாடு	1 ..
11. பெருமில்லத்தார்	கிரைக் கூற்றம்	1 ..
12. மனுகுலகுழாமணிச் சதுர்வேதி மங்கலம்	ஆலூர்க்கூற்றம்	1 ..
13. விளத்தூர்	..	1 ..
14. ஜனநாத சதுர்வேதி மங்கலம்	முடிச்சோனாடு	1 ..
15. பரமேஸ்வர சதுர்வேதி மங்கலம்	..	1 ..
16. உலகமஹாதேவிச்சதுர்வேதிமங்கலம்	வெண்ணிகூற்றம்	1 ..
17. அவனிகேசரி சதுர்வேதி மங்கலம்	..	1 ..
18. பெருநங்கை மங்கலம்	..	1 ..
19. சிற்றும்பர்	பாம்பணி கூற்றம்	1 ..

இவ்வாறு மேலே கவனித்த பல்வேறு இடங்களையும் சேர்ந்த கிராமச் சபையினர் அரசு உத்தரவினாலே தஞ்சாவூர்க் கோயிலுக்குப் பணியாளரை நியமித்தமையை அறியலாம். இது மாத்திரமன்றி முதலாம் ராஜராஜன் தமிழ் நாட்டின் பல்

வேறு கோயில்களுக்கும் சேர்ந்திருந்த நடனமாதர்களைத் தஞ்சாவூர்க் கோயிலிற் பணி புரிவதற்காக அக்கோயிலுக்கு மாற்றி அக்கோயிலை அண்டிய பகுதிகளில் அவர்களைக் குடியேற்றினான் என அறியலாம். 13 கோயிலுக்கு நடன மாதர் தேவைப்பட்டபோது அத்தேவை அரசனாற் பூர்த்தி செய்யப்பட்டமையே இது குறிக்கின்றது. முதலாம் ராஜேந்திரனின் முப்பதாம் ஆண்டுக்குரியதும் கண்டியூரிலுள்ள வீரட்டானேஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சேர்ந்ததுமான சாசனமொன்று, ஒரு நடன ஆசிரியர் இறந்தபோது இறந்தவரின் இடத்திற்கு அவரின் உறவினர் ஒருவர் அரசனால் நியமிக்கப்பட்டான் எனக் கூறுகிறது. 14 பரகேசரி வர்மன் ராஜேந்திரதேவனின் இருபதாம் ஆண்டுக்குரியதும் நங்காவரம் என்ற இடத்திலுள்ள சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலிலிருந்து கிடைப்பதுமான சாசனமொன்று கோயில் ஒன்றைச் சேர்ந்த தவில் அடிப்போர்களில் இருவரை அரசன் பதவியிலிருந்தும் நீக்கிவிட்டு அவர்களின் இடத்துக்குப் புதிதாக ஒருவனை நியமித்தமை பற்றித் தெரிவிக்கின்றது. 15 அரசின் உள்நாள் நிறுவனங்களுள் ஒன்றான ஊரும் கோயிற் பணியாளரின் நியமனத்திற் பங்கு கொண்டிருந்தமையை அறியலாம். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலிருந்து கிடைக்கும் முதலாம் ராஜேந்திர சோழனின் ஏழாம் ஆண்டுக்குரிய சாசனமொன்று, கோயிற் காவற்காரன் ஒருவனின் பராமரிப்புக்காக ஜீவீதமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அக்காவற்காரன் ஊராரினால் நியமிக்கப்பட்டான் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

“இத் திருவெரும்பியூர் ஆழ்வார்க்குத் திருமெய்க்காப்பாக இழிவு பெற்றுக் குரியான் எங்களிலொருவனை சந்திராதித்தவற்றிரு மெய்காப்பு இடுவதாகவும் இட்ட திருமெய்க்காப்பானுக்கு ஜீவிதமாக நாங்கள் எங்கனார் செய்து குடுத்த” 16

கோயில் நிறுவனத்திற் பணியாற்றிய பலதரப்பட்ட பணியாட்களின் நியமனமும் அரசனால் நேரடியாகவோ அவனது பிரதிநிதிகளின் மூலமோ செய்யப்பட்டது எனக் கூற மேற்கண்ட சான்றுகள் உதவுகின்றன. எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலாவது கோயில் நிறுவன நிர்வாக அதிகாரிகளில் எவராவது அந்நிறுவனத்திற் சேவை செய்வதற்காக ஒருவனை நியமித்தமைக்குச் சோழப் பெருமன்னர் காலச் சாசனங்களில் இதுவரையிலே தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. கோயிற் பணியாட்களின் நியமனம் பற்றியனவாகக் கிடைக்கும் தகவல்கள் அரசையும் அல்லது அரசின் பிரதிநிதிகளையும் அந்நியமனங்களையும் தொடர்புபடுத்துவனவாகவே உள்ளன. இதனால் அரசர் அல்லது அரசரின் சார்பில் அவர்களது பிரதிநிதிகள் கோயிற் பணியாளரின் நியமனத்தைச் செய்தனர் என வேண்டும்.

இக் காலத்தில் விரிவான நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தமை மாத்திரமன்றிச் சமயக் கடமைகளோடு பலதரப்பட்ட உலகியற் கடமைகளையும் கோயில் நிறுவனம் செய்து வந்தமையாலே தனது கடமைகளை இலகுவாக்குவதற்காகக் கோயிற் பணியாட்களின் நியமனம் சம்பந்தமான கடமைகளை இது அரசிடமே அரசின் பிற நிறுவனங்களிடமோ ஒப்படைத்திருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றும். ஆனால் இக்காலக் கோயில் நிறுவனத்துக்கும் அரசுக்கும் இருந்த தொடர்புகளை நோக்கும் போது இக்கருத்துப் பொருந்துவதாக இல்லை. இக்காலத் கோயில் நிறுவனம் அரசின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட நிறுவனமாக இயங்கியது. 17 இதனால் கோயில் நிறுவனத்தின் சார்பில் அரசன் கோயிற் பணியாட்களை நியமித்தான் எனக் கொள்ளாது தனிக்கட்டுப்பாட்டில் இருந்த ஒரு நிறுவனத்திற்கான பணியாட்களை அரசன் தானே நியமித்தான் என்பது பொருத்தமானது.

III. பணியாளர் மீது அரச அதிகாரம் :

கோயில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பணியாட்களை நியமித்தமை மாத்திரமன்றி அவர்கள்மீது அதிகாரம் செலுத்தும் உரிமையும் அரசன் அல்லது அவனின் பிரதிநிதிகள் பெற்றிருந்தனர். முன்னர் கவனித்த நங்காவரம் என்ற இடத்திலுள்ள சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலிலிருந்து கிடைக்கும் பரகேசரிவர்மன் ராஜேந்திரசோழனின்

சாசனம் கோயிலைச் சேர்ந்த தனில் அடிப்போர்களில் இருவரை அரசன் பதவி நீக்கம் செய்தனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. 18 கோயிற் பணியாட்களுக்கும் அரசுக்கும் இடையில் இருந்த தொடர்பை அறிய இது உதவும். கோயிற் பணியாட்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் உரிமையை அரசுப் பிரதிநிதிகளும் பெற்றிருந்தனர். முதலாம் ராஜராஜனின் ஏழாம் ஆண்டுக்குரிய சாசனம் விஜய மங்கலத்தைச் சேர்ந்த செத்தப் போசன் வெண்ணய இராம விட்டன் என்ற அதிகாரி கோவிந்தப்பூத்துரிலுள்ள கோயில் நிர்வாகியாக நியமிக்கப்பட்டான் என்றும் அக்கோயிலைச் சேர்ந்த பணியாட்கள்மீது அதிகாரம் செலுத்துவதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டான் என்றும் கூறும் 19 அதாவது தனது அதிகாரத்தை எதிர்த்த வெள்ளாள வேலையாட்களை பதவியிலிருந்து நீக்கவும் தனது அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்த பிராமணர்களுக்கு இருபத்தைந்து பொன் காச அபாரதம் விதிக்கவும் உரிமையுடையவனாக இருந்தான். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள காரூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த கோமூரில் இருந்து கிடைக்கும் முதலாம் ராஜராஜனின் பதினேழாம் ஆண்டுக்குரிய சாசனம் தேவன பள்ளி என்ற இடத்துக் கோயிலின் நிர்வாகம் பற்றிய விசாரணை நடத்திய அரச உத்தியோகத்தன், கோயிற்பணியாளர் சிலர் தவற விட்டபோது அவர்களிடமிருந்து குற்றப்பணம் அறவிடும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தான் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. 20

அரசு உத்தியோகத்தார் மாத்திரமன்றி மத்தியரசின் இன்னோர் நிறுவனமான கிராமச்சபையும் கோயிற் பணியாளர்மீது அதிகாரம் பெற்றிருந்தமையை அறியலாம். வடஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அரக்கோணம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த காவேரிப் பாக்கம் என்ற இடத்திலிருந்து கிடைப்பதும் முதலாம் ராஜராஜனின் காலத்துக் குரியதாகக் கொள்ளப்படுவதுமான சாசனம் தரும் செய்தி நோக்கற்பாலது. 21 அரசன் விடுத்த உத்தரவைத் தொடர்ந்து ஊர்வாரியப் பெருமக்களும் உதாரண வாரியப் பெருமக்களும், ஏரிவாரியப் பெருமக்களும், கழனி வாரியப் பெருமக்களும் விவிஸ்தர்களும் உள்ளிட்ட அவனி நாராயணச் சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையார் கோயில் விழாக்களிற் பெண்கள் சிலர் செய்து வந்த சேவையைத் தடை செய்தனர் என அச்செய்தியினால் அறியலாம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள கும்பகோணம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த திருக்கோடி காவல் என்ற இடத்துச் சாசனம் அதே கிராமத்தைச் சேர்ந்த சபையும் கோயிலைச் சேர்ந்த மஹேஸ்வரரும் ஒன்று சேர்ந்து கோயில் நிலங்களில் சில எவ்வாறு நீர்ப்பாசச்சப்படவேண்டும். என்பது குறித்துக் கோயிற் பணியாட்களுக்குப் போதனை அளித்தமை பற்றிக் கூறுகிறது. 22 சிறிய விடயங்களிற்கூட சபையின் உதவியுடனேயே கோயில் அதிகாரிகள் கோயிற் பணியாளருடன் அதிகாரரீதியாகத் தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது என இதுவிலிருந்து அறியலாம்.

எனவே, கோயிற் பணியாளரின் நியமனத்தில் மாத்திரமன்றி அப்பணியாளரில் அதிகாரம் செலுத்துவதிலும் அரசும் அரசுப்பிரதிநிதிகளுமே உரிமை பெற்றிருந்தனர் எனக் கூறவேண்டும். இதனைத்தவிர சில சந்தர்ப்பங்களிற் கோயிற் பணியாளர் தவறிழைத்தபோது அத்தவறு பற்றிய விடயம் அரசினதோ, அரசு உத்தியோகத்தரினதோ கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதற்கான சான்றைச் சமகாலச் சாசனங்களிற் பெற முடியாவிட்டாலும் சிறிது பிற்பட்டகாலச் சாசனங்களிலிருந்து பெறலாம். பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆட்சி செய்த முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனின் (1268-1310) காலத்துச் சாசனம் இத்தகவலைத் தருகின்றது. 23 கோயில் நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடையவராக இருந்த ஒருவர் வெளிநாட்டிலிருந்து ஒரு பிராமண விதவையை அழைத்து வந்து அவளைத் தனது மனைவியாக்க விருப்பினர். அச்செயல் பிராமண ஆதிக்கத்திற் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடியதொன்றாக இருந்தமையால் அது அரசனின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சம்பவம் நடைபெற்ற காலம் இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசின் வளச்சியின் உச்சக்காலமாகும். அக்காலத்தில், மத்தியரசின் நிர்வாகம் பன்முகப்பட்டிருந்தது. ஐந்து சகோதர அரசர்கள் பேரரசின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தனியதிகாரம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு பன்முகப் படுத்தப்பட்ட ஆட்சி நிலவிய இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசுக்காலத்திலேயே கோயிற் பணியாளரின் நடவடிக்கை அரசின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருந்தமையால்

சோழர் காலத்தில் மிக இறுக்கமாக மத்தியமயமாக்கப்பட்ட அரச அமைப்பிற்கோயிற்பணியாளரின் நடவடிக்கைகள் முற்றாக அரசின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டவையாக இருந்திருக்கு மெனலாம்.

இதுவரை கவனித்தவற்றைத் தொகுத்து நோக்கலாம். இக்கால இந்துக் கோயில்களின் கட்டமையாற்றிய பணியாளர் அவ்வக்காலப்பகுதியில் ஆட்சி செய்த அரசரால் அல்லது அவர்களின் பிரதிநிதிகளால் நியமிக்கப்பட்டனர். அத்துடன் கோயிற்பணியாட்களைப் பதவி நீக்கம் செய்வதில்லா அவர்களுக்குத்தண்டனை விதித்து அவர்களிடமிருந்து அதிகாரம் செலுத்துவதிலோ அரசன் அரச உத்தியோகத்தர், உள்ளூர்ச் சபையார் ஆகியோர் அதிகாரமுடையவராக விளங்கினார். சில சமயங்களின் கோயிலைச் சேர்ந்த மஹேஸ்வரர் குற்றவாளிகளிடமிருந்து குற்றப்பணம் பெறும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். எனினும் அவ்வதிகாரம் அவர்களுக்குரிய தொன்றாக இருந்திருக்கவில்லை என்றும் சில வசதிகளையொட்டி அவ்வதிகாரம் அவர்களுக்குச் சிறப்பாக அளிக்கப்பட்டதெனவும் அறியலாம். 24 மேலும் கோயிற்பணியாளர் தவறிழைத்த காலங்களில் அத்தவறு அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இவற்றிலிருந்து கோயில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பணியாளர் பத்தியரசுக்கே பொறுப்பாக இருந்தனர் எனக் கூறலாமேயன்றிக் கோயில் நிறுவனத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர் எனக் கூற முடியாது. இதனால் இக்கால இந்துக் கோயில் நிறுவனம் பல தொழிலாளர்சளுக்குத் தொழில் வசதி கொடுக்கும் ஒன்றாக விளங்கியதேயன்றி அங்கு கட்டமையாற்றிய பணியாளர்மீது அதிகாரம் செலுத்தி வேலைவாங்கும் 'முதலாளியாக' விளங்கியது எனக் கூறதல் தவறாகும்.

குறிப்புகள் :-

1. இதுபற்றிய விரிவான விளக்கத்திற்கு: செ. குணசிங்கம், சோழ இராச்சியத்து இந்துக் கோயில்களின் அமைப்பும் பணியாளும் (ஏறத்தாழ கி. பி. 850 முதல் 1070 வரை), இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசன வளாகக் கலாநிதிப் பட்டத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை, பேராசன (பதிப்பிக்கப் படாதது)
2. South Indian Inscriptions (SII), 11, No. 66;
A. Appadurai, Madras University Historical Series No. 12, 1,
(Madras, 1936), pp. 245 — 76.
3. S S I, III, pt III, No. 128
4. Ibid , XIII, No. 170 (103 of 1926)
5. ARE for 1917 — 18, pt. III, para 28, pp 145 — 46
6. Epigraphiae Indica (EL, XXI, No. 38
7. K. A. Nilakanta Sastri, The Colas, Madras, University Historical Series — No. 9, Second edition, (Madras 1955), p. 654.
8. A. Appadurai, Op.Cit, 1, p. 275, K. A. Nilakanta Sastri, Ibid; p. 654;
T. V. Mahalingam, South Indian Polity, Madras University Historical Series, No. 2, Second edition, (Madras 1964), p. 34;
R. Nagaswamy, 'South Indian Temple as an Employer', The Indian Economic and Social History Review, II No. 4, (October 1965), pp. 367-72
9. W. E. M. Abeysekera, Law of Industrial Together with Supreme Court Judgements, (Colombo, 1963), p. 3

10. - K. A. Nilakanta Sastri, Ibid, pp 168 - 69
11. S I I, 11, No. 69
12. Ibid, No. 70
13. Ibid., No. 66
14. ARE for 1894 - 95, 23 of 1895
15. Ibid., 1903 - 04, 335 of 1903
16. Ibid., 112 of 1914
17. செ குணசிங்கம், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது (மு.கு), பக். 126 - 34)
18. ARE for 1903 - 04, 335 of 1903
19. Ibid; 1928 - 29, pt. 11, para - 29, 160 of 1928
20. Ibid, 1917 - 18, 199 of 1917
21. S I I, XIII, No. 312 (400 of 1915)
22. ARE for 1930 - 31, 191 of 1930 - 31
23. Ibid; 1908 - 09, pt. II para. 28
24. விரிவான விளக்கத்திற்கு. செ. குணசிங்கம், மு.கு., பக். 154 - 160

ஞாயிற்றுச் சக்தியும் அதன் சமநிலையும்

அ. கணபதிப்பிள்ளை

புலியியல் துறை

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

பாழ்ப்பாண வளாகம்

சக்தி வழங்கும் மூலகங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை மூலகமாயிருப்பது ஞாயிறு. இதிலிருந்தே புவியிற் காணப்படும் சக்தி மூலவளங்கள் தமது சக்தியைப் பெற்று வருகின்றன. உயிரினங்கள் அவைகளது சக்தியை உணவுச் சங்கிலி மூலம் பரிமாறிக் கொள்ளுகின்றன. தாவரங்கள் (Primary Producers) நேரடியாகச் ஞாயிற்றிலிருந்து சக்தியைப் பெற்றுச் சேமித்து வைத்திருக்கின்றன. பின்னர் மிருகங்களுக்கு (Consumers) உணவாகக் கொடுக்கின்றன. மாறாக, அவை விறகாக மாறும் பொழுது எரிபொருளாக மாற்றம் அடைகின்றன. நீண்டகால அடிப்படையில் மண்ணுட்புதையுண்டு அடையற்பாறையாகி நிலக்கரி என்ற சக்திப் பொருளாக மாறுகின்றன. மிருகங்கள் ஏனைய மிருகங்களுக்கு (Secondary Consumers) உணவாகியும் வருகின்றன. சில வேளைகளில் அவை மனிதருக்கு (Tertiary Consumers) உணவாகவும் மாறுகின்றன. இவையாவும் அழிந்துபடும் பொழுது பரிமாற்றத்துக்கு உட்பட்ட சக்தியானது ஊனமாகமாறி, பாறை உறைவிடங்களில் தேங்கி நிலநெய்ச் சக்தியாகக் காணப்படுகிறது. மிருகங்களிலிருந்து சாணம்போன்ற எரிபொருளாகவும் இச்சக்தி மாற்றமடைகின்றது. இவ்வாறு முதலாந்தர நிலையிலும் அடுத்தடுத்த நிலைகளிலும் சக்தியானது பரிமாற்றப் பட்டுக்கொண்டு செல்வதானால் மீண்டும் அந்தச் சக்தியை உருவாக்கத்தக்கதாக அமைந்துவிடுகிறது.

உயிரினங்களுடாகவன்றி, ஞாயிற்றுச் சக்தியினால் இயக்கமடைகின்ற துணிக்கைகளின் தன்மையினைப் பயன்படுத்தியும் அவ்வியக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சக்தியினைப் பெறலாம். காற்று ஓடுநீர் போன்றவற்றிலிருந்து சக்தியினை எடுக்கின்ற முறைகூடச் சூரிய சக்திப் பயன்பாட்டின் ஒருவகையாகவே காணப்படுகிறது. நாம் நமது வாழ்க்கைக்குச் சூரியனையே நம்பியிருக்கிறோம். ஜப்பானிய விஞ்ஞானியின் "நாம் சூரியனது உடலை நுகர்வதன் மூலம் வாழ்கிறோம்." (Fukui 1954) என்ற கூற்று இதனை அடியொற்றியே எழுந்தது எனலாம்.

சூரியனிலிருந்து கிடைக்கின்ற சக்தி பல பெயர்களைக் கொண்டமைந்தது. சக்தியின் பண்பு அவற்றின் விளைத்திறன் என்பவைகட்கு ஏற்ப அவைகட்கெனச் சிறப்புப்பெயர்கள் வழங்கப்படலாயின. சூரியனிலிருந்து உபறப்படுகின்ற சக்தியில் பொறிமுறைச்சக்தி (Mechanical Energy), பொருட்களின் அசைவுக்கான சக்தி எனக் குறிப்பிடப்படும் இது இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இதில் இயக்கசக்தி (Kinetic Energy) இயக்கம் பெற்ற பொருட்கள் தமது இயக்கத்திற்காக உபயோகித்த சக்தியாக இருக்கும். இயக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படாது ஒவ்வொரு பொருளிலும் இடம் பெற்றிருப்பது நிலைப்பண்புச்சக்தி (Potential Energy) யாகும். இச்சக்தி ஓய்வுநிலையில் காணப்படும் எந்தப் பொருளிலும் அல்லது இயக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பொருளிலும் காணப்படுவதாயிருக்கும்.

இரசாயனசக்தி, (Chemical Energy) இரசாயனக் கூட்டுக்களிற் கலந்திருப்பது. கூட்டுக்களைப் பகுப்பதன் மூலம் இந்த சக்தியினை வெளியே கொண்டுவரலாம். கதிர்வீசல் சக்தி (Radiant Energy) ஒரு பொருள் தன்னுட் காணப்படும் வெப்ப, இர

சாயன மூலகங்களைப் பயன்படுத்திக் குற்றலைகளை (Short wave) வெளிப்படுத்துவதாகவோ, உறுஞ்சி வைத்திருக்கும் கதிர் வீசலைப் பயன்படுத்தி அதன் நாக்கின் அடுக்காகவோ, அதே நீளத்திலோ கதிர்வீச்சு செய்கின்ற சக்தியாக இருக்கும். மூலக் கூற்று துணிக்கைகளின் மோதுகை இல்லாதபொழுது மொத்த உட்சக்தியாகக் காணப்படும் சூடாக இருக்கும் சக்தி வெப்பசக்தி (Heat Energy) யாக இருக்கும். இச்சக்திகளைப் பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்துகையில் ஒன்றை இன்னொன்றாக மாற்றும் திறமையை இயற்கையிலிருந்து மனிதர்கள் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். வெப்ப சக்தியை இயக்க சக்தியாகவோ இயக்க சக்தியினை ஒளிச்சக்தியாகவோ, கதிர்வீசல் சக்தியாகவோ மாற்றலாம் என்பதனைச் சான்றாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டலாம்.

இவ்வாறாக மாற்றமடைகின்ற சக்தி சூரியனிலிருந்து மின்காந்த குற்றலைக் கதிர்கள் மூலம் கிடைக்கின்றன. வெப்பத்தினை உறிஞ்சுகின்ற முகிசுகள் நிலமீற்பரப்பு என்பனவும் கதிர்வீச்சைச் செய்கின்றன. இவற்றை நெட்டலைக் கதிர் (Long-waves) வீச்சு எனலாம். நெட்டலைகளைவிடக் குற்றலைகளே செறிவும், பொருட்களை ஊடறுத்துச் செல்லும் சக்தியும் கூடியன.

புவியிலிருந்து 9,28,70,000 மைல் (149,450,000 கி. மீ.) தூரத்திலமைந்துள்ள சூரியன் காபனிலும் நைதரசனிலும் மாற்றம் ஏற்படாது ஒவ்வொரு செக்கனுக்கும் 800 மில்லியன் தொன் ஐதரசனைக் ஹீலியமாக மாற்றுவதன் மூலம் இக்கதிர் வீச்சைச் செய்கிறது. இந்த மாற்றம் சூரியனின் மேற்பரப்பில் 9.4×10^4 லாங்கிலி நாள்⁻¹ அல்லது 5750°C வெப்பத்தினை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் காரணமுமாகிறது. இந்த வெப்பநிலைமை 10,000 மில்லியன் வருடங்களுக்கு நீடித்திருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

சூரியனை ஒரு கருத்த பருப்பொருள் (Black Body) எனக் கொண்டால் அதன் வெப்பநிலையின் நான்கன் பெருக்கத்திற்குச் சமமானதாக அதன் கதிர் வீசலிருக்கும் என்ற T^4 ஸ்டீபன் - போல்ஸ்மன் விதி (Stefan-Boltzmann Law) ப்படி கதிர் வீச்சைச் செய்கிறது. தவிரவும் ஒரேநீளத்தில் அலைக் கதிர்களை வீசுவதில்லை. பல நீளங்களையுடைய குற்றலைகளை வெளியிடுகின்றது. நிறமலை ஆய்வுகள் மூலம் அவ் அலைகளின் நீளங்களும், நிறங்களும் பண்புகளும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அலை நீளங்கள் மைக்கிரான் 11 அளவிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு மைக்கிரான் என்பது ஒரு மீற்றரை மில்லியனாகப் பகுத்ததில் ஒரு பங்காக இருக்கும். 0.2 μ க்கும் 4.0 μ க்கும் குற்றலைகள் அதிகளவிலிருக்கும் பிளாங்க்விதி (Planck's Law) ப்படி 99% மான சக்தி இவ்வலை நீளங்களுக்கிடையில் காணப்படுகிறது. இவ்வலைக்கதிர்கள் கடல் மட்டத்தினை அடைகையில் 0.3 μ க்கும் 3.0 μ க்கும் இடையிலே கூடிய செறிவுடையதாக இருக்கும் குற்றலைகளின் உச்சித்தன்மை 0.6 ஐ அண்மித்தும் மத்திய தன்மை 0.8 μ வை அண்மித்தும் இருக்கும். இதன் மேற்காற் பகுதி 1 μ வாக இருக்கும். 0.2 μ க்கும் 1.0 μ க்கும் இடையிலிருக்கும் செறிவின்தன்மை நீளம் கூடும் பொழுது குறைந்து செல்வதனை அவதானிக்கலாம்.

புற ஊதாக்கதிர்கள் 0.36 μ வுக்கும் குறைந்த அலை நீளத்தைக் கொண்டன. உயரமான பகுதிகளில் குறைந்த அலைக்கதிர்கள் காணப்படுகின்றன 0.26 μ நீளமான புற ஊதாக்கதிர்கள் (Ultra violet) வெப்ப எரிச்சலினை (Sunburn) ஏற்படுத்துவன. இவை திசுக்களுக்கு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவன. 0.33 μ க்கும் குறைவான அலை நீளமுள்ள கதிர்கள் ஒக்சிஜனின் O2 ஒசோன் O3 ஆகியவற்றால் வடிகட்டப்பட்டு படைமண்டலக் கீழுக்குகளை அடைகின்றன. இவ்வடிகட்டுதல் செய்முறைதான் அதி தீவிரபுற ஊதாக்கதிர் வீச்சிலிருந்து (Extreme ultra violet radiation) பாதுகாக்கும் செய்முறையாக அமைந்துள்ளது. நன்கு ஒளியூடுருவும் தன்மை வாய்ந்த இவ்வகை அலைகள் புவிமேற்பரப்பினை முற்றாக அடைவதில்லை. உயரமான பகுதிகளிலே தான் அவற்றின் பயன்பாடு அதிகமாக உள்ளது. மலைப்பகுதிகளில் இவ்வலைகள் கூடியவிதித்தினை உடையன. மேலடுக்குகளிலிருந்து பனிக்கட்டிகளுடன் கலந்து மேற்பரப்பினை அடைகின்றன. இவை நோய் நீக்கக் கூடிய பண்பினையும் பெற்றிருக்கின்றன. 0.3 μ நீளமுள்ள நோய் நீக்கத்தக்க அலைகள் படைமண்டலத்தின் மேற்பகுதி

யைக் கூட அடைவதில்லை. ஓரளவு இப்பண்பினைக் கொண்ட 0.33u அலைகள் மலைப்பகுதிகளில் கூடவாக இருப்பதனால் மலைப்பகுதிகள் நோய்நீக்கும், சுவாத்தியமான் பகுதிகளாக இருக்கின்றன என்பதனை உண்மைப்படுத்துவதாக உள்ளன. தவிரவும் இவ்வகைப் புற ஊதாக்கதிர்கள் வண்ண நிறமிகளாக்கம், உயிருள்ள கலங்களைக் காப்பது போன்ற இன்னோரன்ன சிறந்த நிகழ்ச்சிகளைச் செய்கின்றன.

கட்புலனாகும் ஒளி அலைகள் 0.36uக்கும் 0.76uக்கும் இடையில் காணப்படுகின்றன. இவற்றினை நாம் பார்க்கக்கூடியதான ஒளி எனக் குறிப்பிடுகின்றோம். 0.76uக்குக் கூடுதலான நீளமுடையவை அகச்சிவப்பலைகளை (infra red) எனப்படுகின்றன. ஏறக்குறைய 52%மான சூரியக் கதிர்வீச்சுக் கட்புலனாகும் ஒளியாகவே எமக்குக் கிடைத்து வருகிறது. 4u வரை நீளமுள்ளவை தவிர 120u வரையிலும் அதனிலும் நீளமானதுமான அலைகள் இருக்கின்றன. இந்த நெட்டலைகளின் உச்சித்தன்மை 10u வில் காணப்படுகிறது. இந்த நெட்டலைகள் புவிக்கதிர்வீச்சு எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வளிமண்டலத்தின் மேற்பகுதியை அடைகின்ற சூரியக்கதிர்களில் புறஊதா, கட்புலனாகும் ஒளி, அகச் சிவப்பு அலைகள் முறையே 5:52:43 என்ற விகிதத்தில் வருகின்றன. பிரித்தானியாவில் 5121'யில் இதன் விகிதாசாரம் 1:40:60 என அவதானிக்கப்பட்டது. இதில் புவிக்கதிர் வீச்சின் செல்வாக்கு உணரப்படுவதுடன் புற ஊதாக்கதிர்களின் விகிதாசாரக்குறையும் அவதானிக்கப்படுகிறது. கட்புலனாகும் ஒளி அலைகள் பல வண்ணங்களைக் கொண்டுள்ளன. அதேபோல் பல தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றன. 0.46u நீளமுடையவை நீலநிறமானவை 0.47 uக்கும் 0.67uக்கும் இடையிலான அலைகளை நன்றாகப் பார்க்கமுடிகிறது. 0.59 uக்கும் 0.76 uவுக்கும் இடைப்பட்ட அலைகள் இளஞ்சிவப்பிலிருந்து முழுச்சிவப்பாக உள்ளன. இவைகளைத் தாவரங்கள் ஒளித்தொகுப்புக்காக உறிஞ்சிக் கொள்ளுகின்றன. 0.49uக்கும் 0.55uக்கும் இடையிலான அலைகள் மஞ்சளிலிருந்து பச்சைவரை வரும் நிறங்களைக் கொண்டன. பச்சை ஒளியைத் தாவரங்கள் பிரதிபலிப்பதனால் அவை பசுமையாகக் காட்சியளிக்கின்றன. நிறமாலையிற் சில அலைகள் உறிஞ்சப்பட்டு சில அலைகள் பிரதிபலிக்கப்படுவதனால் நிறப்பொருட்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன.

இக்குற்றலைகள் புவிவளிமண்டலத் தொகுதியின் மேற்பரப்பினை அடைந்த வண்ணமிருக்கின்றன. சூரியனிலிருந்து மின்காந்த அலைகளும் உயர்வேகமுடைய வானத்துணிக்கைகளும் கதிர்வீச்சு மூலம் அண்டவெளியில் விடப்படுகின்றன. தொடர்ந்து விடப்படும் இந்த சக்தி வெளிப்பாடு எழுவ வளிமண்டலத்துத் செலுத்தப்படுகின்றது. மாறாத இந்த வெளியீடுதான் பெற்ற வெய்யில் (Insolation) இவை மாறிலியாகச் செலுத்தப்படுவதாலே புவி மேற்பரப்பு வெப்ப மாறுபாடு அதிகமில்லாதிருக்க உதவுகிறது.

பெற்ற வெய்யில் என்றபதம் இரு கோட்பாட்டு விளக்கங்களை உள்ளடக்கியது. புவிமேற்பரப்பிலோ அதற்கு மேலாகவோ காணப்படும் குறித்த ஒரு கிடையான பரப்பில் குறித்த ஒரு நேரத்தில் அல்லது காலப்பகுதிகளில் நிகழும் ஞாயிற்று நேர்க்கதிர் வீச்சின் செறிவுதான் பெற்ற வெய்யிலாகும் என்பதும், குறித்த ஒரு நேரத்தில் அல்லது குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிகளில் புவிமேற்பரப்பிற் காணப்படும் தன்விச்சையான சாய்வுகளிலோ பொருட்களிலோ உள்ள குறித்த பரப்பில் நிகழும் நேரடியாகவும் சிதறலாகவும் கிடைக்கின்ற மொத்தக் கதிர்வீச்சின் செறிவுதான் பெற்ற வெய்யிலாகும் என்றும் விளக்கமளிக்கப்பட்டது. ஞாயிற்றின் குற்றலைக் கதிர்வீச்சு நேராகவோ சிதறலாகவோ குறித்த காலத்தில் புவிமேற்பரப்பில் கிடைக்கும் பொழுது பெற்ற வெய்யில் என்கிறோம் என்ற விளக்கமே இரண்டிலும் உள் ளுறையாக உள்ளது.

பெற்றவெய்யில் ஞாயிற்று மாறிலியிற் தங்கியுள்ளது ஞாயிற்றுமாறிலி (Solar Constant) என்பது புவிவளிமண்டலத் தொகுதியின் வெளிப்பரப்பில் உள்ள குறித்த ஒரு பரப்பில் குறித்த நேரத்தில் மாறு விகிதமாக்கம் கிடைத்து வருகின்ற சக்தியா

கும். இச்சக்தி கலோறியில் அளவிடப்படும். ஒரு கலோறி என்பது ஒரு கிராம் நீரை 14.5° ல் இருந்து 15.5°C வெப்பநிலைக்கு உயர்த்தத் தேவையான வெப்ப அளவு இதனைக் கிராம்-கலோறி எனவும் லாங்கிலி எனவும் காட்டலாம். ஞாயிற்று மாறிலி என்பது 1.94 கலோறி அளவு சதுரச் சென்ரி மீற்றரில் நிமிடம் ஒன்றுக்கு தொடர்ந்து கிடைக்கும் அளவாக இருக்கும் என $1905-1926$ வரை காட்டப் பட்டிருந்தது. இது அண்மைக் காலங்களில் 2 கலோறியாகக் காட்டப்படுகிறது. நிலத்தினை அடையும் இச்சக்தி 0.30 கலோறி அளவிலுள்ளது. இந்த ஞாயிற்று மாறிலி ஒரு சென்ரிமீட்டர் நன்னீரைத் தொடர்ந்து 1.94°C வெப்பநிலையாக்கத் தக்கது அல்லது ஏறக்குறைய 2 மில்லி மீட்டர் அல்லது $0.075''$ நீரினை மணிக்கு ஆவியாக்கும் திறனைக் கொண்டதாக உள்ளது.

இவ்வளவு ஒரு கில்லோ மீட்டர் காற்றின் வெப்பத்தை மணிக்கு 3.9°C (7°F) ஆகக் கூட்டக்கூடியதாக உள்ளது. புவிமேற்பரப்பில் இதனைக் காட்டும்பொழுது சதுர மீட்டருக்கு 1.35 கில்லோவாட் சக்தியாகவும் ஏக்கருக்கு 5470 KW கில்லோவாட்டாகவும் சதுரமைலுக்கு $35,00,000$ கில்லோவாட்டாக இருப்பதாகவும் காட்டலாம்.

ஞாயிற்று மாறிலியின் அளவு சூரியனுக்கும் புவிக்குமான இடைத்தூரத்தினால் பாதிப்புக்குள்ளாகிறது. புவிதனது நீள்வட்டப் பாதையில் சூரியனைச் சுற்றி வரும் பொழுது கோடைச் சூரியகண (Aphelion) நேரத்தில், யூலை நாலாந் திகதிகளில் புவிக்கும் சூரியனுக்குமிடையிலான தூரம் 94.5 மில்லியன் மைல்களாகக் கூடி விடுகின்றது. இதன் விளைவாக மாறிலியாகக் கிடைப்பது 188 கலோரி / செ. மீ $2 /$ நிமிடம் - 1 ஆகக் குறைந்து விடுகிறது. மாரிச் சூரியகண (Perihelion) நேரத்தில், ஜனவரி 6ந் திகதிகளில் 91.3 மில்லியனாக இவ்விடைத்தூரம் குறைவதனால் 2.01 கலோரி / செ. மீ $2 /$ நிமிடம் - 1 ஆகக் கூடுகிறது. இதன்முடிவாக மேற்பரப்பு வெப்ப நிலையில் யூலை மாதத்தைவிட ஜனவரி மாதத்தில் 4°C (7°F) கூடவாக உள்ளது. சூரியனில் கரும்புள்ளிகள் தோன்றுவதனைச் சூரியகளங்கங்கள் (Sun Spots) எனலாம். இரு சூரியக் கரும்புள்ளி உச்சங்களிடையே உள்ள சராசரிக் கால இடைவெளி 11 வருடங்களாகும். சிலவேளைகளில் கால இடை வெளிகளில் மாற்றமும் காட்டப்பட்டது. 1788 ன் பின்பு 16 ஆண்டுகளும் $1920-1930$ ம் ஆண்டுகளும் கிடைசில் 7.5 வருடங்களும் மீண்டும் கதிர்வன் கொந்தளிக்கும் நிலையை அடையத் தேவைப்பட்டன. ஒப்பு ஞாயிற்றின் கரும்புள்ளி எண் அல்லது உலுப்பின் எண்ணின்படி $11.11 /$ ஆண்டுகள் கரும்புள்ளி உச்சியாகக் காட்டப்பட்டது. சூரியனில் காணப்படும் கரும்புள்ளிகளில் சிலவே பல மாதங்களுக்கு இருந்தன. ஏனையன குறுகிய காலத்துள் மறைந்து விடுகின்றன. புள்ளிகள் உள்ள பகுதிகள் குழவுள்ள ஏனையபகுதிகளை விட 1000°C இருந்து 1500°C வரை குறைந்த அளவு வெப்ப நிலையைக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் சூரியனில் இப்புள்ளிகள் உள்ள பாகத்தின் வெப்பநிலை 4500°C இருந்து 5000°C வரையே காணப்படுகிறது. புள்ளிகளின் பரப்பளவும் வேறுபடத் தக்கது. 1947 ல் காணப்பட்ட கரும்புள்ளி பதினெட்டு லட்சம் சதுரக் கில்லோ மீட்டர்கள் அளவுள்ளதாகக் காட்டப்பட்டது. இக் காலங்களில் சூரியனது கதிர்வீச்சில் $1-2\%$ வரையிலான பருவவேறுபாட்டுத்தன்மை காணப்படுகிறது. இந்த வேறுபாட்டுத் தன்மை நிகழ்வது காலநிலையாளர்களால் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. உயர்களங்கம் நிகழும் பொழுதிலும் பாரக்க புற ஊதாக் கதிர்வீச்சல் குறித்த ஒரு அலை நீளத்தில் இடம்பெறுகிறது. இக்கதிர்வீச்சல் மாற்றத்தின் பொழுது சூரியனது நிறமாலையில் 20 மடங்கு புற ஊதாக் கதிர்வீச்சல் நிகழ்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சூரிய களங்கங்களுக்கிடையே ஏற்படும் வெப்ப வேறுபாட்டினால் புவிமேற்பரப்பில் மாற்றமடைகின்ற வெப்ப அளவு 1.2°C (2.2°F) சராசரி வெப்பநிலை மாற்றமாகக் காட்டப்படுகிறது. இரண்டுவித மாற்றமன்றி 10% மாற்றம் நிகழும்பொழுது பயன்படு வெப்பநிலையானது 6°C (10.7°F) ஆக மாறுகிறது. இந்த வெப்பநிலைமாற்றங்கள், மழைவீழ்ச்சி, காற்று, அழுக்கு நிலைமைகள் என்பனவற்றிலும் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. இக்களங்கங்கள் மரவளையங்களாலும் ஏரிப்படிவுகளாலும் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன.

புவிதனது ஒழுக்கில் $23\frac{1}{2}^{\circ}$ சாய்வினை உடையதாகச் சுற்றி வருவதனால் சூரியனின் இரண்டு உச்சங்களை மத்திய கோட்டுப்பகுதியும் மற்றைய இரண்டு உச்சங்

களையும் மகர, கற்கடகக் கோடுகளும் பெறுகின்றன. மகர கடகக் கோடுகளில் உச்சம் கொடுக்கும் பொழுது $17^{\circ}5'$ க்கும் $23^{\circ}5'$ க்கும் இடையில் தொடர்ந்து 86° நாட்கள் சூரியன் உச்சம் அகாடுப்பதனால் கூடிய உறைப்பான, வினைத்திறனுள்ள வெப்ப நிலையைப் பெறமுடிகிறது. மத்தியகோட்டில் 6° வடக்குக்கும் 6° தெற்குக்கு மிடையில் இரண்டுடனாவெவ்வுப்பத்தைப் பெறுவதால் உறைப்பான வெப்பத்தைப் பெறுவதிலிருந்து தவறிவிடுகிறது. கண்டங்களைப் பொறுத்தவரை 23° வடக்கேயும் $10-15^{\circ}$ தெற்கேயும் உச்ச வெப்பநிலை அளவினைக் காணலாம். வெப்பநிலை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளும் இந்த உச்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்து விடுகின்றமை தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

புவிமேற்பரப்பின் உயரமான பகுதிகளில் (மாறன் மண்டலத்தில்) வெப்பநிலை உயரத்துடன் குறைந்து வருகின்ற காரணத்தினால் குத்தான வெப்பநிலை மாற்றம் அவதானிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் ஞாயிற்று ஒளிக்கற்றைகளின் உச்சிக் கோண அளவானது பெற்ற வெய்யிகைப் பாதிக்கிறது. மத்திய கோட்டிலிருந்து முனைவுக்குச் செல்லச் செல்ல உச்சிக்கோண அளவானது (Zenith-z-Angle) குறைந்து கொண்டு செல்கிறது. குத்தாக விழுகின்ற கதிர்களைவிடச் சாய்வாக வீழும் கதிர்கள் செறிவு குறைந்தனவாக இருக்கும். கிடைக்கின்ற செறிவான ஒளிக்கற்றையில் $\frac{1}{4}$ பங்கு உச்சிக்கோணம் 60° க்கு மேற்பட்ட அயனப்பகுதிகளிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு 45° வரையிலும் $\frac{3}{4}$ பங்கு 30° உச்சிக்கோண அளவிலும் கிடைக்கிறது. புவி மேற்பரப்பில் முனைவிலிருந்து 60° வரையிலும் 13.4% மான கதிர்களும் 45° வரையில் 29.3% வீதமான கதிர்களும் 30° வரை 50% மான கதிர்களும் கிடைக்கின்றன. 30° க்கும் புவிமத்திய கோட்டுக்குமிடையில் மிகுதி 50% மான கதிர்களும் கிடைக்கின்றன.

சுழலும்பூமி என நோக்குமிடத்து ஒருபகுதி இருட்டிலும் மற்றப்பகுதி சூரியனை எதிர்நோக்கிய வண்ணமுமாக மாறிமாறி அமைகிறது இதனால் 50% மான வெப்பக் கதிர்வீசல் புவி மேற்பரப்பின் 16.6% மான பகுதி அல்லது $\frac{1}{4}$ பங்கிலும் கிடைக்கிறது. மிகுதி 50% மும் 35.4% மான மேற்பரப்பிலும் கிடைக்கிறது. இதனால் அகலக் கோடுகளில் ஞாயிற்றுக் கதிர்வீசல்படும் அளவு வேறுபடுகிறது என்பது தெளிவாகிறது.

புவியின் வளிமண்டல அமைப்பினை நோக்கும் பொழுது சராசரி 10 கி. மீ. வரை மாறன்மண்டலம் அமைந்துள்ளது. அதற்கு மேலாக உள்ள படை மண்டலத்தையும் இதனையும் மாற்றரிப் பெல்லை பிரிக்கிறது மாற்றரிப்பெல்லை மத்திய கோட்டுப் பகுதியில் 11 மைல் உயரமுடையதாகவும் முனைவுப் பகுதியில் 5 மைல் உயரமுடையதாகவும் உள்ளது. இவ் எல்லையுள்ள வளிமண்டல மூலக் கூறுகளின் செறிவு கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. படைமண்டலப் பகுதிகளில் ஒசோன் படையானது $15-35$ கி. மீ. வரை உயரத்தில் செறிவாக உள்ளது. 10 க்கும் 40 கி. மீ. கும் இடையில் இப்படை இருப்பினும் ஏனைய பகுதிகளில் செறிவின்மை காணப்படுகிறது. கதிர்வீசலினால் 10^0 (புறஊதா) ஒட்சிசனில் ஏற்படும் ஓரணுப்பகுப்புகள் மூவனுவினைத் (O^3) தோற்றுவிக்கவும் திரும்பவும் ஈரணு(O^2)வாகவும் மாறக் காரணமாகிறது. அகலக் கோட்டடிப் படையில் ஒசோன் படையின் செறிவு வேறுபடுகிறது இளவேனில் காலத்தில் தாழ்கலக் கோடுகளிற் குறைவாகவும் வடக்கு 50° உயரகலக் கோட்டுப் பகுதியில் கூடுதலாகவுமிருக்கும். யூன் மாதத்தில் வடஉயரகலக் கோட்டுப் பகுதியில் இதன் உச்சம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மாறன் மண்டலப் பகுதியே நீராவியினைக் கொண்டிருக்கிறது 4% வரை நீரான் காணப்படுகிறது $10-12$ கி. மீ. மேலாக நீராவி இல்லாததாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது உயர், இடை, தாழ் மூலிகளும், கொந்தளிப்பு தொடர்பான நிலைமைகளும் நீராவியுடன் தொடர்புபடுத்தும்பொழுது 10 கி. மீக்குக் கீழாகவே காணப்படுகிறது. இந்த ஆவியுமுக்கமும் அகலக் கோடுகளைப் பொறுத்து வேறுபடுகிறது. வளிமண்டலத்தை ஊடறுத்துவரும் ஞாயிற்று மாறிலியானது அவைகளின் வேறுபட்ட தன்மைக்கு ஏற்பதாகக் செல்வாக்குக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன.

வளிமண்டலத் தொகுதியைப்போலன்றி புவித்தொகுதி பல சிறுகிறு தொகுதிகளைத் தன்னுள்ளே அடக்கியிருக்கிறது நீர்த்தொகுதி (Hydrosphere) நிலத்தொகுதி (Lithosphere) உயிரினத்தொகுதி (Biosphere) மூன்றும் ஞாயிற்று மாறிலியில் குறைவை ஏற்படுத்தி பெற்ற வெய்யிலைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. நீர்த்தொகுதி கடல், நன்னீர்ப் பரப்புகளையும் பனிக்கட்டிப் பகுதிகளையும் நிலத்தொகுதி பாறைப் பகுதிகளையும் உயிரினத் தொகுதி மிருகங்கள் தாபரங்கள் போன்ற உயிரினவர்க்கங் களையும் அடக்கியுள்ளன. புவிவளி மண்டலத் தொகுதியுட் பிரவேசிக்கின்ற ஞாயிற்று மாறிலிச்சக்தி இங்குபல செய்முறைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுவருகின்றது. இத்தச் செய்முறைகள் பெற்ற வெய்யிலில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் புவிவளி மண்டலக் காரணிகளாக அமைகின்றன.

இத்தொகுதியுள் ஞாயிற்றுக்கதிர் வீசல் உறிஞ்சப்படுதல் (Absorbition) பரவச் செய்தல் (Scattering) தெறிக்கச் செய்தல் (Reflection) அல்லது அலுபீடோ செய்தல் ஆகியசெயல் முறைகட்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு பெறுகின்ற வெப்ப சக்திக்கும் இழக்கின்ற வெப்பசக்திக்கு மிடையிலான வேறுபாடு இல்லாத தாகவோ; உள்வரவு, வெளிப்போக்கு என்பதாகக் காட்டப்படும் வெப்ப சக்தி சமநிலையிலிருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது. நாளாந்த அடிப்படையிலன்றி வருடாந்த ரீதியில் இந்த சமநிலையை எடுத்துக் காட்டுவது வழக்கமாகிறது. கதிர் வீசல் சக்தி தொடர்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுகையில் புவிவளிமண்டலத் தொகுதியின் வெப்ப சமநிலை அல்லது வெப்பப்பாதிடு எனக் குறிப்பிடப்படும்.

1958-ல் புட்டிக்கோ Budyko என்பவரின் தரவுகளின்படியும் பின்னையோரின் தரவுகளின்படியும் நோக்குகையில் ஞாயிற்றுமாறிலி 1.94 அல்லது 2 கிராம் கலோரி நிமிடத்துக்கு என இருப்பதால் வருடத்தில் 525636 நிமிடத்திலும் 1020 அல்லது 1050 கில்லோ கலோரி (1000 கலோரிகள்) க செ மீ² வருடம் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கிறது. சாதாரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய இவ்வளவு சூழலுகின்ற புவிபாக இருப்பதால் இதில் நாலில் ஒருபங்கே புவிமேற் பரப்புக்குக் கிடைக்கிறது. எனவே 250 கி கலோரி (கில்லோ வாங்கிலி) சதுர சென்ரிமீற்றருக்கு வருடம் ஒன்றுக்குக் காணப்படும். இதுவே மொத்த ஞாயிற்றுசக்தி எனக் குறிப்பிடப்படும் இச்சக்தியின் சமநிலை குறியீடுகள் மூலமாகக் காட்டப்படுகிறது.

$$Q_s = Cr + Ar + [(Q + q) \alpha] + Ca + Aa + [(Q + q)(1 - \alpha)]$$

இதில்

Q_s மொத்த ஞாயிற்றுக் கதிர்வீசல் சக்தி

Q நேர்க் கதிர்வீச்சு q பரவற் கதிர்வீச்சு

Cr முகில்களின் தெறித்தலாக இருக்கும் Ar வளிமண்டல காற்றுத் துணிக்கைகள், ஏனைய சிறு துணிக்கைகளின் தெறிப்பாக இருக்கும். $[(Q + q) \alpha]$ புவிமேற்பரப்பின் தெறிப்பாக இருக்கும். இவ்வகைத் தெறிப்புகள் அல்பீடோக்கள் என்றே செலவு என்றே குறிப்பிடலாம்.

Ca முகில்களின் உறிஞ்சுதல். Aa வளிமண்டலத்தின் உறிஞ்சுதல் $[(Q + q)(1 - \alpha)]$ புவிமேற்பரப்பின் உறிஞ்சுதலுமாகும். இவை புவிவளிமண்டலத் தொகுதியின் வரவு எனப்படும். இதன்படி

$$Q_s - Cr - Ar - [(Q + q) \alpha] - Ca - Aa - [(Q + q)(1 - \alpha)] = 0 \text{ என்றும் காட்டலாம்.}$$

இதனை வீதாசார அடிப்படையிலே சக்தியின் கலோரி அளவிலோ குறிப்பிடலாம்.

$$263 = 63 + 15 + 16 + 7 + 38 + 124 \text{ கில்லோ, லாங்/செ. மீ }^2 \text{ வருட}^{-1}$$

இதனை

$$100 = 24 + 6 + 6 + 3 + 14 + 47 \text{ வீதம்.}$$

இதில் வளிமண்டலத்தின் உறிஞ்சுதற் செய்முறை ஓசோன், நீராவி இரண்டா லும் பெருமளவு நடைபெறுகிறது. ஓசோன் 29u குறைந்த அலைகளையும், 0.9 uக் கும் 2.1uக்கும் இடையில் நீளமுள்ள அலைகளை நீராவியும் உறிஞ்சுகின்றன. வளி மண்டலம் 15% குற்றலைக் கதிர்வீச்சை உறிஞ்சுகின்றது. ஆனால் வளிமண்டலம் தெறித்து வெளியேற்றும் அளவு குறைவாகவே உள்ளது. இது 6% மாத்திரமாக உள்ளது. வளிமண்டலத்தில் நடைபெறும் செய்முறைகளில் சிதறச் செய்கின்ற செய்முறை பிரதானமாக இருக்கும்.

இங்கு சிதறப்படுகின்ற ஒளியில் அரைவாசி வானவெளி (Space) க்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. சிறு துணிக்கைளால் சிதறச் செய்வது நிசமும் கதிர்வீச்சின் அலை நீளத்தினுடைய நாலின் அடுக்குக்கு விகிதாசாரமாயிருக்கும் நிலநிற அலைகள் .46u மஞ்சள் பச்சை அலைகளைவிட இரண்டுமடங்கு சிதறும் திறன் கொண்டவை; முழுச் சிவப்பலைகள் .65u நாலுமடங்கு சிதறத்தக்கன. இதனாலேதான் சூரியன் மறைகின்ற பொழுதில் பொன்றி வெளிச்சமும் தூரமலைகளில் ஊதாப்பூநிற ஒளியையும் காண் கிறோம். இதில் ஓரளவு புற ஊதாக்கதிர்களும் பங்கெடுக்கின்றன. நீல அலைகளைவிட ஐந்து மடங்கு சிதறச்செய்யத்தக்க திறனைப் புற ஊதாக்கதிர்கள் .31u கொண்டிருக்கின்றன.

முகில்களில் நீர்த்துணிக்கைகள் காணப்படும்பொழுது பயன்பாடுள்ள தன்மை காணப்படும். முகில்கள் உறிஞ்சுவதனைவிட தெறிக்கச் (அலுபீடோ) செய்வதனையே பொருளாக மேற்கொள்ளுகின்றன. 24%த்தனைத் தெறிக்கச் செய்து 3%ஐ மாத்திரமே உறிஞ்சுகின்றன 300 மீட்டரிலிருந்து 1000 மீற்றா தடிப்பு வரையுள்ள முகில்கள் நிசமும் கதிர் வீச்சலின் 70%ஐத் தெறிக்கச் செய்கின்றன. 3—7% வரையே இவை உறிஞ்சுகின்றன. மிகுதியை உட்புக விடுகின்றன. கீற்றுப்படை முகில்கள் 44 தொடக் கம் 50% வரை தெறிக்கச் செய்கின்றன. படை திரண் முகில்கள் 55 தொடக்கம் 80% வரை தெறிக்கச் செய்கின்றன. தெறிக்கச் செய்கின்ற அளவு தடிப்பு கூடுதலு டன் மறுதலையாக ஒளி உட்புக விரும் அளவு குறைகிறது. முகில்களின் தடிப்புக்கூடி வரும்பொழுது அவற்றின் உறிஞ்சல் விகிதம் சிறிதாகக் கூடிச் செல்கிறது.

புவி மேற்பரப்பு ஓரினமானதாக இல்லை. நிலப்பகுதி நீர்ப்பகுதிகளில் விழுமின்ற அலை நீளங்களுக்கும் அவற்றின் உச்சிக்கோணங்களுக்கும் ஏற்ப அலுபீடோ அளவு காணப்படுகிறது. மேற்பரப்பு அலுபீடோ மேற்பரப்பின்தன்மை, (பாறை அமைப்பு, மணல் பாறை முதலியன, வென்னீர் கலப்பு நீர்) ஞாயிற்றுக் கதிர்வீச்சின் அலை நீளம், சரிவுக்கோணம் Angle of incident என்பவற்றிற் தங்கியுள்ளது. நிலமேற் பரப்பு 8—40% வரை அலுபீடோ செய்கிறது. காடு 9—18%ஐயும் புல்வெளி 25% ஐயும் நகரங்கள் 14—18% வரையிலும் பாலைவன மணல் 30—40%ஐயும் அலுபீடோ செய்கின்றன. லிஸ்த் 1958 (List) என்பவரின்படி அலுபீடோ அளவு அலை நீள அடிப் படையில்

	0.4u	0.7u
உலர் மணல்	20	30%
ஈர மணல்	10	16%
தனிப் பனிக்கட்டி	44	48%
கலப்புப் பனிக்கட்டி	22	31%
உலர் வளி	29	03%

ஈரலிப்பான ஊசியிலைக்காட்டு நிலம் 8—15%ஐயும் வரண்ட மண் துந்தரா, புல்வெளி, பயிர் நிலம், இலையுதிர் காடுகள் என்பன 15—25%ஐயும் பாலைவனங்கள் வரட்சி குறைந்த பாலைவனங்கள் வரண்ட மணற்குன்றுகள் 25—30%ஐயும் கடற்பனி 30—40%ஐயும் வரண்ட பனிக்கட்டி 80—96%ஐயும் அலுபீடோவாகிப் போகிறது.

மேற்பரப்பு உறிஞ்சுதலில் அலைநீளம் துணிக்கைகளின் அளவு என்பன செல் வாக்குச் செலுத்துகின்றன. மண்ணில் குற்றலைகள் குறைந்த ஆழத்தை ஊடுருவு

கின்றன. நெட்டலைகள் கூடிய ஆழம் வரை செல்கின்றன. பெரிய மட் துணிக்கைகள் இருப்பின் கூடிய ஊடுருவலைச் செய்கின்றன. கடல் நீரைக் கவனிப்பின் சுவெட்ரப் (Sverdrup) என்பவரின்படி வெப்ப ஊடுருவல் மேற்பரப்பில் கூடுதலாகவும் ஆழம் செல்லக் குறைவாகவுமிருக்கும் .37uக்கும் .74uக்கும் இடையிலான ஒளி அலைகள் மேற்பரப்பில் 100%மான சூரியக்கதிர்வீச்சும் 10 மீட்டரில் 45%மாகவும் 100 மீட்டர் ஆழத்தில் 7.5%முமாகப் பெறப்படுகின்றன. இதனால் கிடைக்கும் மொத்த சக்தியின் அளவு மேற்பரப்பில் 45%மாகவும் 10 மீற்றரில் 20%ஆகவும் 100 மீட்டரில் 3%முமாகக் காட்டப்படுகிறது.

சூரியனின் குற்றலைக்கதிர்வீச்சில் 64% புவியளிமண்டலத் தொகுதியால் உறிஞ்சப் படுவதாகவும் 36% அளவு அலுபீடோச் செய்யப்படுவதாகவும் உள்ளது புவிமேற்பரப்பு 124 கி. லாங்கிலி சக்தியைப் பெறுகிறது. வளிமண்டலம் 45 கி. லா(17%) பெறுகிறது இவ்விரு தொகுதிகளிலும் பெறப்பட்ட வெப்பசக்தி நெட்டலைக்கதிர் வீச்சாக வீசப்படுகிறது. இது $1bT4$ உறிஞ்சப்பட்டதாகும். இவ்வாறு காட்டப்படும். புவியிலிருந்தும் வளிமண்டலத்திலிருந்தும் வெளியிடப்படும் நெட்டலைக் கதிர்வீச்சில் 4uக்கும் 100uக்கும் இடைப்பட்டவை நீராவி காபனீர் ஒக்சைட் (CO_2) ஓசோன் போன்றவையால் உறிஞ்சப்படுகிறது. புவிமேற்பரப்பிலும் உறிஞ்சப்படுகிறது. உறிஞ்சப்படாதவை 'கதிர்வீச்சுயன்னல்கள்' (Radiation Windows) ஊடாக வானவெளிக்கு அனுப்பப்படுகின்றன தேறிய கதிர்வீச்சின் அளவினை நோக்குகையில் $R_n = L_e + H +$ புவியிலிருந்து அனுப்பப்படும் சக்தி அளவாகக் காட்டப்படும். R_n தேறிய ஞாயிற்றுக் கதிர்வீச்சு (Net radiation) L_e மறைவெப்பம் ஆவியாதலின் மறைவெப்பம் உறைதலின் மறைவெப்பம் போன்றன. H உணரக்கூடிய வெப்ப இழக்கி (Sensible Heat Flux) இது மண்ணிலிருந்தோ நீர் மேற்பரப்பிலிருந்தோ இழக்கப்பட்டு காற்றில் கவந்திருக்கும் வெப்ப அளவாக இருக்கும் I புவிக்கதிர்வீச்சு (Terrestrial Radiation)

இதனை

$$124 = 59 + 13 + 52 \quad \text{இல் லாங்கிலி / செ. மீ } 2 / \text{வரு-1}$$

$$47 = 22 + 5 + 20 \quad \text{வீதம் எனக் காட்டலாம்.}$$

நெட்டலைக் கதிர்வீச்சு சமநிலைற்றி நோக்கும்பொழுது புவிக்கதிர்வீச்சு, வளிமண்டலக் கதிர் வீச்சு எனப் பாகுபடுத்திச் சமன்பாடாக்கலாம்.

புவியில்

$$I_t = I_t(a) + I_t(s) \quad \text{---(1) இதில்}$$

$$I_t \text{ புவியிலிருந்து அனுப்பப்படும் நெட்டலைக் கதிர்வீச்சு}$$

$$I_t(a) \text{ வளிமண்டலம் பெற்றுக்கொள்வது.}$$

$$I_t(s) \text{ வானவெளிக்கு அனுப்பப்படுவது.}$$

வளிமண்டலத்தில்

$$I_t a = I_t + I_t(s) \quad \text{---(2) இதில்}$$

$$I_t a \text{ வளிமண்டலத்தின் நெட்டலைக் கதிர்வீச்சு.}$$

$$I_t \text{ புவிபெறுவது.}$$

$$I_t(s) \text{ வளிமண்டலத்திலிருந்து வான வெளிக்கு அனுப்பப்படுவது.}$$

இதனை அளவை அடிப்படையில்

$$258 = 238 + 20 \quad \text{கி.வா / ச. செ. மீ. / ஆண்டு---(1)}$$

$$355 = 206 + 149 \quad \text{கி. லா. / ச. செ. மீ / ஆண்டு---(2)}$$

இதில் மொத்த வெளிப்போக்கு 169 கி. லாங்கிலியாக இருக்கும் - புவிமேற்பரப்பிலிருந்து பயன்படு வெளிப் போக்காக நோக்குகையில்

$$I = I_t - I_t - (3)$$

$$52 = 258 - 206$$

வளிமண்டலத்திலிருந்து பயன்படு வெளிப்போக்க

$$I_a = I^+ a - I^+ (a) - (4)$$

$$1.7 = 355 - 238$$

வான வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டது போக மிகுதி புவியளி மண்டலத் தொகுதியும் சுற்றோட்டமாயமைகிறது. இதனைச் சமநிலைப்படுத்தும் பொழுது புவியியல்

$$I(Q + q)(1 - +) - I = S - (5)$$

S. மேலதிகம்

$$124 - 52 = + 72 \text{ கி. லா. / ஆண்டு-1}$$

$$\text{வளி மண்டலத்தில் } (Ca + Aa) - I_a = D - (6)$$

D. குறைவு

$$7 + 38 - 117 = - 72 \text{ கி. லா / ஆண்டு-1}$$

வளி மண்டலத்தின் குறைவை ஈடு செய்வதற்காக கொந்தளிப்பு முறையிலே மேற்காவுகை முறைகளிலோ குத்தான கடத்தல்கள் நிசுழ்த்தப்படுகின்றன. புவியிலிருந்து வளி மண்டலத்துக்கு வெப்பம் கடத்தப்படாதுவிடில் ஒரு நாளில் 250°C வெப்பநிலை கூடுகிறது.

புவிமேற் பரப்பில் கிடையான வெப்ப வேறுபாடு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. தாழ்கலக் கோடுகளில் வந்து சேருகின்ற சக்தி முனைவைவிட 2.4 மடங்கு கூடுதலாகக் கிடைக்கிறது. 35°க்குள் உள்வரவைவிட வெளியேற்றம் குறைவாக இருப்பதனால் மேலதிக சக்தியும், அதற்கு மேல் முனைவுவரை உள்வரவைவிட வெளியேற்றம் கூடவாக இருப்பதனால் சக்திக் குறைவும் காணப்படுகிறது. எனவே முனைபுகளை நோக்கிச் சக்திக் கடத்தல் நடைபெறுகிறது. பருவ ரீதியான மேலதிக, குறைவுத் தன்மைகள் சூரியனது உச்சத்துடன் தொடர்புடையன. மார்ச், செப்ரெம்பர் பகுதிகளில் புவி மத்திய கோடும் யூன் டிசம்பர் மாதங்களில் முறையே வடதென் கோளார்த்தங்களும் வெப்ப சக்தியின் உயர்வை அனுபவிக்கின்றன.

அட்டவணையில் சக்தி வீதம்.

	மார்ச்	ஜூன்	செப்ரெம்பர்	டிசம்பர்
வ 90°		78		
80°		80	6	
60°	27	94	39	
30°	77	107	84	38
0°	100	85	97	90
30°	84	36	73	114
தெ 60°	38		26	101

செல்லர்ஸ் (Sellers, 1965) லின்படி சக்திக் கடத்துதல் 10¹⁹ கில்லோ கலோரி/வருடம் -1 எனக்காட்டப்பட்டுள்ளது. சக்திக் கடத்துதலில் வட கோளார்த்தத்தை விடத் தென் கோளார்த்தத்திலே அதிகளவு காணப்படுகிறது. காற்றுக்களினால் கடத்தப்படும் உணரக்கூடிய வெப்பம் வெப்பக்கலங்களை முனைவுக்கு எடுத்துச் செல்வதன் மூலம் குளிர்ப்பகுதிகளை அடைகிறது. முகில்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மறைவெப்பம் மழை வீழ்ச்சியின் பொழுது வெளிவிடப்படுகிறது கடல் நீர் பெற்று வைத்திருந்த வெப்பம் இளஞ்சூட்டு நீரோங்கங்கள் முனைவு நோக்கிச் செல்வதன் மூலம் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு சக்திகள் கடத்தப்படுவதாலும் பெறப்படுவதாலும் காலநிலையையும் வானிலையையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரே காரணிகளில் வீச்சலாகும் என்பது வெளிப்படையாகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Barry. R. G. Chorley R. J, Atmosphere Weather and Climate, London, 1968
2. Crowe P. R., Concepts in Climatology, Longman, London, 1971.
3. Chorley R J, Kennedy B.A, Physical Geography A system - approach, Prentice - Hall, London, 1971.
4. Stringer E. T., Techniques of Climatology, San Francisco, U.S.A. 1972.
5. Watts D., Principles of Bio Geography, Mc Graw-Hill, Great Britain, 1971.
6. புஷ்கோவ் என். வி, சில்கின் பி. ஐ. அமைதிக் கதிரவன், (தமிழாக்கம் - கறுப்பண்ணன் T.A.), சென்னை 2, 1973.
7. விசுவநாதன் ஆர். கே , வானக் காட்சி, சென்னை 4, 1958.
8. கெண்ட்ரூ W. G., காலநிலையியல் (இரண்டாம் பாகம்) (தமிழாக்கம் கொ. சேஷ. நரசிம்மன்) சென்னை. 1965.
9. சேர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ், நம்மைச் சுற்றியுள்ள பேரண்டம் (தமிழாக்கம் லட்சுமி நரசிம்மன் தி. வி.) சென்னை. 5, 1965.
10. Lamb. H. H, Climate Present, Past and Future - Vol. 1, Methuen & Co. Ltd, London, 1972.
11. ஸ்வர் பெட்டர்ஸன், வளியியலுக்கு ஒர் அறிமுகம், (தமிழாக்கம் கோ. இராமசாமி,) தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு, 1965.

ஆய்வுக் கட்டுரை அமைப்புத் தொடர்பான குறிப்புகள்

1. சட்டுரைகள் தமிழில் எழுதப்படல் வேண்டும்.
2. இக்கட்டுரைகள் தட்டெழுத்தில் தாளின் ஒரு பக்கத்தில் மாத்திரம் இரட்டை இடைவெளியுடையனவாய் அமைதல் வேண்டும். தாளின் வலப்பக்கத்திலும் இடப்பக்கத்திலும் ஓரங்குல ஓரம் இருத்தல் வேண்டும்.
3. பக்கங்கள் தெளிவாக இலக்கமிடப்பட்டு, தொடர்பு விலகாமல் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கட்டப்படுதல் வேண்டும்.
4. ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.
5. உசாத்துணை விபரமும் அடிக்குறிப்புகளும் இலக்கமிட்ட பட்டியலாகக் கட்டுரையின் இறுதியிற் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். உசாத்துணை நூல் விபரம் பின்வரும் தொடர்முறையில் அமைதல் வேண்டும்: நூலாசிரியர் பெயரும் முதலெழுத்துக்களுப; நூலின் சரியான தலைப்பு (கீழே கோடிடப்படல் வேண்டும்); வெளியீட்டாளர் பெயர்; வெளியிடப்பட்ட இடம்; வெளியீட்டு ஆண்டு, பக்கம்.

உ.உம்: கணபதிப்பிள்ளை, க., நாளுடகம் இலங்காபிமானி அச்சகம், சாவகச்சேரி, 1942, பக். 8.

சஞ்சிகைகளை உசாத்துணையாகக் குறிப்பிடும்பொழுது பின்வரும் ஒழுங்குகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்: ஆசிரியரின் பெயரும் முதலெழுத்துக்களும்; கட்டுரைத் தலைப்பு (மேற்கோள் அடைப்பினுள்); சஞ்சிகையின் தலைப்பு (கீழே கோடிடப்படல் வேண்டும்); வெளியீட்டாளர் பெயர்; தொகுதி இலக்கம் (அராபிய எண்களில், கீழே கோடிடப்படல் வேண்டும்); வெளியீட்டு ஆண்டு, பக்கம்.

உ.உம்: விபுலானந்தர் சுவாமி, “மோழநாட்டுத் தமிழும் ஈழநாட்டுத் தமிழும்,” கலைமகள், 3: 1, ஜனவரி, 1941, பக். 18—25.

6. உங்கள் கட்டுரையின் முதற் தாளில் இடதுபக்க மேல்முலையிற் கட்டுரையின் தலைப்பு எழுதி அதன் கீழே கோடிட்டு, அக்கோட்டின் கீழ் வலதுபக்க முலையில் கட்டுரையாளரின் பெயர் தரப்படல் வேண்டும்.

உ.உம்:

மொழியும் கண்தமும்

க. அரசரத்தினம்

7. 200 சொற்களாலான கட்டுரைச் சுருக்கம் ஒன்று இணைக்கப்படல் வேண்டும். கட்டுரைச் சுருக்கத்தில் உள்ள தாளில் இடதுபக்க மேல் முலையில் உங்கள் கட்டுரை எத்துறையைச் சார்ந்ததெனப் பெரிய எழுத்தில் தெளிவாக எழுதுதல் வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து கட்டுரையின் தலைப்பும் எழுதுவோரின் பெயரும், கக்வித் தகைமைகளும், பதவியும் முகவரியும் தரப்படல் வேண்டும்.

அச்சுப்படி திருத்தும் முறை

இவ் வாத்தியங்கள் இணைக்கருவிகள்
எனவும் வழங்கப்படும்/இணைக்கருவிகளைநரம்புக்
கருவிகள், லிதோ கருவிகள், துளைக்கரு
விகள் எனப் பலவாறு வகுக்கலாம்.